

போகர்

ஜெனனசாகரம்

Acc.No: HH753

R 689

தாமரை நூலகம், சென்னை - 600 026.

91/4

போகர் ஜென்னசாகரம் - 557

பதிப்பாசிரியர்
ஆர். சி. மோகன்

தொலைபேசி எண் : 23620249

தாமரை நூலகம்

7. என். ஜி. ஓ. காலனி, 3வது தெரு,
வடபழனி, சென்னை - 26.

தாமரை வெளியீடு எண்:	90
முதல் பதிப்பு :	ஏப்ரல் 1993
இரண்டாம் பதிப்பு :	பிப்ரவரி 2006
மூன்றாம் பதிப்பு :	பிப்ரவரி 2015
நான்காம் பதிப்பு	ஆகஸ்ட் 2021

நூல் பற்றி:

உரிமை பெற்றது

நூலின் பெயர் : போகர் ஜெனனசாகரம்

பதிப்பாசிரியர் : ஆர்.சி மோகன்

வெளியிட்டோர் : தாமரை நூலகம்

சென்னை-26

பதிப்பு ஆண்டு : 2021

உரிமை : பதிப்பகததுக்கு

நூல் வடிவம் : கிரவுன்

அச்சுத்தாள் : 16கி மேப் லித்தோ

மொத்த பக்கங்கள் : 170

விலை : ரூ. 75

அச்சிட்டோர் : கிரியேட்டிவ் ஆப்செட்

சென்னை-34

பதிப்புரை

இந்த ஜெனனசாகரத்தில் தமது நூல்களுக்கெல்லாம் முத்தாய்ப்பு வைத்தாற்போல் மிகவுயர்ந்த தத்துவங்களைக் கூறி முடிக்கிறார் போக முனிவர்.

மனிதன் இறந்தவுடன் பஞ்சபூதங்களாலான உடம்பு பஞ்சபூதங்களுடன் கலந்து மறைந்துவிடுகிறது என்று பொதுவாகக் கூறுவது வழக்கம். ஆனால் போகர்.

உறவாகப் பூதமைந்தும் நாள்கடோறும்
ஒழிந்தொளித்துப் போகும்பொரு உண்மைகேளு
குறைவான மலமதுதான் மிருதியாச்சு
குறியான ஜனந்தனிலே ஜலமுமாச்சு
இறவாத விந்துவது தேய்வுமாச்சு
என்சொல்வேன் வாய்வுமடா கழியலாச்சே.

ஆச்சுதென்ற முச்சுமடா வாகாய மாச்சு
அஞ்சடா தினந்தினமும் கழிவதாலே
காச்சுதென்ற தேகமது தளர்ந்து போச்சு
சாற்றுவேன் ஜீவாத்மா பரமாத்மா விரண்டும்
வாச்சுதென்ற சத்திசிவ மிருவராச்சு
வல்லவரவ் விருக்கோ சாவதில்லை
காச்சுதென்ற பூதமைந்தை வீணாய்க் கட்டி
கையிலையைப் போலிருந்தார் பிண்டத்துள்ளே.

என்கிறார், அதாவது நமது உடலைவிட்டு நாள்தோறும் பிருதிவி, அப்பு, வாயுவு, தேயு, ஆகாசம் என்ற பஞ்சபூதங்களும் வெளியேறிக் கொண்டேதான் இருக்கின்றன. அதனால் உடல் தளர்ந்ததே தவிர மரணமடையவில்லை.

பஞ்சபூதங்களுக்கும் அப்பாற்பட்ட சத்தி, சிவம் என்ற இரண்டு உள்ளன. அவைதாம் ஜீவாத்மாவும் பரமாத்மாவும் அவை இந்த உடலைக் கூடாகக்கட்டி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. சத்திசிவத்திற்கு அழிவில்லாதபோது மனிதனுக்கு எப்படி அழிவேற்பட முடியும்?

சிந்திக்கச் சிந்திக்க அற்புதமான உண்மைகளை, தத்துவங்களை அறியத்தக்கதான இந்த நூலின் ஆரம்பத்திலிருந்தே போகர் எல்லாங் கடந்த நிலையிலிருந்து பேசுகிறார். தன்னையே இராமனாகவும் முருகனாகவும் கற்பித்துக் கொண்டு விந்தை புரிகிறார். இந்த நூலை நிதானமாகப் படித்துச் சிந்தியுங்கள். மறுபடியும் சிந்தியுங்கள். உயிருள்ள வரை சிந்தித்துச் சிந்தித்து மகிழ்ந்து கொண்டே இருங்கள்.

எஸ். பி. ராமச்சந்திரன்

போக முனிவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய
ஜெனனசாகரம் - 557

பொருளடக்கம்

	ப. எண்
பாயிரம்-காப்பு	1
நான்முகம் ஞானங்கூறல்	2
சிருஷ்டியின் கலைகள் கூறல்	2
சிருஷ்டியின் அட்சரங் கூறல்	4
சிருஷ்டிக்குரிய லோகங்களும் கலைகளுங் கூறல்	8
உருத்திர சம்மாரங் கூறல்	24
கனேசன் சக்கரத்தை விழுங்கியது கூறல்	26
சுப்பிரமணியர் உற்பவங் கூறல்	29
சூரசம்மாரங் கூறல்	29
தசரதனுற்பவங் கூறல்	30
இராவணனுற்பவங் கூறல்	30
இராமனுற்பவங் கூறல்	31
இராவண சம்மாரங் கூறல்	31
இராமேஸ்வர உற்பவங் கூறல்	32
திருவரங்க உற்பவங் கூறல்	32
பாண்டவர்கள் உற்பவங் கூறல்	33
ஜெகன்னாத முற்பவங் கூறல்	35
கல் பெண்ணுருவான வகை கூறல்	36
தன்னையறியும் விபரங் கூறல்	48
மலைவளங் கூறல்	56
மறைப்பு மை கூறல்	59
கெந்தக பருவத்தன் பெருமை கூறல்	61
தன்னுக் குட்டவங்கள் கூறல்	70
சதுரகிரியின் பெருமை கூறல்	77
அழகர் மலை வளங் கூறல்	87

அண்டபிண்ட மறியாச் சாட்சி கூறல்	93
மில்ச்சருண்டானவை கூறல்	95
ஆதி நந்தி	95
பத்தியங் கூறல்	96
கற்பங் கூறல்	96
பாஷாண வேதை கூறல்	104
உருக்கு-அரப்பொடிச் செந்தூரம்	106
வெள்வங்கச் செந்தூரம்	109
தாம்பரச் செந்தூரம்	112
துருசு சுன்னம்	116
வெள்வங்கச் சுன்னம்	116
தாம்பர பற்பம்	118
வெங்வங்கச் கட்டு	127
கெந்தகத் தயிலம்	135
கெந்தக பற்பம்	137
விஷங்கள் தீரும் பற்பம்	139
விஷமிரங்க மோதிரம்	140
விஷமிரங்க நசியம்	140
விஷமிரங்கப் புதை	141
விஷமிரங்க வேர் வகைகள்	141
எலிக்கடி விஷந்தீர	141
மழை-இடி விலக மணி	142
மிருகங்கள் விலக மூலிகை	142
பேய்களை விரட்ட மூலிகை	143
தலை முழுகத் தயிலம்	143
எருக்கன் தயிலம்	144
தேவதைகள் சித்தி கூறல்	146
வேதாந்தங் கூறல்	147
கிரகதிசை கூறல்	151
பீஜவாரங் கூறல்	151

சிவமயம்

போக முனிவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஜென்னசாகரம் – 557

பாயிரம் – காப்பு

அண்டரண்டங்கடந்த பொருள் நிற்குணமாய் நின்ற
 அளவில்லா நிர்மலமே குட்சாகுட்சம்
 எண்டிசையும் பரந்துநிரஞ் சனமேயாகி
 ஏகசச்சி தானந்தப் பாலஞானம்
 கொண்டதொரு பூரணமெந் நாளுங்காப்பு
 குறியான வெளியாளும் வெளியாளங்காப்பு
 புண்டரிக வெளியொளிப்பாழ் சுழினைமோனம்
 போதமுறும் வேதாந்தங் காப்புதானே.

1

இதுவுமது

ஆதியந்தம் வாலைகுரு பாதம்போற்றி
 அம்பிகையாள் சேயர்சித்தர் பாதம்போற்றி
 நீதியென்ற காலாங்கி யையர்பாதம்
 நிலைபெறவே வணங்கிநன்றாய் தீட்சை பெற்று
 சோதியென்ற நதிமூலஞ் செப்பக்கேளு
 சொல்லரிதாய் நின்றதொரு சித்தர்மூலம்
 ஒதிநின்ற கணபதி வல்லபையின்மூலம்
 உற்றுநின்ற மூலமெல்லா முறைக்கின்றேனே.

2

நூன்முகம் ஞானங்கூறல்

உரைக்கிறேனாதி சித்தனொரு வனப்பா
வொருவனுமே வல்லவடா பரம்மம்பரம்மம்
கரைக்கிறே னதிலிருந்து கலைசிறுத்துக்
காலாகிப் பிரிந்துதிதி பிண்டமாகி
நிறைக்கின்ற வானுமது பெண்ணுமாகி
நிறைவாக பதினாறு கலையும்பூண்டு
திறைக்கிறே னவனொருத்தி யல்லாலில்லை
தேவியுட சிருஷ்டிப்பைச் செப்பக்கேளே.

3

கேளப்பா வவளுடைய தியானத்தாலே
கெடியாகத்தான் பிரிந்த மூலம்பார்த்து
ஆளப்பா வந்தவொரு மூலத்தாலே
வழகாக சிருஷ்டித்தா னொருவனைத்தான்
வாளப்பா வொருவனுந்தான் வஞ்சகத்தால்
வந்தவழி செல்லுமென்றான் வாலையைத்தான்
பாரப்பா வொருவனுமே யில்லையில்லை
பரப்பரம் மூலத்தாற் பிறந்தேன் பாரே.

4

சிருஷ்டியின் கலைகள் கூறல்

பாரப்பா ப்ரம்மமென்ற சோதிக்குத்தான்
பரிவான கலையதுவா யிரத்தெட்டாகும்
சேரப்பா நான்பிறந்த கலைகள் தானுஞ்
சேர்ந்த தடாவன்பத்தி யொன்றுங்கூடி
ஆரப்பா வானுமொரு பெண்ணுமான
வட்சரமுமது தானு மைம்பத்தொன்று
வேரப்பா வொன்றான வட்சரத்தால்
விதமெல்லா மறிந்ததடா யானுங்கானேன்.

5

போகர் ஜெனனசாகரம்

காணப்பா வைம்பத்தி யொன்றுக்குத்தான்
கண்ணாகத் திறந்ததடா வொன்றுதானுந்
தோணப்பா வந்ததொரு கண்ணாலே
துலங்கவே யான்பிறந்த மூலங்கண்டேன்
நாணப்பா கருவிதா னாகாதென்றும்
நாதமென்ற வோசையது வேணுமென்றும்
பூணப்பாவதிற் சிறிது கலைபிரிந்து
பூரண மாயுந்தனையுஞ் சிருஷ்டித்தேனே.

6

சிருஷ்டித்த கலையதுதா னெத்தனையோ சொல்லுந்
திரண்டதொரு விபரமது தெரியச்சொல்லு
மட்டித்த கலையதுதா னைமூன்றப்பா
வதிகார மோகமதாற் சிருஷ்டிசெய்தேன்
வட்டித்த கலையதுதான் வாலையாகி
வந்ததடா முகமைந்து கையும் பத்தாய்
எட்டித்த வுனக்கெனக்கு மூலமப்பா
யேகபரஞ் சோதியடா யெண்ணிக் கொள்ளே.

7

கொள்ளவே வைம்புன்று கலைக்குத் தானுங்
குறியான வெளியொளிதா னெதுதான் சொல்லும்
விள்ளவே வெளிதான் யல்லா லில்லை
விளங்கிநின்ற வெளியதுதான் என்னுக்குள்ளே
நள்ளவே யதையறிவ தேது மைந்தா
நானறியச் சோதியென்ற கண்ணே வேணும்
வள்ளலே சோதியென்ற கண்ணே சொன்னால்
வகைமோச மெத்தவப்பா சொல்லொணாதே.

8

சொல்லாதே சோதியது யில்லா விட்டாற்
குட்சமது வறிவதுதா னேது யேது
கல்லான யிருளதுதான் வந்துமூடுங்
கண்பத்து மிருந்ததனா லாவதேது

பேசுநர் ஜெனனசாகரம்

நல்லான சோதியது ஞானமாகும்
 ஞானமென்ற கண்போனா லுயிரே யில்லை
 வல்லான கண்ணையுந்தான் வாயில் சொன்னால்
 வகையேது முனக்கில்லை வழங்கினேனே.

9

சிருஷ்டியின் அட்சரங் கூறல்

வழங்கினேன் சீவனென்றுஞ் சிவன்தா னென்றும்
 வல்லதோ ரட்சரமுன் நிருக்கவே தான்
 களங்கமற வென்னையும்நீ கேட்பதென்ன
 கடைதலையு மானதுவு மதுவே யாகும்
 துளங்கவே நால்முன் றட்சரமே யானால்
 தோன்றிநீ யெதுவரைக்கு மட்சரமே சொல்லும்
 விளங்கவே யைம்பத்தி யொன்றி லப்பா
 விளங்கி னின்ற வட்சரந்தான் வொன்றுதானே.

10

தானென்ற வட்சரந்தா னெதுதான் சொல்லாய்
 தப்பில்லையோ யினிமே லட்சரம் வேறுண்டோ
 வேனென்ற ப்ரம்மமதுக் காயிரத்தெண் கலைதான்
 வீடுபோ லதுவுமொரு ஷயிரு மாச்சு
 நானென்ற ப்ரம்மமதின் கண்ணுமானேன்
 நாட்டினேன் கால்தலையோ டுடலுள்ளந்தான்
 ஊனென்ற வட்சரந்தான் வேணு மென்றா
 லுயிரான பரமத்தி லாணிப்பாரே.

11

ஊணியது பார்க்க வென்றாற் கண்தானெங்கே
 யுடம்பதனைக் கண்ணாலே பார்ப்பதுண்டோ
 ஆணியதா யிருப்பிடத்தைச் சொன்னாயானா
 லறிந்துநா னந்தவழி திறந்து பார்ப்பேன்
 தோணியதோர் காலாலே யறியவேணும்
 துலங்கிவிடு மப்பவல்லோ மூலமெல்லாம்

வாணியென்ற காலாலே யறியா விட்டால்
வல்லினமும் மெத்தவடா தலைகாணாதே. 12

காணாது வென்றுசொல்லி யுரைத்தே விட்டாய்
காண்பது நானினி யேது யெதைநான் காண்பேன்
தோணாது கபடமதாய் சொன்னா யானால்
துணையொரு வரில்லையினி நீயுநானே
பூணாது இருந்து விட்டா லறிவதென்ன
பிழைமோசஞ் செய்யேனான் சும்மாசொல்லு
கோணாது கோணமடா முக்கோணமப்பா
கொடிதான சுழிதானே கொளுத்தும் பாரே. 13

கொளுத்து மென்ற வட்சரத்தை வாயாற் சொல்லக்
கூடாது வதுசொல்லக் கூச்சமெத்த
வழுத்து மென்ற வட்சரமே கொளுத்தும்போது
வந்தவழி கூச்சமது யெங்கே யெங்கே
பழுத்து மென்ற வட்சரத்தைச் சொன்னாயானால்
பாதியுட லுந்தனுக்கு தத்தஞ் செய்வேன்
தளுத்த தொரு வட்சரந்தா னிதுதானென்று
தளைந்ததுதா னாயிரத்தெண் கலையுந்தானே. 14

தானென்ற கலையதுவே யானுங்கண்டேன்
தப்பியது வதுதனிலே யொன்றே யுண்டு
வேனென்ற வட்சரத்தைக் கூடச்சேர்த்தால்
வெண்மை நிறங் காணுமது விரைந்துபாரு
கோனென்ற வட்சரத்தை யெங்கேவைத்து
குறியாக வறிவதற்கு யிடத்தைச் சொல்லு
நானென்ற வீடுதனில் நாதவீடு
நயனத்தின் மேலான சுழினைபாரே. 15

பார்க்கவே வட்சரத்தைச் சுழினைவைத்து
பரிவாகக் கண்டுதங்கே ப்ரம்மசோதி

போகர் ஜெனனசாகரம்

ஏர்க்கவே யட்சரமோ ரஞ்சசேர்க்க
வெனதுமுக மைந்துமைந்து வருணமாச்சு
சேர்க்க வறியாத வாலைப் பெண்ணைநீதான்
செயமான வட்சரம்நீ சொன்னதல்ல
தாக்க பரப்ரம்மந்தான் யெனக்குச் சொல்லத்
தட்டுருவி பாய்ந்துதந்த சோதிதானே.

16

சோதியென்ற விழிதிறக்க வக்கினியுமாச்சு
சோம சூரியனக்கினியு மூன்று மாச்சு
வீதி யென்ற வக்கினியான் விழியாற்றானும்
விழித்தங்கே பார்க்கையிலே பத்தித்தையோ
நாதியென்ற பேர்களுமே வொருவரில்லை
நானொருவன் தான்தனித்தே னந்தவேளை
ஓதியென்ற பெண்ணையுந்தான் நானும்பார்த்து
வுடற்பாதி கொடுக்கவுந்தான் தேடினேனே.

17

தேடினே னாதார மொன்று மில்லை
திரண்டுருண்ட ப்ரம்மத்தில் நிற்குகொண்டு
சாடினேன் திசைசத்தி சமைத்தே னப்பா
சலன மில்லாப் பீடமதாய் போட்டே னொன்றே
கூடினேன் வொருத்திதனை சிரசிற் கொண்டேன்
கூட்டோடே தானனைந்தேன் வொருத்தி தன்னை
நாடினேன் வொருத்தி தன்னை யேவற்காக
நாயகியாள் பாதமதில் வைத்திட்டேனே.

18

வைத்திட்டேன் சத்திகளோ நாலுபேர்கள்
வகையான ஆதிசத்தி பராசக்தியோடு
மெய்த்திட்ட ஞானசத்தி வாலைசத்தி
முதலான நால்வருக்கும் பாங்காய்ந்து
சித்திட்ட முகம்நாலு மவரவர்க்குச்
சம்பாகங் சேர்ந்துநா னங்கே நின்றேன்

போகர் ஜெனனசாகரம்

ஒத்திட்டே னொருமுகமும் ப்ரம்மத்தோடே
யுறவாக ப்ரம்முக மாணேன் பாரே.

19

பார்க்குமென்ற பீடசத்தி ரூபந்தானும்
பரிவான கலையிருநூற் றிருபத்தி நாலாம்
ஏர்க்குமென்ற சத்திதான் பிரிதிவியுமானா
ளென்ன சொல்வேன் அவளுடைய உடல் வளப்பம்
மார்க்கமென்ற அப்புவது ரத்தமாச்சு
மைந்தனே தேயுவென்ற பிந்துமாச்சு
தீர்க்கமென்ற புல்பூடு விருட்சமெல்லாம்
திறமான ரோமமது வாய்வுமாச்சே.

20

ஆச்சுதென்றே யவளுடனான் கலந்ததாலே
யாகாச முதலாக வஞ்சமாச்சு
வாச்சுதென்ற பொன்மேரும் ரசிதமேரு
வல்லபையாள் தனமிரண்டு மாகுமாகும்
நீச்சுதென்றே யானுமே சேர்ந்தபாகம்
நிருவாணி வெள்ளியிட மேருமாச்சு
காச்சுதென்ற சத்தகிரி சிவகிரியுமாகும்
கைலாசக் கொடிமுடியு மிதுதான் காணே.

21

காணவே ரத்தின மாபரண மாச்சு
கனமான மேகமது வஸ்திரமாச்சு
பூணவே ஜெகச்சோதி சொல்லப் போகாப்
பூரணமாய் விளைந்ததெல்லா மவளுக்குள்ளே
ஆணவே யாதிசத்தி யாதிவஸ்து
வவளல்லா லதிகார மார்க்கு மில்லை
தோணவே யானுமிவள் மூலந்தன்னை
துலங்கவே கண்டதில்லை யென்னாற்றானே.

22

தானென்ற லட்சுமியு மிவள் தானாகுந்
தாங்கியதோ ரட்சரமும் அவ்வும் உவ்வும்

போகர் விஜனசாகரம்

வேனென்ற பிராணசத்தி பிரியாசத்தி
 வேதாந்த சத்தியொடு மூன்றுமாச்சு
 நானென்ற மேருவதி விருந்து கொண்டு
 நாட்டினே னனேகவித சிருஷ்டிப்பாகத்
 தேனென்ற ப்ரம்மம் தாச்சரியம் பார்த்து
 தேவியைப் போற்கலைபிரிந்து சிருஷ்டித்தேனே. 23

சிருஷ்டிக்குரிய லோகங்களும் கலைகளுங் கூறல்

தேனான கைலைக்குத் திரையெட்டாகுந்
 திக்கெட்டு பாலகர்க்குங் கலையெட்டாகும்
 மானான வயிரவரு மிவர்தானாகும்
 வல்லதொரு வஷ்டசித்தர் காத்திருப்பார்
 தானான கைலைமலை யதனைச் சுத்தித்
 தான்வசிக்குங் கிரியெட்டும் வானமுட்ட
 பானான வாயிரத்தெண் கோடிகாதம்
 பரப்பாக நிற்குமிந்த வீதிதானே. 24

வீதியும் நால்வீதியு மிப்படியே யாக
 விளங்கு சப்த லோகமுமேயிதின் மேலாகும்
 ஆதியா மேலோக மேழுக்குந்தா
 னறிதான பூலோகம் வாய்வுலோகம்
 சாதியாம் வருணனுட லோகமென்று
 சாற்றுகிறேன் கதிர்மதியின் லோகமொன்று
 நீதியாம் நட்சத்ர லோகமொன்று
 நிகழ்த்துகிறேன் சத்தியலோகம் மேலாமே. 25

ஆமென்ற லோகமது மேலதாகு
 மதிலிருந்து கீழேழு லோகமாகும்
 ஒமென்ற ப்ரம்மகலை யாயிரத்தெட்டு
 வொடுங்கியே யீரேழும் நிறைந்தேநிற்கும்

போகர் ஜெனனாகரம்

நாமென்ற நந்திபதி னெட்டுபேர்க்கும்
நலமான கலைகள்பதி னெட்டாய்நிற்கும்
வாமென்ற துவாரபாலா னெட்டுபேர்க்கும்
வகையான கலையதுதா னெட்டுமாச்சே.

26

ஆச்சப்பா யிந்திரற்கு கலையீரேழு
வழகான ப்ரம்மகலை யெட்டொன்றாகும்
வாச்சப்பா விஷ்ணுவக்கு கலையீராறு
வளமான ருத்ரர்கலை பதினைந்தாகும்
மூச்சப்பா முப்பத்து மூன்றுகோடி
முடிவான தேவர்கலை முன்னுறாகும்
பேச்சப்பா நாற்பத்தெண் ணாயிரந்தான்
பேரான ரிஷிகளுக்கை நாற்பத்தெட்டே.

27

எட்டான அஷ்டதூர்க்கை கலைதானெட்டா
மியலான சப்தகன்னி கலைதானேழாம்
அட்டான லட்சுமியாள் யெட்டுப்பேர்க்கும்
அழகான கலையதுவே பன்னிரண்டாகுந்
துட்டான நவக்கிரகம் ஒன்பதுக்குந்
துடியான கலையிருபத் தேழுமாகும்
வட்டான கதிரவர்க்குப் பதினாறாகும்
வளர்மதிக்கு பதினைந்து கலையுமாமே.

28

ஆகுமே பிரமனன்ன வாகனத்திற்கு
வழகான கலைமூன்று மாகுமாகும்
ஆகுமே மாலேறுங் கருடனுக்கு
வழகான கலையஞ்சு மாகிநிற்கும்
ஏகுமே ருத்திரனேறும் ரிஷபத்திற்கு
வியலான கலையெட்டாய்ச் சேர்ந்துநிற்குந்
தாகுமே யிந்திரனேறும் யானைக்குந்தான்
தப்பாது கலையேழு தானுமாமே.

29

போகர் ஜெனனசாகரம்

ஆமேநமன் கலைநூத்தித் தொண்ணூத்திரண்டி
 லழகுசத்தி மூலருக்கும் நாற்பத்தெட்டாம்
 நாமேபூ தலங்களுக்கு பதிமூன்றாகும்
 ராட்சதர்க்கு கலைபத்து நலமாய்நிற்கும்
 வாமேவு மனிதருக்கு பன்னிரண்டாகும்
 மரலிதனக் கலையதுதான் ரெண்டேயாகும்
 பூமேவு பரவைவிலங்கின் நீர்வாழும்
 புகழான வுயிர்களுக்கு கலையேழாமே.

30

ஏழுடனே தத்துவன ஊருயிருக்கெல்லா
 மெறும்புகடை முதல்கலை மூன்றரைதான் நிற்கும்
 வாளுடனே யாயிரத்தெண் கலையுமாச்சு
 வல்லதொரு கலையாலே திஷ்டித்தேனான்
 நாளுடனே வுரைத்திட்டேன் வடுகனுக்கு
 நன்றாக வோராயிரத்து யெட்டுமாச்சு
 நாளுடனே கைலைக்கு மேற்கதாக
 நலமான தேசமது வன்பத்தாரே.

31

ஆறான யிதிலிருந்து மானிடர்க்கு
 மைன்னூரு வயதுடனே முழம்நானூறும்
 பேறான வடதிசையி லிதனில்ரெட்டி
 பிசகாத கீழ்த்திசையில் முழம்நாலுபத்து
 கூறான வயதுமது முன்னூறாகுங்
 குறியான தென்றிசையோர் முழமோநாலு
 தேறான வயதுநூற் றிருபதாகத்
 திசைநாலு மிப்படியே திஷ்டித்தேனே.

32

திஷ்டித்தேன் வடக்கிலுள்ள மனிதர்க்கெல்லாந்
 தெளிஞான மடைவதற்குக் கிடையாதென்றே
 அட்டித்தேன் தெற்கிலுள்ள மனிதர்க்கெல்லாம்
 மிறவாத யோகமுடன் ஞானமுண்டாம்

போகர் ஜெனனசாகரம்

ஒட்டித்தே னவர்களுக்கு கபடஞ்சுது
மோகோகோ வாசையது மெத்தவண்ணி
மட்டித்தேன் மனமதுவு முறைத்து நின்றால்
மகத்தான சித்தனாய் மருவுவானே.

33

மருவுவா னாதிசித்த னான் தானாகும்
வளமான பரப்ரம்மம் நான்தானாகும்
உருவான ப்ரம்மகலை யீந்தேனவர்க்கு
முசத்திபெற்றார் வல்லவர்கள் தவத்தினாலே
கருவான வொன்றுபத்து வாயிரமுமாகக்
கண்டல்லோ கைலையெல்லா நிறைந்தாரப்பா
தருவான கைலையது அழுந்தக்கண்டு
தாக்கியே நந்திக்குப் போதித்தேனே.

34

தேனென்ற தேவர்களைத் திரட்டிக்கூட்டித்
தென்றிசையிலே கவிட்டே னாயிரம்பேர்
நானென்ற ரிஷிகளிலே யேழுபேரை
நாட்டியே செல்லுமென்று நவின்றேனப்பா
வேனென்ற திசையெங்கு மிப்படியே சொன்னேன்
விதமான தேவரெல்லாம் விபரங்கேட்கத்
தானென்ற யுகம்நாலு மாறிமாறித்
தான்வருமே திசைசுத்தி தாக்கிப்பாரே.

35

பாரப்பா கலியுகத்து மனிதர்க்கெல்லாம்
பரிவான ஞானமது வதிகமாகும்
காரப்பா கைலாசந் தேடிக்கொள்வார்
கருவாக வந்தவர்க்கு கருணையீவேன்
சீரப்பா நீங்களுந்தா னங்கிருந்து
சிவவடிவாய் சித்தரடி சேரக்கேளு
ஆரப்பா கலியுகந்தா னந்தமானா
லாச்சரியங் கைகட்டி வந்துசேரே.

36

பேசுநர் ஜெனனசாகரம்

சேரென்றேன் தேவரெல்லா மலைத்துநின்றார்
 செயமான ருத்திரனைக் கூட்டிவந்து
 வாரென்றே தூரியத்தில் விதானமாக்கி
 வழகாக வக்கினியில் மூழ்கவென்ற
 வாரென்றே வல்லசித்த னென்றுசொல்லி
 வழியாக வோர்கலையு மவனுக்கீந்து
 தேரென்றே வகஸ்தியா வென்றுகூறித்
 திறமான தென்போதிகை செல்லென்றேனே.

37

செல்லென்றே னவன்றானு மென்னைப்பார்த்து
 ஜெயமான பிரணவமே வேணுமென்றான்
 அல்லென்றே னாறுமுக மாகவந்து
 வப்பவல்லோ வனுக்கிரகஞ் செய்வே னென்றேன்
 நல்லென்றே னால்வேத சாஸ்திரமெல்லாம்
 நலமான சதகோடி மந்திரமெல்லாம்
 வெல்லென்றேன் வேதியரா யிருந்துகொண்டு
 விபரமதா யகஸ்தியர்க்குச் செப்பினேனே.

38

செப்பினே னிருளுரைந்த நாடெயென்றுஞ்
 சிறப்பான கதிரவனைத் திருப்பென்றேன்யான்
 ஒப்பினே னோர்கலையைக் கொண்டுசென்று
 வுபமான தெகூணத்திற் பொதிகைசேர்ந்தான்
 அப்பினேன் தேவர்க ளெந்தனையும் பார்த்து
 வாச்சரியங் கைலாச தேகத்தோடே
 நப்பினேன் போகே னென்று சொன்னார்
 நாட்டிலே நரருருவாகச் செய்யென்றேனே.

39

செய்யென்று சொன்னதுவுஞ் சரிதானப்பா
 செகத்திலே பிறந்தாலு மூடமாமே
 மெய்யென்ற பொருளை யெப்படித்தான் காண்பேன்
 விதமாகச் செப்பிவிட்டாற் போவே னென்றான்

போகர் ஜெனனசாகரம்

மையென்ற விழியாளைப் பூசைசெய்தால்
வழியென்ற கிருபையுந்தான் காட்டுவாள்பார்
ஐயோவென் றனேகம்பேர் வருவாரப்பா
வாதரித்து வப்பவல்லோ கண்டுகொள்ளே. 40

கொள்ளென்றேன் தேவரெல்லா மொவ் வொன்றாகக்
குவலையத்தி லவதாரஞ் செய்துகொண்டார்
விள்ளென்றே னகஸ்தியரை யர்க்கர்கூடி
வேதனைகள் செய்தார்க ளொருவனென்று
வள்ளென்றே யெந்தனையு மனதிலுன்னி
மாய்கையால் தியானமது செய்துக் கொண்டான்
தெள்ளென்றே நந்தியைத்தா னானும்பார்த்து
திறமான விடுக்கணது தீரென்றேனே. 41

தீரென்றே நந்தியுந்தா னென்னைப்பார்த்து
தீர்த்துதான் வருகவோ யிருக்கவோவென்றான்
காரென்றே னகஸ்தியனங் குள்ளமட்டும்
கலிமுடித்து நீயுந்தான் வரலாமென்றேன்
தானென்ற வம்பரத்தாள் மூலைகேட்டான்
தவஞ்செய்தா லப்புரமே தருவேனென்றேன்
வீரென்றே னந்தியுந்தான் சுடர்வாட்கொண்டு
வேகமதாய் வந்துவினை தீர்த்திட்டானே. 42

தீர்த்துவிட்ட நந்திக்கு ப்ரம்மபட்டந்
தீரமதாய் யீந்துவிட்டேன் சிலநா ளாண்டான்
காத்துவிட்ட பிரமனுக்கு விஷ்ணுபட்டங்
கருணைபெற வேயீந்தேன் வெகுநாளப்பா
பார்த்துவிட்ட பரப்ரம்மரிஷி வரமேகேட்டான்
பரிவாக யீந்துவிட்டேன் பற்றற்றானே
தேர்ந்துவிட்ட ரிஷியென்றன் றலையிற்கையைத்
திறமாக வைக்கவென்றா னுதித்திட்டேனே. 43

உதித்திட்டே னீஸ்வரியா ளென்னைத்தேடி
யுறவான விஷ்ணுவையும் போகச் சொன்னாள்
அளித்திட்ட யீஸ்வரியை பார்த்துமாலு
மவர்பயந்து போனார்யான் போகேனென்றார்
களித்திட்ட தனமூல முபதேசித்துக்
கன்னிகைபோ லாவாய்நீ போய்வாவென்றேன்
செனித்திட்ட மாலுமந்த வடிவேகொண்டு
சிறப்பாக வெனைத்தேடி வந்தாள்காணே.

44

காணவே கன்னியைப்போல் வருகும்போது
காதலுடன் ரிஷிகண்டு மோகமுற்றான்
பூணவே சுகியில்லை யென்றுசொல்லிப்
புகழ்திரேக சுத்திசெய்து வானீயென்றாள்
தோணவே தலைமுமுகித் தலைதுவட்ட
தொட்டதலை தீப்பிடித்து வெந்ததையோ
நாணவே கன்னிகைமால் வடிவமாகி
நம்மையுமே தாமழைத்தாள் நாம்வந்தோமே.

45

வந்துவிட்ட திருமாலைத் தானும்பார்த்து
வரம்பெற்ற பிரமரிஷி யெங்கேயென்றேன்
வந்துவிட்டான் ரிஷியவனு மென்றுசொல்ல
வெகுகெட்டிக் காரனென்று மெச்சினேன்யான்
தந்துவிட்ட ரிஷிதானுஞ் சாம்பலாகித்
தழும்பாய்யவ் ஷயிர்வந்து தரையில்வீழ்க
அந்தவிட்ட பையனா ரென்று கேட்க
வறியோம்நாம் பரப்ரம்ம ரிஷியென்றானே.

46

என்றவுடன் ரிஷிந்தா ளென்னைப்பார்த்து
யெனதூல மிழிந்துநானே புத்திகெட்டு
அந்தவர மெந்தனுக்கு வேண்டாமையா
வழியாத வரம்வேண்டு மென்றுகேட்டான்

போகர் ஜெனனசாகரம்

நின்றவர முந்தனுக்குக் கொடுக்கவென்றால்
நிலையாத நரலோகஞ் செல்வாயென்றேன்
வென்றவரம் வேண்டுமென்றாற் கலிபோய்த் தாரேன்
விதமான சாந்தாவாய் செல்லென்றேனே. 47

செல்லென்றே னரலோகம் ரிஷிபோய்ச்சேர்ந்தான்
செயமான மாலையுந்தா னழைத்துக் கேட்டான்
வெல்லென்ற யீஸ்வரியா ளென்னைப்பார்த்து
விதமாக வவள்மூல மெனக்குச்சொன்னான்
நல்லென்ற கன்னிகையால் யானுந்தோன்றி
நலம்பெறவே யவன்கைகொண் டெரித்தே னென்றான்
மல்லென்ற மாலவனை யானும்பார்த்து
மகத்தான மூலரென்றே யீந்திட்டேனே. 48

ஈந்திட்டே னிலக்குமியாள் சேர்ந்ததாலே
யிதமான சித்தியதின் மூலம்பார்த்து
பாய்ந்திட்ட ருத்திரனார் பட்டமீந்து
பரமான வட்சரமுந் தருவேனென்றேன்
ஆய்ந்திட்ட திருமூல ருத்திரனைத்தானு
மழகான தெசுஷணத்திற் செல்வாயென்றேன்
வாய்ந்திட்ட திருமூல ரென்னைப்பார்த்து
வளமான வம்பரமெங்கே யென்றானே. 49

எங்கேயென்றான் தெசுஷணத்திற் றருவே னென்றேன்
யெனக்கேவற் பிள்ளையொன்று வேண்டு மென்றான்
அங்கிருந்தோர் நந்திவந்து சுபிப்பானென்றே
னாக்கரிய மெல்லாந்தான் கேட்டுக்கொண்டான்
நங்கென்ற கைலைமுத லண்டகூடம்
நலமான மூலமுத லாறாதாரம்
வங்கென்ற பரப்ரம்ம வரலாறெல்லாம்
வல்லபிள்ளை யென்றுசொல்லி யுரைத்திட்டேனே. 50

போகர் ஜெனசாகரம்

உரைத்திட்டே னிதுவெல்லா முள்ளத்துள்ளே
வொளியாக எனக்குள்ளே காணவென்றால்
திரைத்திட்டே னண்டத்தி லுள்ளதெல்லாந்
திறமான பிண்டத்திற் காண்பாயென்றேன்
வரைத்திட்ட மாகபதி னேழுபேர்கள்
வந்துதிப்பார் நந்திகளும் நரலோகத்தில்
சரைத்திட்ட தீட்சைமுத லாறாதாரங்
கண்டுகொண்டு வவர்களுக்குச் செப்பென்றேனே.

51

செப்பென்று வுத்தாரம் யானுங்கேட்டுச்
சிரகதட்ட பாதமதில் சமஸ்கரித்து
அப்பென்று திரிகுல மழுவும்வாங்கி
உயர்கிடையின் மீதேறித் தேவர்குழ
வெப்பென்ற கைலாசந் தன்னெவிட்டு
விதமான தில்லைவளந் தன்னிற்சேந்தேன்
நப்பென்ற நரலோகம் பார்க்கும்போது
நரரெல்லா மிராக்கதராய் நான்கண்டேனே.

52

கண்டவுடன் ராக்ஷத சம்மாரஞ்செய்து
கருப்பிடித்து வனேகவித மாண்பெண்ணாக
மண்டலத்தில் திருஷ்டித்தே னவரையெல்லாம்
மகத்தான மலைகளெல்லா மிருக்கக்கண்டேன்
விண்டதொரு மலைகளெல்லாம் வேதமுன்றி
விதமான சிறகரிந்து சுபித்துப்போட்டேன்
கொண்டதொரு தில்லைவனம் வெளியதாக்கி
குடியிருந்த பதஞ்சலிக்கு வருட்சொன்னேனே.

53

சொல்லிவிட்டேன் வியாக்கிரம பாதனுக்கு
செயமான வருள்காண வுபதேசித்தேன்
எய்துவிட்டே னவருமொரு பிள்ளைக்குத்தா
னிதமான தீட்சையது செய்துவைத்தேன்

போகர் ஜெனனசாகரம்

உய்துவிடு வங்கிருந்து தவமேசெய்து
வ்யாசன் சொற்படியே வரமும்பெற்றேன்
கொய்துவிட்டே னியானிருந்த கோலமெல்லாங்
கூடினே னம்பரத்தி லாடினேனே.

54

ஆடினேன் காலறிந்தா னெந்தன்மைந்த
னாதிகாலங்கி யென்று பேருமீந்தேன்
சாடினே னங்கிருந்து பொதிகைதன்னிற்
சந்தோஷித் தகஸ்தியனு மழைத்துக் கொண்டான்
கூடினேன் மயூரத்தின் விபரங்கேட்டான்
குருந்தமரத் தடியிருப்பேன் பின்வா வென்றேன்
தேடியென்னை யகஸ்தியனும் வந்துகண்டு
தொரிசித்துப் பூசித்தம் பரங்கேட்டானே.

55

கேட்டவுட னங்கிருந்து செனனந்தந்தென
கெடியான சிவவடிவ மாக்கிக்கொண்டேன்
ஆட்டமுட னகஸ்தியனுங் காணவென்று
வாடினேன் சித்தம்பலந் தன்னில்நின்று
நாட்டமுடன் காலாங்கிப் பிள்ளைவந்தான்
நலம்பெறவே நிருவிகற்ப சமாதிகேட்டான்
தேட்டமுட னவன்றனக்குச் சமாதிசொன்னேன்
தென்னிலங்கை தனிலிருந்து தேறினானே.

56

தேறியே யெழுந்துவந்து பணிந்துநின்றான்
திரிகூடத் தீசான்ய காட்டிற்சென்றோம்
மாறியே வங்குமொரு சமாதிசொன்னேன்
மலைதனக்கு வாயுவினே சமாதிநின்றான்
கூறியே யானுமதின் கிழக்காய்வந்து
குருமூலங் காலாங்கிக் குபதேசித்தேன்
மாறியே யிங்கிருநீ யென்றுசொல்லி
மலையாள தேசத்தை யான்சென்றேனே.

57

பேரகர் ஜெனனசாகரம்

சென்றிட்டேன் சேரமா னெனையுங்கண்டு
 தெரிசித்தே யெந்தனையு மோட்சங்கேட்டான்
 வென்றிட்ட நலமாக யானும்நின்று
 விதமாக வவன்றனக்கு மோட்சமீந்து
 கன்றிட்ட கொல்லிமலைச் சார்பில்வந்து
 காலாங்கி பிள்ளையையு மழைத்துக்கொண்டு
 நன்றிட்ட சதுரகிரி மலையிற்சென்றே
 நல்லதொரு பிள்ளைக் குபதேசித்தேனே.

58

தேனென்ற சித்திர கூடத்திற்சென்று
 திறமான பிள்ளைரெண்டும் யானுமாக
 நானென்ற காலாங்கி பிள்ளைக்குத்தான்
 நலமான பிரம்மபட்டங் கிடைக்குமென்று
 கானென்ற கைலாசந் தன்னிற்சென்றே
 கமலனது பட்டமதை யீசனீந்தான்
 தானென்ற பிள்ளைக்கு கர்ப்பமீந்து
 தவளுசெய்வாய் சதுரகிரி தனிவென்றேனே.

59

என்றுநா னங்கிருந்து வயிர கிரியிற்சென்றே
 யினமான பிள்ளையொன்றுக் குபதேசித்தேன்
 அன்றுநா னுபதேசஞ் செய்தபிள்ளை
 யழகான ப்ரம்மபட்டந் தன்னையாண்டு
 வென்றுமவ னம்மிடத்தில் வந்துசேர்ந்து
 விதமான விஷ்ணுபட்டந் தனையுங் கேட்டான்
 நன்றுடனே வீசனையும் பூசித்தாக்கால்
 நலமான வப்பட்டம் வருமென்றேனே.

60

இஷ்டமுடன் மாயவனார் கைலைசென்று
 யீசனதூ விருதாளைப் பூசைசெய்ய
 சட்டமாய் விஷ்ணுபட்டந் தன்னையீந்தார்
 சமத்தான காலாங்கி பிள்ளைக்குத்தான்

போகர் ஜெனனசாகரம்

திட்டமாய் சதுரகிரி பிள்ளைவந்து
திடசுத்தி பண்ணிவந்தான் சட்டைதள்ளி
அட்டமா சித்தியெல்லா மவனுக்கீந்து
வதிகார ப்ரம்மபட்ட மாமென்றேனே.

61

ஆமென்ற ப்ரம்மபட்ட மீசனுமேயீந்தா
ரதிலிருந்தான் சட்டையப்ப னனேகநாளாய்
ஊமென்ற வயிரகிரி பிள்ளையையுங்கூட்டி
யுறவான நீலகிரி வந்து சேர்ந்தேன்
வானென்ற விஷ்ணுவந்தா னங்கேவந்து
வந்தனைகள் செய்துருத்ர பட்டங்கேட்டான்
நாமென்ற தில்லைவனந் தன்னில்வந்தால்
நலமான ருத்ரபட்ட மாமென்றேனே.

62

என்றதொரு மூலமெல்லா மியானுஞ்சொன்னே
னிதமான ருத்ரபட்ட மீசனீந்தான்
அன்றதொரு ப்ரம்மாவும் விஷ்ணுவாச்சு
வாச்சரியம் வயிரகிரிப் பிள்ளைக்குத்தான்
நன்றதொரு பிரம்மபட்டந் தன்னையீந்தார்
நலமான பிள்ளைரெண்டுக் குபதேசித்தேன்
வென்றதொரு ருத்திரனென் னிடத்தில்வந்தே
விதமான யெம்பரத்தில் விதிக்கேட்டானே.

63

விதிக்கேட்டான் காலாங்கி யென்னைப் பார்த்து
விதமானவெள்ளிமலை தனில்போவென்றேன்
நதிமூல மென்னிடத்தில் வந்துகேட்டான்
நான்கொடுத்தேன் மண்டலமுந் தெண்டுங்கையில்
பதிக்கேட்ட காலாங்கி வந்தனைகள் செய்து
பதிவான பிள்ளையொன்று வேண்டு மென்றான்
துதிக்கொண்ட பிள்ளைகளைப் பார்த்துநீயுந்
துணையாக வழைத்தவிடஞ் செல்லென்றானே.

64

போகர் ஜெனசாகரம்

செல்லென்ற வுத்தாரம் யானும்கேட்டுச்
 சிவவேட மானதெல்லாந் தரித்துக்கொண்டு
 வல்லென்ற கமண்டலமுந் தெண்டுங்கொண்டு
 வடமேலாய் சென்றிட்டேன் மலையைப் பார்த்து
 நல்லென்ற புவனகிரி பட்டணமேசேர்ந்து
 நலமான பிள்ளையொன்றைத் தேடிப்பார்த்து
 வெல்லென்ற பிள்ளையொன்று காணாமற்றான்
 விதமான குருவருளை நினைத்திட்டேனே.

65

நினைத்திட்டேன் மூலகுரு நாதன்பார்த்து
 நிசமான பிள்ளையிருப் பிடமேசொன்னார்
 அணைந்திட்டே னதுவிருக்கும் இடமேசென்றே
 னஞ்சாறு பிள்ளையொரு வீட்டிற் கண்டேன்
 கனிந்திட்ட பிள்ளைகளி லொன்றைப்பார்த்து
 காடுமட்டு மழைத்துப்போய் வருவே னென்றேன்
 பிறந்திட்ட பேச்சையவன் றாயுங்கேட்டுப்
 பொல்லாத சன்யாசி போவென்றாளே.

66

போமென்ற பிள்ளையதின் றாயைப்பார்த்து
 புசிப்புக்கு மணமுழன்று தவிக்கின்றாயே
 ஆமென்ற பிள்ளைகளஞ் சாறுதன்னி
 லாகுமென்ற பிள்ளைகளை வைத்துக் கொண்டு
 ஒமென்ற பிள்ளையதா யொன்றுதந்தால்
 வுன்பசியைத் தணிப்பென்று வறுதி சொன்னேன்
 வாமென்ற பிள்ளைகளை யென்முன்விட்டு
 வாகான பிள்ளைதனைக் கேளென்றாளே.

67

கேளென்றாள் கிழிக்கட்டி நூறுபொன்னை
 கெடியாக வவடனக்குக் கொடுத்துப்போட்டு
 ஆளென்ற பிள்ளையொன்றை யழைத்துக் கொண்டு
 யழகான கைலைகிரி மலையிற்சென்றேன்

போகர் ஜெனனசாகரம்

வாளென்ற மனிதருக்கு ஞானமில்லாதாலே
வலுவான பிள்ளைகளுங் கிடைக்கவில்லை
தேளென்ற விஷமான வாசைதள்ளி
சிலது உபதேசமது செப்பினேனே.

68

செப்பினேன் கற்பமுதற் றீட்சையெல்லாஞ்
செகசால வித்தையெல்லா மறியச் சொன்னேன்
தப்பினே னென்றுசொல்லி கர்ப்பங்கொண்டு
தலைகாலுந் தானே கண்டுக்கொண்டேன்
ஒப்பில்லா மூலர்தொரி சனமேகொண்டேன்
வுலகத்திற் றில்லைவனஞ் செல்வா யென்றேன்
மெப்பினே னென்றவனும் வணக்கஞ்செய்து
வேதாந்தத் திறவுகோல் கைக்கொண்டேனே.

69

கைகொடுத்த குருவையுந்தான் வணங்கியானுங்
காலறிந்து மூலரையுங் கண்டுக்கொண்டு
கைகொடுத்த பிள்ளைகளை யானும்பார்த்து
சந்தோஷ மாகவே தழுவிக்கொண்டு
ஐகொடுத்த வறுமுகத்தாற் சந்தோஷித்து
வாச்சரிய மானபொன்மம் பலவாயென்று
உய்கொடுத்த வீசனிடஞ் சொல்வாயென்று
வுறுதியாக் கவனமது கொடுத்தார்தானே.

70

தானென்ற கவனத்தாற் சென்றேனியானுந்
தப்பாம லாயிரத்தெண் யோசனையதாக
மூனென்ற மூச்சியினா லப்படியெசென்று
முடியான கைலாச முடியிற்சென்றேன்
வானென்ற கைலைசுத்தி வலமாய்வந்து
வல்லசிவன் சத்திபதம் வணங்கிநின்றேன்
ஏனென்ற நீயார்கா னென்றுகேட்க
வெந்தனது மூலர்திருப் போர்சொன்னேனே.

71

போகர் ஜெனசாகரம்

சொன்னதொரு மொழிகேட்டு வீசன்றானுஞ்
சுந்தரியைப் பார்த்துயிவன் சகத்தா னென்றார்
அன்னையுந்தா னெனையழைத்து முத்தமிட்டு
வதிகாரப் ரம்மபட்ட மருளிச் செய்தாள்
முன்னையுந்தா னிருந்தவொருப் பிரம்மந்தானே
முடிவான வடபுரமே போநீயென்றாள்
நன்னயமாய் ப்ரம்மனென்ற பேரும்வாங்கி
நற்பிரம்பு தான்வாங்கி நடந்திட்டேனே.

72

நடந்திட்டே பிரமனுட லோகஞ்சென்று
நலமான வாசனத்தி லேறிக்கொண்டேன்
கடந்திட்ட பேர்போல மனிதரெல்லாங்
காடுபோ லிருந்தார்க ளறிவோயில்லை
தொடர்ந்திட்ட மோகமுங் கலியாணமில்லை
தொடரான பிறப்பினொடு இறப்புமில்லை
உடந்திட்ட மனிதரெல்லா முறவுசேர்ந்து
வொருவர்போ லொருவர்தனைத் தொடர் செய்தேனே.73

செய்திட்டே னாத்தாளு முத்தமிட்டு
செயமான முகத்தாலே பார்த்துபார்த்துக்
கைதிட்ட கருமமது மொன்றுக்கொன்று
காதல்கொண்டு வவனவனைச் சாகச் செய்தேன்
கொய்திட்டென் முன்னுள்ள பிராணியெல்லாங்
கொடியான யெமையுந்தான் திருஷ்டித்தேனியான்
மெய்த்திட்ட காலாங்கி யருளினாலே
மெக்கால தூதரையும் விதித்திட்டேனே.

74

விதித்திட்ட சேதிருத்ர னறிந்துக்கொண்டு
விதமான ராட்சதரை யனுப்பி வைத்து
மதித்திட்ட கதிரவனை மறைக்கச் சொல்லி
மாய்கையா லிருண்மூடச் செய்துவைத்தார்

எதிர்த்திட்டு சுடர்வானைக் கையிற்கொண்டு
யேகாந்தக் காடாக வறுத்துவிட்டேன்
சதித்திட்ட ராக்ஷதரைச் செயித்தபின்பு
சந்தோஷமாய் கதிரோன் தான்வந்தானே.

75

வந்ததொரு ருத்ரனவன் றானுங்கண்டு
மாற்றி வைத் தாரென்று மனதிலெண்ணி
எந்தனுட சேனைதனைச் செயித்தவனாரென்றே
யெழின்விடையின் மீதேறி யிங்கேவந்தான்
கந்தமல ரவரெங்கே நீயாரென்றுங்
கடிதாமிவ் வேலைசெய்தோ னெவன் தானென்றும்
வந்ததொரு கோபமதா யென்னைக்கேட்க
வாத்தாடன் னருளாலே யான்செய்தேனே.

76

செய்ததுதான் போகட்டு மென்று சொல்லிச்
செம்மையில்லை நீயுமிந்த வேலைக்கென்று
வைத்ததுகான் கைலைக்கு வாவாவென்றார்
வாகனத்தி லிருவருமே கைலைசென்றோம்
மெய்தவஞ்சே ரீசரது வெதிரேவிட்டு
மிஞ்சியதோர் வேலையிவன் செய்தானென்றார்
மைதவமு முமையாக ரென்னைப் பார்த்து
மதிதவறி நடந்ததென்ன வுரையென்றாரே.

77

உரையென்ற வுத்தாரந் தன்னைக்கேட்டு
வுலகத்து மனுக்களுக்கு இரப்பில்லாதான்
நிரையென்ற புவிதேவி யென்னைப் பார்த்து
நிறைவயதால் திருஷ்டித்தாற் குறைவே யில்லை
தரையென்ற மனுபாரந் தாங்கப்போக
தப்பவுமே தவிறவுமே திருஷ்டியென்றாள்
திறையென்ற ருத்திரனார் சங்க ரித்தால்
திறமான தவம்போமென் றெண்ணினேனே.

78

போகர் ஜெனசாகரம்

உருத்திரசம்மாரங் கூறல்

எண்ணியான் நலமில்லைக் கருமமென்று
மெமனென்றுந் தூதனென்றுங் காலனென்றும்
பண்ணிய பாவமவன் பாற்சேரவென்று
பரையென்ற கரையெடுத்துப் படைத் தேனப்பா
மண்ணின்மேற் படைத்த குற்றமில்லையென்ற
மகத்தான வீசனுமே சந்தோஷித்துப்
பிண்ணியமா யிந்தனுக்குச் செய்தோரல்லாந்
பிள்ளையின்மேற் கோபமென்ற போவென்றாரே.

79

என்றதொரு வீசனது உத்தாரங்கேட்டு
வியல்ருத்ர சம்மார மெப்படி தானென்றே
அன்றதொரு புவனமெல்லாஞ் சோதியாச்சு
வறுபதிநாழிகைக் கதிரோன் விசாலமாச்சு
சென்றதொரு கதிரவர்க்குப் பாதிபொழுதாக்கிச்
சம்பாதி இருட்டாகிச் சொல்லக்கேளு
வென்றதொரு மனிதருக்கு வறக்கம்வைத்து
விதமான மூச்சுகளை சங்கரித்திடாயே.

80

சங்கமென்ற வாயுளுமே குறைந்தது போகுஞ்
சண்டனுக்கு வுத்தாரஞ் செய்துப்போடு
கங்குலென்ற விளதுவே மூடுமானாந்
கருதுமெனக்கூர்வெளிச்சம் வேணுமென்றார்
பொங்கமென்ற சந்திரனைப் பிடித்தேவீச
பொருதிருளை விலக்குமெனக் கையிலீந்து
பங்கமது கதிரவர்க்குப் பாதியென்று
பரஞ்சோதி ருத்திரர்க்குப் பகர்ந்திட்டாரே.

81

பறைந்திட்ட வீசனையு முருத்திரனார் பார்த்து
பதினைந்தோ டரைக் கலையீந்திரோ வென்றார்

போகர் ஜெனனசாகரம்

அடைந்திட்டே மப்படியே தந்தீரென்றா
 ராத்தாளு மதுகொடுக்க லாகாதென்றாள்
 நிறைந்திட்ட சந்திரனும் பூரணமதாக
 நித்தமிருக்காது மதிக்கோர் நாளென்றார்
 கறைந்திட்ட நாள்போகக் கறையாநாளிற்
 காரணம் தாகவென்று சொல்வேனே.

82

சொல்லுவே னென்றமொழி யாத்தாள்கேட்டு
 திக்கான காரணந்தா னேதோவென்றாள்
 வெல்லுமென்ற நந்திகளுந் தேவரெல்லாம்
 விதமாறி யவதாரஞ் செய்யுமென்றோம்
 நல்லுமென்ற நந்திகட்குப் பூரணத்துநாளில்
 நலமான தெரிசனம்நீ கொடுப்பா யென்றார்
 செல்லுமென்ற வுத்தாரங் கேட்டுக் கொண்டு
 சிந்திப்போர்க் கிதனைச் செபுவனென்றாளே.

83

என்றமொழி யுருத்திரனுங் கேட்டுக்கொண்டு
 யிருவரையும் வந்தனைகள் செய்துபின்னர்
 வென்றவழி சந்திரனைக் கையிற்கொண்டு
 வேகமதாய் பூலோகம் வந்துபார்த்து
 நன்றெனவே பூமியுநான் முகனுக்காச்சு
 நலமான விஷ்ணுவுக்கு வதன்மேலாச்சு
 கன்றெனவே தானிருக்கும் பதியின்மேலே
 கதிரவனா ருலகமெல்லாம் வைத்திட்டாரே.

84

திட்டமா யெந்தனது வேலைக்குத்தான்
 திறமான பிரம்மனென்று நியமஞ்செய்தார்
 கஷ்டமாய்ச் செய்தோமே முன்னமென்று
 கருமமது விலகுதற்குப் பூசை செய்தேன்
 சட்டமாய் சாதிப்பூ சகஸ்திரங் கொண்டு
 தற்காலம்பூசைசெய்து புரியுங் காலம்

இஷ்டமா பூசைசெய்தா னென்றுசொல்லி
யீசனுமை சங்குசக்ர மெனக்கீந்தாரே.

85

கணேசன் சக்கரத்தை விழுங்கியது கூறல்

ஈந்ததனை யிருகரத்தால் வாங்கிக்கொண்டு
யிருதாளிற் சிரம்டொருந்தப் பணிந்து நின்றேன்
ஆய்ந்ததொரு வீசனுந்தா னெனையும்பார்த்து
வருட்குரந்து விஷ்ணு வென்ற பட்டமீந்தார்
வாய்ந்தவவ் வாயிற்கடந்து வருகும்போது
வல்லகண பதியும்வழி மறித்துக்கேட்டார்
வேய்ந்தமதி வீசனையும் பூசைசெய்தேன்
வென்றி சங்குசக்ரமு மீந்தார்காணே.

86

காணுமென்ற சக்கரத்தைக் கண்டபோதே
கையில்தந்தால் பார்த்ததனைத் தருவேனென்றார்
வேணுமென்றாற் பாருமென்று கரத்திலிந்தேன்
வெகுசுருக்காய் வாய்தனிலே போட்டுக்கொண்டார்
ஊணுமென்ற சக்கரத்தைத் தாருமென்ற
வுடன்முகக்கைப் பிடித்திழுத்துத் தருகே னென்றார்
காணுமென்ற கணபதியை விட்டுநான்போய்
நாமமது துவாதசமுந் தான்பூண்டேனே.

87

பூண்டபின்பு கையிலொரு கப்புங்கொண்டு
புகழான சேகண்டி யெடுத்துக்கொண்டு
ஆண்டதொரு சல்லடமுங் கச்சைகட்டி
யழகான தண்டையொடு சிலம்பும்பூண்டு
நீண்டதொரு மஞ்சள்முடிக் கயறும்பூண்டு
நெடிதான குல்லாவுஞ் சிரத்தில்வைத்து
வேண்டதொரு நெய்ப்பந்தங் கையிற்கொண்டு
விநாயகன் முன்நின்றொரு கூத்தாடினேனே.

88

போகர் ஜென்னசாகரம்

ஆடினேன் அவயவங்க ளெல்லாங்கண்டு
 வானந்தக் கூத்தாடி தாதாவின்றேன்
 சாடினதோ ரென்கூத்தை யவரும்பார்த்து
 தான்சிரித்தார் சக்கரத்தை மறந்துவிட்டு
 நாடினதோர் சக்கரத்தை யெடுத்துக்கொண்டு
 நானோடி வந்துவிட்டேன் மலையின்மீது
 தேடிவந்த தேவரெல்லா மென்னைக்கண்டு
 திருக்கூத்தைக் காட்டுமென்று செப்பினாரே.

89

செப்பினா ரப்படியே யாடிக்காட்டிச்
 செகத்திலுள்ள மானிடருந் திரண்டே கண்டார்
 ஒப்பினார் தேவர்கடா னென்னைப்பார்த்து
 வுயர்தலந்தான் திருப்பதியென் றறிந்து கொண்டார்
 அப்பினார கஸ்தியனா ராயிரம்பேர்க்
 கருட்பெறவே யுபதேசஞ் செய்துவைத்தார்
 மெப்பினா நந்திகடா மேழுபேர்கள்
 மிச்சமுன்னே ரகஸ்தியர்பாற் சென்றிட்டாரே.

90

சென்றிட்ட நந்தகளிற் புலத்தியனென்றுஞ்
 செயமான காசிபர் மார்க்கண்டனோடும்
 அன்றிட்ட வஷ்டாங்கி ரிஷிதானென்று
 வழகான கௌதமருங் கலைக்கோட்டானும்
 வென்றிட்ட சதானந்த ரிஷியங்கூட
 விதமான யெழுவரும் நந்திகளேயானார்
 நின்றிட்ட வகஸ்தியரோ டெட்டுபேரும்
 நலமான கைலாச வர்க்கந்தானே.

91

தானென்ற பொதிகையதி லிவர்கள்கூட்டந்
 தானிருக்கு மலையதுதா னதிகமாகும்
 நானென்ற மலையதுவோ சதுரகிரிதான்
 நான்திருக்கூத் தாடினதால் திருப்பதி யென்றாச்சு

போகர் ஜெனசாகரம்

வானென்ற வெண்சதுர கிரியிலப்பா
வாழுகின்ற தேவர்களே வொருநூத்தெட்டு
வேனென்று வெண்சதுர கிரிதானாகும்
விளங்கிநின்ற வேங்கடாசல பதியுமாமே.

92

ஆமென்ற வகஸ்தியருங் குளிகைசெய்தா
ரழகான குதிரைக்கு ஜீனிசெய்தேன்
வாமென்ற வகஸ்தியர்தா னென்னை ப்பார்த்து
வளர்ஜீனி வர்க்கமென்றே பெயருமீந்தார்
வேமென்ற குதிரையின்மீ தேறிப்பார்த்து
வீதிசுத்தி வருகிறேனா னென்றுகேட்டேன்
போமென்று வகஸ்தியர்தா மனுப்பிவிட்டால்
போனேனான் மூச்சுக்கறுபது காதமாமே

93

காதமென்ற குதிரை சுருக்கிலையெயென்று
கடுக்கார மேற்றியதாற் சேணம்வைத்தேன்
வேதனவ னெனைக்கண்டு குதிரைகேட்டான்
விதமான குதிரைதனை யவனுக்கீந்தேன்
நாதன்வளர் கைலாச மதனிற்சென்று
நல்லாலின் மரனிழலி லிருந்துக்கொண்டேன்
மாதவர்களொடு வயன்மாற் றேவரெல்லாம்
மனதிளகி மகிழ்வோடு மிருந்திட்டாரே.

94

மகிழ்ந்திட்டா ரீசனுமே யதனைக்கண்டு
மகத்துவங்க ளதிகமதா யாச்சுதென்று
புகழ்ந்திட்டார் துவார பாலர்களொடு
புகழான நந்தியையு மழைத்துச் சொன்னார்
இகழ்ந்திட்டா ரிவராலே யாவதென்ன
யென்றுசொல்லி யிருந்தார்கள் மகத்துவமே யென்றார்
உகந்திட்ட ராக்ஷதராய் செனைஞ்செய்ய
வுத்தாரஞ் செய்துவிட்டா ரீசன்றானே.

95

போகர் ஜெனனாகரம்

சுப்பிரமணியர் உற்பவங்கூறல்

ஈசனது வுத்தார மவர்கள்கேட்டு
யிதமான ராக்ஷதராய் பிறந்திட்டாரே
நேசமுட னீசனெனைத் தானும்பார்த்து
நிருமணிய காரனென்று யுருக்கச் சொன்னார்
ஆசன முதலா ராதாரமாறை
யறிவாலே மணியாறாய்த் திரட்டிக் கொண்டேன்
வாசமுள்ள வீசனுந்தா னென்னைப்பார்த்து
வல்ல சுப்பிரமணிய னென்னும் பெயர் சொன்னாரே. 96

சொன்னபடி ராக்ஷதருந் தவமேசெய்து
சோர்வில்லா வரங்களெல்லாம் பெற்றுக் கொண்டு
அன்னபடி கைலைதனி லுள்ளபேரை
அயன்புனித மால்தேவர் ரிஷியையெல்லாம்
வின்னமுடன் சிறைச்சாலை பிடித்தடைத்தான்
மெய்யான தேவரெல்லா மிகவேநொந்தார்
வன்னமுள்ள வீசனிதை யறிந்துக்கொண்டு
வரவழைத்தா ரெந்தனையு மகிழ்ந்துதானே. 97

தானென்ற மணியாறு முகமுமாக்கித்
தசவாய்வு பத்தையுமே கையதாக்கி
வேனென்ற சுடரதனை வேலதாக்கி
விதமான வக்கினியை யூர்தியாக்கி
பானென்ற கிரகமதை வீராளாக்கிப்
படைசெயித்து வாடுவென்று பகர்ந்தாரீசன்
வானென்ற பூரணநா ளாத்தாளைத்தான்
மகத்தான பூசைசெய்து மருநாளிற்றானே. 98

சூரசம்மாரங் கூறல்

மறுநாளில் சூரனிடந் தன்னிற்சென்று
வானவர்கள் சிறைவிடென்று சொல்லிவிட்டேன்

உறுதியாய் நினையாம லென்னைக்கூட
 வோகோகோ பிடித்துவரச் சொல்லிவிட்டான்
 சுறுதியா யவனோடு வெதிர்த்துநானுஞ்
 குரனையு மாறாநாட் கொன்றேவிட்டு
 பிரமன்முதற் றேவர்களை மீட்டுக்கொண்டு
 பெருமையுட னீசனிடம் வந்திட்டேனே.

99

வந்திட்டே னீசனென்னை மகிழ்ந்துபார்த்து
 வலுவான விந்திரபட்ட மிருக்கச்சொன்னார்
 முந்திட்ட இந்திரனுஞ் சிவனைப்பார்த்து
 மொழிகுவா னினியானென் செய்வேனென்றான்
 தந்திட்ட வுத்தரப்படியே நீதான்
 தாரணியிற் றசரதனாய்ப் பிறப்பாயென்றான்
 எந்திட்ட வின்னமொரு காரணமேயாகு
 மியல்பான விந்திரபட்டந் தாவென்றாரே.

100

தசரதனுற்பவங் கூறல்

என்றமொழி கேட்டுநர லோகம்போனா
 ரிடிந்துவிட்ட ராக்ஷதரும் பிறந்தேபின்னும்
 வென்றதொரு தவம்புரிந்துத் தாரங்கேட்டார்
 வெகுவாமுன் னுள்ளதெல்லாம் வீணாய்ச்செய்தீர்
 முன்னுமொரு வரமளித்தீ ரையாவைந்து
 முகத்தாலு முன்செயிக்க முடியாதென்றீர்
 நின்றவொரு வறுமுகத்தால் வெல்லச்சொல்ல
 நீர்கொடுத்த வரமதுதான் பொய்யுமாச்சே.

101

இராவணனுற்பவங் கூறல்

ஆச்சென்று சொன்ன வசுரனையும்பார்த்து
 வகம்பித்தா யதனாலே யுழிந்ததென்றார்

போகர் ஜெனனசாகரம்

போச்சுதென்ற வென்வினையாற் போச்சுதையா
போகாத வரமொன்று வேணுமென்றான்
வாச்சுதென்ற வரங்கேட்டாற் றாருமென்று
வாக்களித்தா ரீஸ்வரனு மந்தவேளை
காச்சுதென்ற தலைபத்தாய் பிறக்கவேண்டும்
கதித்தெழுந்த சத்ருவெல்லும் கதிசொல்வீரே.

102

இராமனுற்பவங் கூறல்

சொல்லுமென்ற வசுரனையு மீசன்பார்த்துச்
சுகமாக விலங்கையிற்போய் பிறந்துநீயும்
வெல்லுமென்ற தலைபத்தா யிருந்துக்கொண்டு
மேலான விலங்கையர சாள்வாயென்றான்
அல்லுமென்ற வரசனுமே யவிடம்போனா
னப்போது வீசனுமே யென்னைப்பார்த்து
வல்ல தசரதனிடத்தி லிராமனாக
வந்திருந்து ராவணனை வதையென்றாரே.

103

இரவணசம்மாரம் கூறல்

என்றதொரு வுத்தரவுங் கேட்டுக்கொண்டு
வியல்பாக யான்பிறந்தேன் ராமனாக
கன்றதொரு தெசரதனு மென்னைப்பார்த்துக்
காரணங்கள் முடிக்கவும் வந்தாயோவென்றான்
வென்றதொரு வேலையெல்லாம் பார்த்துக் கொள்வாய்
வேலையில்லை யென்பதிக்குப் போரேனென்றான்
நன்றதொரு காரியந்தா னென்றுசொல்லி
நான்வளத்திற் போம்போது போவெனவேனே.

104

போவென்ற வனம்புகுந்தே னந்தவேளைப்
பொல்லாத ராவணனு மீனஞ்செய்தான்

போகர் ஜெனனசாகரம்

ஆவென்ற வில்லம்பு மெடுத்துக்கொண்டு
வறுத்தறுத்துத் தள்ளிவிட்டேன் மூன்றுபேரை
மாவென்ற ராட்சதரு மடிந்தபின்பு
மாறியே கடற்கரையில் வந்துசேர்ந்தான்
தேனென்ற நந்தியுமே யென்னைத்தேடி
தேகம்விட்டு வந்தாரென் னிடமாய்த்தானே.

105

இராமேஸ்வரமுற்பவங் கூறல்

தானென்ற நந்தியவ ரென்னைப்பார்த்து
தவமுடித்துக் கைலைக்கு வருவதெப்போ
நானென்ற ராக்ஷதராய் செனனஞ்செய்ய
நம்மாலே யாகாது வினிமேலென்ன
வானென்ற வீசனுட வருளைப்பெற்ற
வல்லவனே யெனக்குமொரு வழிசொல்லென்றார்
மானென்ற மைந்தனைநீ யென்றுகூட்டி
மகாரமுதல் உகாரம்வரை செப்பினேனே.

106

செப்பினேன் நிருவிகற்பச் சமாதிநின்று
சிலநாட் சென்றுகைலைச் செல்வாயென்றேன்
அப்பினேன் மகாரமுதல் உகாரங்கண்டு
வறிந்தராம லிங்கமது வவன்பேராச்சு
தப்பியே னாம்வந்தபின் விபீஷணனும்வந்தே
தாளில்விழ விலங்கைபட்ட மவனுக்கீந்தேன்
ஒப்பியே லங்கைக்கு மவனும்போனான்
வுடனெழுந்து வடவாலிற் சென்றிட்டேனே.

107

திருவரங்கமுற்பவங் கூறல்

சென்றிட்டேன் செம்பவன மங்கேசென்றேன்
செயமான வனமதிலே சமாதிநின்றேன்

போகர் ஜென்னசாகரம்

ஆன்றிட்டே னாயிரமாம் வருடமாச்சு
ஆத்தாளு மங்குவந்தந் தரங்கம்சொன்னாள்
வின்றிட் டாத்தாள் சொன்ன வந்தரங்கம்
விதமான வென்பேரும் ரங்கம்ரங்கம்
நன்றிட்ட வாத்தாளுஞ் சொன்னதாலே
நல்லதொரு ஸ்ரீரங்க மென்பேராச்சே.

108

ஆச்சந்த தலத்தைவிட்டு கைலைசென்றே
னாச்சரிய மாய்ச் னழைத்துக்கொண்டு
காச்சென்ற ராவணனைக் கடிந்திட்டாயோ
காரமென்ன நந்திக்குக் கடாசுசித்தாயோ
பேச்சென்ற வேலையது வொன்றுண்டப்பா
பெரிதல்ல முடித்துவா வென்றுசொன்னார்
மூச்சென்ற வுத்தாரஞ் சொன்னபோது
முடித்துவந்தா லுத்தாரஞ் சொல்லுமென்றேனே.

109

சொல்லுமென்ற மொழிகேட்டு வீசன்றானுஞ்
சூரனுக்கு மணியாறு தலையாறாச்சு
நல்லுமென்ற வித்தையொன் றாச்சரியமாகும்
நலமான வஞ்சுமணி யஞ்சுருபம்
வெல்லுமென்று வொருமணிதான் மாயவனுமாகும்
மெய்த்திருந்தங் காரணத்தை முடிப்பாயென்றார்
வல்லுமென்ற வீசனுட பாதம்போற்றி
வலஞ்செய்து வையகத்தில் வந்திட்டேனே.

110

பாண்டவர்களுற்பவங் கூறல்

வந்துவிட்டேன் கூடித்திரிய வம்மிசத்தில்
வல்லபிள்ளை யைந்துருவாய்ப் பிறந்துகொண்டோம்
வெந்திட்டா னென்தகப்ப னந்தவேளை
விலகியே நான்வனத்தில் விலகிநின்றேன்

போகர் ஜெனசாகரம்

தந்திட்ட மாயவனைத் தேடித்தேடி
தவஞ்செய்தோம் நாம்நாங்க ளொருவைந்துபேரும்
நந்திட்டான் றனையறிந்து மாயன்றானும்
நல்ல திரியோதரனை வெல்லென்றாரே.

111

வெல்லுமென்ற மாயனையுங் கூடக்காட்டி
வில்லம்பு தானெடுத்து மேவிச்சென்று
வல்ல திரியோதனன்மே லுத்தஞ்செய்து
வாங்கிவிட்டே னவனுயிரைப் பதினெட்டாநாள்
கொல்லுமென்ற சத்துருவை யெல்லாங்கொண்டு
குடியாக வரசாட்சி சிலநாட்செய்தேன்
நல்லமணி யாகுமென்தாய் சேர்த்துக்கொண்டு
நலமான கைலாசம் நான்சேர்ந்தேனே.

112

நானுமென்ற ஈசனுந்தா னென்னைக்கண்டு
நல்லதொரு வேலையெல்லா முடித்தாயென்று
வேனுமென்ற காரியந்தான் கேழ்க்கச்சொன்னார்
விளையாடக் கன்னியர்கள் வேனுமென்றேன்
பூனுமென்ற லட்சுமியா ளெட்டுதூர்க்கை யெட்டுபேரும்
புகழான வந்தனுக்கே கிட்டுமென்றார்
காணுமென்ற கன்னியரும் பத்தாதென்றேன்
கன்னியொன்றுக் காயிரமாய் திருஷ்டித்தாரே.

113

தானென்ற பூமியிலே பெண்களெல்லாந்
தனுவாக விவ்வளவு மாகச்சொன்னார்
பேரென்ற வீசனுமுன் கிட்டுமென்றதாலே
பிரபலமா யென்பேரு கிருஷ்ணனாச்சு
சீரென்ற கன்னியரை யெல்லாங்கூடிச்
சிங்கார லீலைகளுஞ் செய்துக்கொண்டேன்
வீரென்ற விசவாமித் திரனும்வந்து
விளையாடுங் கன்னியென்று தான்கேட்டானே.

114

போகர் ஜெனனசாகரம்

கேட்டபின்னர் நானில்லா விடஞ்செல்லென்றேன்
 கெடியான வுத்தாரஞ் சொன்னபோதே
 சாட்டிவிட்ட படிதோறும் வீடுசென்று
 சாதகமாய்த் தான்பார்க்க யெங்கும்நின்றேன்
 மூட்டிவிட்ட தப்பாலே கோபமாகி
 முகம்சிவந்தான் கரைதனிலே வந்துசேர்ந்தான்
 ஆட்டிவிட்டு கானவடம் வந்துசேர்ந்தே
 னப்பவல்லோ சாபத்தை பிடியென்றாரே.

115

ஜெகன்னாதமுற்பவங் கூறல்
 பிடியென்றா ரெறிசாம்ப லாவாயென்றான்
 பெருத்ததொரு மோசமென்று பறந்துவிட்டேன்
 துடியென்ற தலையதனை வட்டமிட்டுத்
 தொல்லுலகில் விருக்ஷமதாய் முளைப்பா யென்றான்
 நொடியிலந்த சாபத்தால் மரமதாக
 நோக்கினே னப்போதோர் தலமுண்டாச்சு
 வடிவென்ற வடிவுகளுங் கரைவாய்கொஞ்சம்
 வையகத்திற் ஜகன்னாத மிதுதானாமே.

116

ஆமென்ற கிருஷ்ணரூபஞ் ஜெகன்னாதந்தா
 னாச்சரிய மதனைவிட்டுப் பட்சியானேன்
 போமென்ற கைலாச மதனிற்சென்றேன்
 பொல்லாத சாபமதார் கொடுத்தாரென்றார்
 வீரென்ற கோசிகன்றன் சாபத்தாலே
 வின்னமாய் போச்சுதையோ வென்திரேகந்தான்
 நாமென்ற சாபமதை யீந்தானென்றே
 நல்லவரும் போகனென்று பெயரீந்தாரே.

117

ஈந்துவிட்டா ரீசனுமே போகனென்று
 யிதமான கலிமுடித்து வாநீயென்றார்
 பாய்ந்துவிட்டேன் கைலைவிட்டு நரலோகத்திற்
 பரிவான கருமலையில் வந்துசேர்ந்தேன்

ரோகர் ஜெனசாகரம்

சேர்ந்துவிட்ட கன்னியர்க ளெனக்குச்சாபஞ்
செபித்தாரே விஸ்வாமித் திரருமப்போ
வாய்ந்துவிட்ட கன்னியரென் செய்லோமென்றும்
வல்லகிருஷ்ணா வென்றுமனம் வசனித்தாரே.

118

தானென்ற மாலையணிப் பெண்கடன்னை
தரணிதனில் வேற்றுருவ மெடுத்துக்கொண்டார்
சீரென்ற விற்பகுகந் தருவேனென்றுஞ்
செகந்தனிலே நீங்களும்போய் பிறப்பீரென்றுஞ்
பேரென்ற பெண்களுக்குச் சொன்னதாலே
பிறந்திருந்தார் முதற்சாதிப் பெண்களாக
காரென்ற கருமலையில் யானும்வந்து
கருவான பிள்ளைரெண்டு கைக்கொண்டேனே.

119

கொண்டதொரு பிள்ளைரெண்டுக் குபதேசித்துக்
குவலயத்திற் பெண்கொண்டு வாருமென்றேன்
கண்டதொரு சாதியெல்லாம் வேண்டாம்பிள்ளாய்
கருவான முதற்சாதிப் பெண்ணேவேணும்
அண்டபுவனத்தி லாயிரத்தி லொன்று
வரிதாகப் பிறந்திருக்கு மதுதான்வேண்டும்
விண்டதொரு கருக்களெல்லாஞ் சொல்லிவைத்து
மேலான வஞ்சனமுஞ் செப்பினேனே.

120

கல் பெண்ணுருவானவகை கூறல்

செப்பினே னஞ்சனமுஞ் செய்யத்தானும்
செகத்திலொரு கருத்தேடி வாநீயென்றார்
அப்பினேன் கண்ணாடி யொன்றுசெய்து
வதனாலே யாச்சரிய மெல்லாந்தோன்ற
ஒப்பினதோர் பெண்கள்தனைக் கொண்டுவந்தா
னொருநாள்தான் செய்ததொரு மார்க்கங்கேளு

போகர் ஜெனனசாகரம்

கப்பினதோர் கல்லொன்றை யுபதேசித்துக்
கன்னியைப்போற் கொண்டுவந்து காட்டினாரே. 121

காட்டினார் கல்லதனைப் பெண்ணைப்போலக்
கற்றவித்தை யென்னிடத்திற் காட்டவென்று
முட்டினேன் காக்கையெனும் பறவையாகி
முப்பிறப்பு பிறக்கவென்று சாபமீந்தேன்
நாட்டினேன் கவடியெல்லா மனிதரென்று
நல்லபிள்ளை யென்றுசொல்லி நடந்துவிட்டேன்
கூட்டினேன் குருந்தமர நிழலைப்பார்த்துக்
குறித்தாலமிது வென்றுபள்ளி கொண்டேன்பாரே. 122

காணப்பா கடையுகமே முடிவதாகிக்
கடல்பொங்கிச் சங்கமது வழிந்துபோச்சு
நாணப்பா கட்டையைப்போல் மிதந்துவிட்டேன்
நல்லதொரு நாகமது சுத்திக்கொண்டு
தோணப்பா சமுத்திரந்தா னடங்கும்போது
துலையாத கருங்கடலிற் சென்றிருந்தேன்
வீணப்பா பாற்கடலிற் றுயின்றாரென்று
மெய்யாகச் சொல்லுவது மிதுதானாமே. 123

ஆமப்பா தேவர்கள் தான் யென்னைத்தேடி
யரணார் காலாங்கியையர் தன்னைக்கேட்டார்
நாமப்பா யிருக்குமிட மவருஞ்சொல்ல
நாடியே பாற்கடலில் வந்துசேர்ந்தார்
ஓமப்பா வெந்தனையுந் தியானஞ்செய்தா
ருடனெழுந்து விழித்துயான் பார்த்தேனப்பா
வேமப்பா யெல்லார்க்கு மமிர்தமீந்தே
வெண்மைபெருந் தயிர்கடலு மமிர்தமாச்சே. 124

போகர் ஜென்னசாகரம்

ஆச்சுதப்பா பாற்கடலிற் றுயின்றதாலே
 யழகான தயிர்க்கடலு மதுதானாச்சு
 வாச்சுதப்பா பருதியொளிப் பட்டதாலே
 வல்லதயிர் நெய்க்கடலு மாச்சுவாச்சு
 நீச்சுதப்பா வகஸ்தியரும் அதனைக்கண்டு
 நிலையாத வுவுற்கடலு மாக்கிவைத்தார்
 ஓச்சுதப்பா ரசக்கடலு மூரிலாச்சு
 வுத்தமனே யம்மூலங் கரும்புதானே.

125

தானென்ற சுத்தகடலை மண்டலத்திற்கொண்டார்
 தப்பாமலந் தக்கடலை வையத்துள்ளவைத்தார்
 வேனென்ற கடலான தேழுமாச்சு
 வெண்சதுர கிரியில்வந்துகுடியாய்நின்றேன்
 நானென்ற பெண்களும் லோகத்தில்வந்து
 நரனுடைய ரூபமதாய் பிறந்தாரப்பா
 ஊனென்ற மனிதருக்கு கட்டிவைத்தார்
 வுடனுடனே விந்தையதா யிருந்தார்பாரே.

126

பாரப்பா வந்ததொரு பெண்களைத்தான்
 பரிவான குடித்தனத்தி லாகாதென்று
 தீரப்பா சமுத்திரத்தோர் தீவுதன்னில்
 தீதான காட்டினிலே கொண்டுபோய்விட்டார்
 வீரப்பா கனிகிழங்கு வதனைத்தின்று
 வெளுத்ததடா தேகமெல்லாம் வெண்மையாக
 ஆரப்பா வப்பவுள்ள மனிதரெல்லா
 மற்பவய தல்லமேற் பூரணமுமாமே.

127

ஆமென்ற மனிதரிட வுயிர்போகாம
 லாச்சரியந் தரணிதனிற் புதைத்துவைப்பார்
 நாமென்று தொட்டவெனைத் தொட்டாரெல்லாம்
 நாட்டிலே பிறந்த தல்லாற் சாவேயில்லை

போகர் ஜெனனசாகரம்

வேமென்ற கவனமது போட்டுக்கொண்டு
வெகுதேசஞ் சுத்திவந்தேன் வெகுநாள் தன்னில்
போமென்ற பெண்களெல்லாம் வெளுப்பாய் கண்டேன்.
புகழான பூமியிலே யிறங்கினேனே. 128

இறங்கிவிட்டே னிருந்தவொரு பெண்களெல்லா
மேகவெண்மை யெதனாலே யாச்சுதென்று
வாங்கிவிட்ட பூமிதனை யானும்பார்த்து
வழலையுட மார்க்கமது சொல்லப்போகா
கிரங்கிட்டே னகாரமது பார்த்துப்பார்த்து
கிடையாதே வன்பத்தா றுலகுதன்னில்
உறங்கியுடன் வழக்கு வுயிருண்டாக்கி
யுற்பனமாய் வேலையெல்லாந் தொடங்கினேனே. 129

தொடங்கினேன் பெண்களுடன் கூத்துமாடித்
தொலையாத பிள்ளைகளும் பிறந்ததப்பா
அடங்கினதோர் சரக்கு வறுபத்தினாலு
மங்கிருந்த காரமதாய்ச் செய்துபார்த்தேன்
மடங்கினதோர் சரக்கெல்லாங் காரங்கார
மகத்தான சித்தர்களுங் காணமாட்டார்
புடங்கினதோர் சரக்கையெல்லாம் பிள்ளைகட்கு
பூரணமாய்ச் சொல்லிவைத்தேன் புத்திதானே. 130

புத்தியென்ற பிள்ளைகட்குபரி வினமேசெய்து
பிரித்தவரைப் பதினெட்டுத் தொப்பியாக்கி
சித்தியென்ற காயசித்தி கவனஞானஞ்
சிவயோக முதலாக வுரைத்துவைத்தேன்
வெற்றியென்ற வித்தையெல்லாஞ் சொல்லி வைத்து
விளங்குவாய் ரெண்டுசகஸ் திரந்தானென்று
பத்தியென்ற சத்திசொல்லின் படியேகேட்டால்
பாராள்வா யென்றுவரங் கொடுத்திட்டேன். 131

பேரகர் ஜெனனசாகரம்

கொடுத்துவிட்டேன் தனைவிட் டாகாசமார்க்கங்
குளிகையிட்டுப் பறந்தே னப்போதுகண்டு
அடுத்தவென்னை மைந்தரெல்லாம் அபயமென்றா
ரப்பரமே சொல்வோம் விள்ளாதேயென்றேன்
தொடுத்திட்டார் பராபரனே யென்றுசொல்லித்
தோத்திரங்கள் செய்திருக்க முத்தியென்றேன்
விடுத்திட்டா ரவர்களையும் விட்டுநீங்கி
வெகுசருக்காய் பாங்கிநடத்திற் சென்றேன்.

132

சென்றிட்டே னிறைந்ததொரு வழலைபூநீர்
செகத்திலே கிடையாத சுருக்குமெத்த
அன்றிட்டே னீத்தனமு மதிகமென்று
வங்கிருந்த சரக்குகளை வைத்துப்பார்த்தேன்
வென்றிட்ட சரக்கையுந்தான் வேதைசெய்தேன்
வெகுசருக்கு வெகுசருக் காயிரத்திலேழு
கன்றிட்டே னந்தொரு வயசைக்கண்டு
கற்பமுண்டு யிருந்தேனவ் லுரிற்றானே.

133

ஊரென்ற லுர்தனிலிருக்கும்போது
வுடன்சாபங் கொடுத்தபிள்ளைத் தேடிவந்தார்
காரென்ற பிள்ளைகட்குச் சாபந்தீர்த்துக்
கற்பமது வங்குவைத்து உண்ணச்சொன்னேன்
தேரென்ற வுபதேசஞ் செப்பிவிட்டு
செகத்திலே வந்துவிட்டேன் சித்தினுள்ள
நேரென்ற மருத்துமா மலையில்வந்தேன்
நெடுமலையை ராகுதனும் பிடுங்கினானே.

134

பிடிங்கியே வங்கிருந்து கொங்குதேசம்
பூமியிலே வாங்கிவைத்து வன்னங்கொண்டான்
அடங்கியபின் சென்றுவந்த மலையிலேறி
யமுத்தினேன் பாதாள முருவத்தானே

தொடங்கியென்ற ராகுதனு மலையைத்தூக்க
தூக்குமொரு புரஞ்சற்றே யெழும்பக்கண்டு
ஒடுங்கியதோர் காலடி வுணினதேயென்று
வுயர்வேறிப் பார்த்தானே சுத்தித்தானே.

135

சுத்தியே யெனைப்பார்த்தான்கண்ணிற்காணான்
சுருக்கான புளியமர நிழலினின்றேன்
வெற்றியா யிலைதொறு மாராய்ந்துபார்த்தான்
வேலுடனே தெண்டுகொண்டோ ரிலைக்கு நின்றேன்
யுத்தியா யவன்றானு மென்னைப் பார்த்து
வுயரநின்று கீழேநீ யிரங்குவென்றான்.
சுத்தியே சொன்னதினால் வருவதில்லை
காரணமா யென்மலையை விட்டேன்தானே.

136

விட்டனென்ற சொற்கேட்டுக் கோபஞ்செய்து
விளையாட்டுப் பிள்ளையென்று சண்டைசெய்து
குட்டநின்று கூக்குரலிட்டுத் தள்ளவந்தான்
குறியறிந்து வரனாரு மங்கேவந்து
அட்டையென்று வவன்மனதைக் கட்டிவிட்டு
யறிவான் புத்திரனுற் பவமேசெய்து
தொட்டனென்று சொல்லடா யிடும்பாவென்று
துலங்கியே பெயரதுவு மிந்தார்தானே.

137

சுந்துவிட்டு விடும்பனை முருகன்பார்த்து
யிவன்றனக்கு யேவலா யிருநீயென்றார்
காய்ந்துவிட்ட காய்கனிகள் கொண்டுவந்து
கடாகுதித்து வானவர்க்கும் நேசித்தேன்யான்
மாய்த்துவிட்ட வரனாருமென்னைப்பார்த்து
பழம்பேறே யல்லவப்பா பிடிநீயென்றார்
வாய்ந்துவிட்ட அரனாரம் மலையைவிட்டு
வளமான தன்கிரியிற் போய்ச்சேர்ந்தாரே.

138

தாரென்ற விடும்பனையுந் தானும்பார்த்து
தாரணியிற் கலக்கம்பை கட்டிவைத்தாய்
ஆரடா வுனக்கிந்த புத்திசொன்னா
ராச்சரிய மாம்ஒரு சித்தைப்பாரு
ஊரென்ற லுரிலுள்ள வுயிரையெல்லா
மொருசித்தா யாட்டிவைப்பே னுலகையெல்லாம்
நேரென்ற காவடிதா னொன்றுக்கப்பா
நிகரில்லாக் காவடிகள் வருவிப்பேனே.

139

வருத்தாலே வஸ்துசித்தி யெல்லாம் கொள்வாய்
வந்ததொரு வமிர்தமெல்லா நமக்காமன்றேன்
கருத்துவந் தவவன்றானும் வணங்கிக்கொண்டு
கட்டளையை யிட்டபடியே கேட்பேனென்றான்
திருத்தானே யவனார்தா னென்று கேட்டால்
திரமான முதல்யுகத்தில் வயிரவனுமாகும்
பருத்ததொரு வீரவாகு தேவராகும்
பகருகின்ற வநுமானும் வீமன்தானே.

140

தானென்ற விடும்பனொடு கடம்பனாகும்
தப்பாம லவனுமொரு தேவனாகும்
வேனென்ற தேவனைநான் வைத்துக்கொண்டு
வெகுசித்து வாடிவிட்டேன் சித்தர்பார்த்து
நானென்ற சித்தாடுஞ் சித்தேதென்று
நலமான வகஸ்தியனு மிங்கேவந்தான்
வானென்ற வாலையுப்பி ரமணியாவென்றும்
வல்லகுரு வென்று மென்னைக் கட்டிவிட்டாரே

141

கட்டிவிட்டார் யானிருக்கு மூலஞ்சொன்னேன்
கருணையதா யானிருக்கு மூலங்கண்டான்
ஒட்டிவிட்டா னானவனு மொன்றுதானோ
மூலகத்தில் போகரது கொஞ்சமாச்சு

போகர் ஜென்னசாகரம்

செட்டிவிட்டார் மாலாய்நான் சேர்ந்ததாலே
ஜெயமான வகஸ்தியன்மால் வாவாயென்றேன்
விட்டுவிட்டா னிருவருமே வெவ்வேறாகி
விதமான நாட்டினிலேகி யிறங்கினோமே.

142

ஓமப்பா வங்கேயொரு கன்னிதன்னை
யுறவாகக் கலியாணஞ் செய்துக்கொண்டான்
நாமப்பா வப்படியோர் பெண்ணைத்தானும்
நலமாக மணம்புரிந்துக் கொண்டேனப்பா
ஆமப்பா யிருவருமே பிள்ளைபெற்றார்
அவர்பிள்ளைக் காதியுட்ட கவமே சொன்னார்
வாமப்பா வெந்தனுட பிள்ளைக்கேதான்
வல்லபங்க ளொருபங்கி யானுஞ்சொன்னேனே.

143

சொன்னதொரு வுத்தாரம் பிள்ளைகேட்டுச்
சுருக்காக மேல்நோக்கிப் பார்த்துக்கொண்டான்
அன்னதொரு வவர்பிள்ளை கீழேபார்த்து
வண்டரண்ட மறியாமல் மயங்கினான்பார்
வின்னமில்லாப் பிள்ளையது மேலேபார்த்து
வினையில்லை யென்றுசொல்லி மொட்டை யிட்டான்
தன்னையவன் கீழ்பார்த்து வளர்த்திப்பார்த்து
தான்சிகை வைத்துக்கொண்டு வளர்த்திட்டானே.

144

இட்டதொரு சத்திசிவ மிருவர்பார்த்து
யிதமான செவிக்கா பரணம்பூண்டான்
வட்டதொரு பூமிசக்தி சிவமேவென்று
வளமான பீஜநிலம் படலாகா தென்று
மட்டதொரு மனமணித்து மண்டிபோட்டு
மகத்தான பொருளையுந்தான் தெரிந்துக் கொண்டான்
சுட்டதொரு பொழித்திட முஞ்சுத்திசெய்து
சற்குருவாம் உருவநிலை யாட்டுவானே.

145

காட்டுவான் சாட்சியென்றுவல்ல வென்றும்
காண்பதொரு வவருக்கு காலாகாலம்
மூட்டுவானல் வரங்க ளானதெல்லாம்
முடிந்ததொரு வம்பரத்தினடுக்கம் காணும்
நாட்டுவான் பள்ளிகொண்ட வாசலென்றும்
நயனத்தின் மேல்நோக்கி நாட்டச்சொல்லி
ஆட்டுவான் வேகமடா கடந்தவேகம்
ஆச்சரிய மதைவிட்டா லில்லைதானே.

146

தானென்ற வகஸ்தியர்தன் பிள்ளைதானுஞ்
சத்திசிவ மிருவருக் காபரணம்பூண்டான்
மானென்ற மறைதனிலே சிவன்நானென்று
மயங்கியவன் மனநோக்கிக் கைகுவித்தான்
வேனென்ற பூமியிலே வீழ்ந்துவீழ்ந்து
விதமான பீஜநிலம் பற்றவீழ்ந்தான்
நானென்ற வெந்தன் பிள்ளை களும்பார்த்து
நலமறியா மூடனென்று நயந்திட்டாரே.

147

நய்ந்திட்டார் தாழ்த்திரி யுபதேசமென்று
நல்லதொரு வீழ்நயனம் பூணூலிட்டார்
உயர்ந்திட்ட ருத்ரா க்ஷவிபூதிபூண்டார்
உயர்நிலையை யறியாமற் சிவஞ்செபித்தான்
உயர்ந்திட்ட வெந்தனுட மைந்தன்றானுந்
தூண்டியிட்டு ஷபிர்நிலையைப் பிடித்துக் கொண்டான்
அயர்ந்திட்ட வேதங் கடைவேதங்காண்
ஆச்சரிய மெனதுமைந்த ரறிந்தார்தானே.

148

தானென்ற வகஸ்தியரு நானுங்கூடி
ஸ்தாபித்த வேதமது பின்னும்ரெண்டு
வேட என்ற சத்திய வேதங்கள்ரெண்டாம்
விபரமதைக் கண்டவர்க ளிவர்களாகும்

போகர் ஜெனனசாகரம்

நானென்ற பிரம்மத்தைக் கண்டவர்களெல்லாம்
நல்லபிரம்ம குலமதுதான் பிராம்மணனாகும்
கோனென்ற சமணவேதம் மூன்றாம்வேதங்
கூறியதோர் கடைவேதந் துலுக்குமாமே.

149

ஆமென்ற பிரமனுக்குச் சிவப்புமாகு
மாச்சரியம் ருத்திரற்கு விபூதியாகும்
நாமென்ற விஷ்ணுவுக்கு நாமமாகும்
நலமான வியமனுக்கு சரிகோடாகும்
வாமென்ற மஹேஸ்வரற்கு பொன்றுமில்லை
மகத்தான நிர்வாண மாகுமாகும்
ஓமென்ற பிரணவத்தை யறிந்தோர்க்கெல்லாம்
வுணர்வில்லை வேதமெலா மொன்றுதானே.

150

ஒன்றான வகஸ்தியரு மூலந்தன்னில்
வுயர்ந்ததொரு கைலாசந் தன்னைக்கண்டு
அன்றான வீசனுமே யனுப்பிவைத்தார்
ஆதியிலே யவர்முன்னே வந்துசேர்ந்தார்
நன்றான மனிதர்கள் விக்கினமேதீர
நலமான வயித்தியத்தால் வியாதிதீர்த்தார்
வென்றான வீஸ்வரனுங் கைலையென்று
விதமான வகஸ்தியற்கு வந்ததாமே.

151

வந்தால் வரும் விக்கினேஸ்வரார்க்கு
வல்லதொரு வகாரத்தால் வாகனமுமாகும்
தொந்தமா ருலகினிற் கற்பத்தையாடித்
துலையாத ஷள்வினையை யறுக்கச்சொன்னார்
அந்தரங்கங் கண்டதெரியா மூடர்க்கெல்லா
மறிவான ஞானக்கண் திறக்கவைத்தார்
விந்தமாங் கலசமதின் விபரஞ்சொன்னார்
விதமாக வாயிரம்பேர்க் கருளினாரே.

152

போகர் ஜெனசாகரம்

அருளிணார் திறக்கவுந்தான் வழியுஞ்சொன்னார்
ஆச்சரிய மதனாலே காண்பதானார்
ஒடுங்கினார் கும்பத்திற் புகுந்துகொண்டார்
ஓங்கார பஞ்சாக்ஷரத்தை யறிந்துகொண்டார்
ஊரிலுள்ள மனிதர்களுஞ் சொல்வதொன்று
வுறவாக அவரிடத்தில்வந்து தும்பியென்றார்
சார்வினிட சமத்தையுந்தா னென்னசொல்வேன்
சாற்றுகிறே னாச்சரிய மொன்றுதானே.

153

தானென்று வவர்ஜகத் குருவாகவே தான்
தாரணியிற் சாற்றுகிறேன் கேண்மோமைந்தா
கோனென்ற கும்பத்திற் பாய்ந்ததாலே
கோதில்லாக் குடவயிறு தானுமாச்சு
வேனென்ற தும்பியது வடைவதாலே
யிதமான தும்பிமுக மவருக்காச்சு
வானென்ற வைந்தெழுத்து மறிந்ததாலே
வல்லதொரு வைங்கரமு மவருக்காச்சே.

154

ஆச்சுதென்ற வரணாரைப்பார்த்துப்பெண்ணொன்
றழகான முதற்சாதி வேண்டுமென்றார்
மாச்சென்ற சாதி யீஸ்வரியுமாகும்
மைந்தனே ரெண்டாஞ்ஜாதி ருத்ரியுமாகும்
வாச்சென்ற மூன்றாவது லட்சுமியுமாகும்
வல்ல நான்காம்ஜாதி வாணியாகும்
தாச்சென்ற ஜாதிக ளிப்படியேயாகுஞ்
சாற்றுகிறேன் வேறுகிடை யாதென்றாரே.

155

என்றதொரு வாக்கையுந்தா னவருங்கேட்டு
யிதமான முதற்சாதி வேண்டுமென்று
நன்றதொரு தேவருடன் கூடிநின்று
நலமான யரியதவஞ் செய்துக்கேட்டார்

போகர் ஜெனனாகரம்

வென்றதொரு தபஞ்செய்து வரனைக்கேட்க
விதித்தாரே யரனாகுஞ் சாதிமார்க்கம்
அன்றதொரு மோதகங்கள் வகையோடப்ப
மவற்கடலைப் பொரிதேங்காய் சர்க்கரையின்பாகே. 156

பாகான கரும்பிளநீர் முதலதாகப்
படைத்துவைத்து மரனாரு மொன்றுசொல்வார்
வாகாய்நீ யிருந்தவகை ஒன்றாய்ச்சேர்ந்தால்
வல்லதொரு முதலான பெண்ணாமொன்று
தாகான விபரமதாய் திருஷ்டிக்கச்சொன்னார்
ஸ்தாபித்த கும்பமுனி தலவிபரம்பார்த்து
தேகான தேங்காயைத் தலையாய்வைத்து
தேன்மாவைத் தசையது வாயாக்கினாரே. 157

ஆக்கினார் கரும்பதனை யெலும்பதாக
வாச்சரிய மவற்கடலை கருவியாக்கி
தாக்கினார் மோதகத்தை ஸ்தனமதாகத்
தப்பாமல் வப்பவடை யீரலாக
நோக்கினா ரவையவ முப்பத்திரெண்டும்
நொடியிலே திருஷ்டிக்க வரனார்கண்டு
வாக்கினால் வல்லபையே யென்றுசொல்லி
மகத்தான நாமமது கொடுத்திட்டாரே. 158

கொடுத்திட்டா ரவருமுதற் சாதியென்று
கூடவே வைத்திரென்றுங் கூறிவைத்தார்
அடுத்திட்ட கலிமுடித்து வந்தாயானா
லாச்சரிய மெல்லாந்தான் காண்பாயென்று
விடுத்திட்டார் விநாயகனும் பெண்ணைக்கூடி
விதியோடே பூசையது செய்துக்கெண்டார்
தொடுத்திட்ட பூசையது செய்ததாலே
துலங்கியதோர் மங்கையவள் தானுமாமே. 159

போகர் டென்னசாகரம்

ஆமென்ற விம்மார்க்கஞ் செய்தமைந்தமங்கை
 யாச்சரிய மனோன்மணியு மவள்தானாகும்
 வாமென்ற வீஸ்வரார்க்கு முருத்திரார்க்கும்
 மகத்தான விலக்குமிக்குஞ் சரஸ்வதிக்கும்
 நாமென்ற நாற்சாதிப் பெண்களுக்கும்
 நாடினே னைந்தாஞ்சாதி யிவள்தானாகும்
 வேமென்ற வகஸ்தியரும் விதியைவெல்ல
 வெகுமருந்து பாடியதால் விநாயகனுமாமே.

160

தன்னையறியும் விபரங் கூறல்
 ஆமென்ற காலாங்கி யையர்தானு
 மருளினா ராதிநல விபரமெல்லாம்
 நேமென்ற பிண்டத்தின் விபரங்கேளு
 நிலையான பொருளையெல்லா நினைவாய்க்கேளு
 வாமென்ற வெளியினது பூசைகேளு
 வல்லசித்து வாடும்விளை யாட்டைக்கேளு
 தாமென் மிருசார்வு மூலமெல்லாஞ்
 சாற்றுகிறேன் சமாதிநிலை சாற்றுவேனே.

161

சாற்றுகிறேன் கருவூரான் கொங்கணருமப்பா
 சஞ்சலங்க ளடங்குமிடம் நிலைதான்பாரு
 கோத்துவே னென்சாணாஞ் சடலந்தன்னிற்
 கோர்வையாய் நிற்பவர்தா னார்தான்கேளு
 பாத்துவேன் பூமியென்ற பூமிதானும்
 பருவமாய் சிவன்சத்தி யிருவர்கேந்தார்
 தேத்துவே னண்டத்தி லுள்ளதெல்லாந்
 திறமான பிண்டத்திற் காட்டுவேனே.

162

காட்டுகிறேன் நாலும்ரெண்டும் பிருதிவியாகும்
 கருவான படம்ரெண்டும் பூமியாகும்
 மூட்டுவே னாதிசத்தி சிவமுமாகும்
 மொழிந்ததொரு பூமியின்மேல் வாய்வதாகும்

போகர் ஜென்னசாகரம்

சாட்டுவேன் வாயுவென்ற விருகாலண்டஞ்
சமஸ்தான மதன்மேலே பிரமனண்டம்
நாட்டுவேன் பிரமனா சனமுமாக
நான்முகனும் வீற்றிருக்கு மூலமாமே.

163

மூலமென்ற சதூர்முகன்தன் திருஷ்டிப்புத்தான்
முடிவான வாசனமேற் சுழியின்கீழே
ஞாலமென்ற வவ்வண்ட வரையுமாகும்
நாடியதோர் பிரமனென்ற குயவனாகும்
ஞாலமென்ற வேள்வியது குயத்தியாகுஞ்
சமர்த்தான திருஷ்டிப்பால் வாணியாகும்
வாலமென்ற விருவருமே சேர்ந்துக்கொண்டு
வையகத்தை சிருஷ்டித்தா ரிவர்கள் தானே.

164

தானென்ற பிரமனுக்கு வன்னந்தன்னை
தலந்தோறும் வாகனமா யழைக்கவேண்டும்
தானென்ற பிரமனுக்கு பீஜமென்றால்
விளங்கிநின்ற நாற்கோண முக்கோணந்தான்
கோனென்ற சிகாரமொடு சகாரம்போட்டுக்
குறியான மமமென்று சுத்தியேதான்
வானென்ற மகாரமொடு வேவேவென்று
வலுபிரணன் பிரம்மாவே வாவென்றாரே.

165

வானென்ற உகாரமிட்டு வுதம்போது
வல்லபிரம்மன னண்டமது கண்ணிற்றோன்றும்
தானென்ற வன்னமது பிரம்மாவைத்தான்
தாங்காபற் றொழில்கள் செய்வன காரத்தாலே
தானென்ற வாகனந்தான் செய்யுமார்க்கஞ்
சலம்பேறு பால்வேறாய் பிரித்துவைக்கும்
ஆமென்ற பிரம்மலோக தேவதைகள் முப்பதுவா
மதன்மே னாலந்தான் தனுட்டானே.

166

தானென்ற வதனுள்ளே சுத்தியாகுந்
தலமான பிரமன் ஸ்தாபிக்கு மிடவதுமாம்
ஏனென்ற பிரமனது வெல்லைதானு
மெட்டுரெண்டு யோசனைதான் விஸ்தாரமாகும்
பானென்ற கதிரவனார் வதிக்குமிடமாகும்
பகருகிறேன் பண்பொன்றிப் பாரின்மீதே
வாமென்ற மைந்தா வாதித்த நென்னும்
வல்லதொரு பரப்பின்கீ முருகால்கேளே.

167

கேளப்பா வைங்கோண மைந்திதமுமாகுங்
கெடியாக வதனடுவின் முக்கோணந்தான்
வாளப்பா வம்மென்ற வெழுத்துமாகும்
வளமாக வைந்துமுன் றெட்டுமாகும்
நாளப்பா வெட்டிதழு மெட்டிச்சுத்தி
நலமான பிரிதிவி அப்பு ரெண்டுஞ்சேர்த்து
நீளப்பா விந்நீளந் தன்னிலேதான்
கெடிதான கம்பம்ரெண்டிற் சேர்ந்துதானே.

168

தானுருவாய் நின்றதொரு கம்பந்தானுந்
தலமாகு வஞ்சுரு வாணியாணி
வானுருவி யீய்ந்துநிற்குஞ் சாகாகரானும்
வல்லசத்தி சிவமதுவாய் நின்றகால்தான்
ஊனுருவிச் சத்திக்காற் கீழேகாட்டி
வயர்சிவத்தின் காலையுந்தான் மேலேகாட்டி
நானுருவிக் கண்டதொரு மார்க்கமென்று
நலமான மாவலிக்குக் காட்டினேனே.

169

காட்டினேன் மாவலி சிரகதொட்டு
காட்டினா லறிவெனென்று வென்னைக்கேட்டான்
மாட்டினேன் காலாங்கி யுருத்திரனார்காலை
மயக்கமாய் வைத்துயா னமுத்திக்காட்டக்

போகர் ஜெனனாகரம்

கூட்டினான் காலாங்கி குருவைக்கண்டு
கூட்டைவிட்டுப் போகாமற் சிரஞ்சீவியாக
நாட்டினான் ஜெகத்தையுந்தான் பொட்டலாகி
நல்லதொரு மகாரத்தால் வாழ்ந்திட்டேனே.

170

இட்டதொரு குண்டலிதா னிருக்குந்தானம்
யிதமான பிரம்மாவும் விஷ்ணுவந்தான்
சுட்டதொரு ருத்திரன் மஹேஸ்வரன்தான்
சமத்தான நாகாலாய் நிருத்திக்கொண்டு
நட்டதொரு கால்மேலே சதாசிவத்தை
நலமான பலகையாய் நாட்டிக்கொண்டு
திட்டதொரு வீஸ்வரியா னிருந்துகொண்டு
திருஷ்டிப்பா ளண்டமெலாந் திருஷ்டிப்பாளே.

171

பாமென்ற யுகமதுதான் முடிந்தகாலம்
பரப்ரம்ம சத்தியார ழியாசக்தி
வானென்ற சத்திக்கு ளடங்கும்படி தானப்பா
வல்லசத்தி யுள்ளடங்கும் படிதானப்பா
ஆளென்ற குண்டலிதா யிருக்குமூல
மறிந்துநீ யற்சித்தாற் குருவைக்காண்பாய்
தானென்ற கால்பிடித்து யேறும்போது
தள்ளுமடா காற்றுவலு வேகங்கானே.

172

காணப்பா காற்றுக்கு மேலதாகக்
கனசோலி மெத்தவடா சப்தமேகம்
தோணப்பா மழைபொழியு மிருளுங்கம்முந்
தொந்திரவாற் செத்தவர்கள் கோடாகோடி
வீணப்பா வதன்மேலே தப்பிச்சென்றால்
விண்ணொளிருங் கதிரவர்கள் கோடாகோடி
நாணப்பா விழிதிறக்கு முன்னேமுன்னே
நலமான வொளிவீசங் கண்கொள்ளாதே.

173

போகர் ஜெனனசாகரம்

கொள்ளாத வானந்தங் காணவென்றாற்
கொழுந்துவிட்டு வெரியுமது வன்னிவிருட்சம்
உள்ளான குண்டலிதா னடுக்கவுண்டு
வுற்றதொரு கற்பமெல்லா மங்கேகொண்டு
அள்ளான தேகத்தை சுத்திசெய்து
வப்புறமே சென்றா லாச்சரியங்கண்டாய்
விள்ளாத சோதியது வெளியிற்காணும்
வேதியரு மிருக்குமிடங் காணலாமோ.

174

காணலாம் வண்ணான் வண்ணாத்திதானுங்
கருவான வழலையினால் திருஷ்டிசெய்வார்
பூணலா மவர்களைநீ கண்டாயானாற்
பொன்னான தங்கம்வெள்ளி சித்தியாகும்
தோணலா மதன்மேலே யடுக்குமொன்று
துலங்கியதோர் பொதிகையென்று சொல்லலாகும்
நாணலா மவரைநீ கண்டாயானால்
நல்லசித்த னென்றுசொல்லிப் பேர்வாரே.

175

வாரான கும்பமுநி வாட்கையோடு
வல்லபையோ டாயிரம்பேர் வாழ்ந்திருப்பார்சித்தர்
பேரான வுலகதனிற் கன்னிமுலை
பேசாத மவுனத்தாற் போய்நீசேரு
ஆரான அவர்களுக்கு மேலேயப்பா
வாயிரத்தெண் ணிதழோடே கமலமொன்று
கூரான கூரறிந்து சென்றுநீதான்
குடியிருக்க வீடதுதா னிலைத்துப்போச்சே.

176

போச்சப்பா அவரிருக்கு மண்டமேலே
புகழாக விருகமலம் பூத்துநிற்கும்
வாச்சப்பா லட்சுமியு மாலுமாக
வசித்திருக்குங் கமலமடா இரண்டுமாகும்

மோச்சப்பா மோகனப் பெண்ணதிலேநிற்கும்
முடியாது அவளுடைய மோகம்மெத்த
காச்சப்பா கண்டத்தின் கீழேயானுங்
கருவான கருத்தின்மேல் வாழுவாமே.

177

ஆமென்ற புருவத்தின் கீழேநிற்பாள்
அவள்செய்யு மானந்தஞ் செப்பப்போகா
நாமென்ற வகஸ்தியரிடம் பேருபெற்றால்
நலமான மயக்கமெல்லாந் தீருந்தீரும்
வேமென்ற நவகோணம் விட்டுநீயும்
விதமான விந்துவிட்டுக் கோணமிட்டு
ஓமென்ற வகஸ்தியரை யங்கேவைத்து
ஓம்கிலியும் - அங்கு - சிங்கு - ஆம் - ஆம் - என்னே. 178

என்றுதான் ரீங்காரம் சிவாவாவென்று
யிதமான நவகோணத் துள்ளேயிட்டு
நின்றுதா னொன்றாகக் கால்களுணி
நேயமுள்ள மாயவனைக் காணலாகும்
நன்றுதா னறுகோண மறைத்துக்கொண்டு
நலமான வோரிதழு மதன்மேலிட்டு
ஒன்றுதான் விந்துவிட்டுக் கோணத்துள்ளே
ஓங்காரம் நடுவிட்டுச் சுத்திக்கேளே.

179

கேளப்பா நகாரமொடு சகாரமிட்டுக்
கெடியான அகாரமொடு உகாரமிட்டு
நீளப்பா வகாரமொடு ஆம்-ஆம்-என்று
நிலைத்ததொரு சுக்கியுவர்ன தேவாவென்று
வாளப்பா வசியநம வென்றுதானும்
வல்லவுரு வாயிரமே செபித்தாயானால்
கோளப்பா வில்லை யுருத்திரனார்வீடு
கொம்பேறிக் காட்டிடுவார் விமலவீடே.

180

வீடான வருத்திரனார் வீடுகேளு
விளங்குகின்ற சுந்தரனார் அரனார்வீடு
வாடான காலகண்டன் விளையாடும்வீடு
வல்லதொரு ருத்திரனார் வாழும்வீடு
ஏடான ஷச்சிவெளி திறக்கும்வீடு
யிதமான திரிகுலம் பிடித்தவீடு
தாடான வாசியது சுழிக்கும்வீடு
தயவான நாற்பத்து முக்கோணவீடே.

181

வீடான வீடுபெற வேண்டுமென்றால்
வீணிலே யலையாதே வினிமேலப்பா
நாடான நாட்டிலே கோணமுண்டு
நாடியதோர் நற்பத்தி முக்கோணந்தான்
வாடாத வக்ஷரந்தா னைம்பத்தொன்று
வல்லதொரு வக்ஷரந்தா னைம்பத்தொன்றுங்
கோடான கோடிவித மதிலேகாணுங்
கூர்ந்துபா ரமிர்தவல்லி நாட்டந்தானே.

182

தானென்ற வழர்தவல்லி யிதழ்தான்கேளு
தாபித்த வாயிரத்தெட் டிதழ்தானப்பா
ஊனென்ற தேகமது விதனாலாச்சு
ஷன்னிஷதிக் காலமுமே யிருக்கலாச்சு
நானென்ற ருத்திரனார் புருவமையம்
நல்லதொரு பிரம்மத்தி னடுவேயாகும்
வேனென்ற ஷச்சிவழி திறந்துதானால்
வேகாத தலையங்கே காணலாமே.

183

காணலாம் நாதமென்ற விந்துலுறி
கணமான பிரமனிடம் வந்துசேரும்
பேணலா முருத்திரனார் கமண்டலநீர்ப்பா
பெரிதான வருவியொடு வந்துவீழும்

போகர் ஜெனனாகரம்

தோணலாந் தொண்ணூற்றாறு கருவியாகுந்
துலங்கிநின்ற வைந்துபேர் வுறன்முறையாகும்
ஆணலா மஸ்திசத்தி யாக்கைதானு
மருவியிலே தோய்ந்து முத்திகூடினாரே.

184

கூடினார் வருத்திரனாரு முருத்திரியுமங்கே
கொலுவான வமிர்தவல்லி பிரமசத்தி
நாடினார் நாதியென்ற விடபந்தானும்
நலமான வைவர்தனை காட்டிவைத்து
ஓடினா ரெட்டினாற் காலைக்காட்டி
வற்றதொரு கெம்பிரண்டி னாலேகட்டி
ஆடினார் உருத்திரனை மேலேவைத்து
அந்தவிதங் கொண்டாக்காற் கைலையாச்சே.

185

ஆச்சுதென்ற பஞ்சகர்த்தானை யறிந்தாயானா
லாக்கையது அழியாது வென்றுமப்பா
வாச்சுதென்ற திருமூலர் வெளியாய்ச்சொன்னார்
வகைவிபர மறியவென்றாற் பதினாரிற்பார்
மூச்சுதென்ற கருவூரான் முடிவைக்கண்டான்
முடிகாணக் கொங்கணனு மலைந்துக்கண்டான்
பேச்சுதென்ற சக்கரம சுரங்கள்தாமே
பெரும்பாதை செல்லுதர்க்குச் செல்வதாமே.

186

ஆமென்ற பிரமனுக்குச் சிரங்களைந்து
வாச்சரிய மவருக்குக் கண்ணோபத்து
வாமென்று விருக்கயிலே திருஷ்டிசெய்த
வல்லதொரு வுயிர்களுக்கு துவாரம்பத்து
ஓமென்று வொருதலைதான் போனபோது
வுலகத்தில் திருஷ்டியெல்லாம் நவகண்ணாச்சு
நாமென்ற கண்ணொன்று மறைந்ததாலே
நாட்டிலே மனுக்களெல்லா மூடமாச்சே.

187

போகர் ஜெனசாகரம்

ஆச்சென்ற பிர்மாவும் விஷ்ணுவுந்தா
 னாச்சரிய மகஸ்தியரு முருத்திரன்தானும்
 தேச்சென்ற திசைசத்திச் சதாசிவன்தான்
 தெரியான குண்டலியும் வண்ணானுந்தான்
 வாச்சென்ற பேர்களைத்தான் வகையதாக
 வழிவேறே பொருள்வேறே வகுத்துச்சொன்னேன்
 மூச்சென்ற சக்கரங்கள் அக்ஷரங்கள் தானும்
 முடியாத வவரவர்க்கு வெவ்வேறென்றே.

188

என்றதொரு மார்க்கமதை யொன்றாய்க்காண
 யெவருக்கு மாச்சரிய மொன்றுகேளு
 நன்றதொரு தேவனுமாய்ப் பிரமணாகி
 நலமான விஷ்ணுவுமா யுருத்திரனுமாகி
 நின்றதொரு வம்பரத்திற் சதாசிவனுமாகி
 நிலைத்துநின்ற மூலகுரு வொன்றேயப்பா
 வென்றதொரு மூலகுரு வதிகம்பாரு
 வெகுசுருக்கா யவரிருக்கு மிடத்தைப்பாரே.

189

பாரப்பா வல்லவரை தேடவென்றாற்
 பலவிதங்கள் காட்டிடுவார் பதியைக்காணார்
 வீரப்பா திருமூல ரிருக்குந்தானம்
 விதமான வண்டமெல்லாம் நிறைந்துநின்றார்
 காரப்பா வவரொருத்தர் காலைக்காண
 கணக்காக வரையாறும் காணலாகும்
 சேரப்பா மூலவர்க்க சேற்கைதன்னில்
 சேர்ந்தாக்காற் ஜெயமாகுஞ் சேர்ந்துபாரே.

190

மலைவளங் கூறல்

சேர்ந்துபார் மூலவர்க்க மிருக்குந்தானம்
 செப்புகிறேன் நிலையறிந்து செய்வாயப்பா
 ஆய்ந்துபார் காசிக்கு மேற்கேகேளு
 வாச்சரிய மைன்னுரு காதஞ்சென்றால்

போகர் ஜெனசாகரம்

தோய்ந்துபா ரங்குமொரு மலைதானுண்டு
துலையாத விமயகிரி யதுவேயாகும்
வாய்ந்துபார் மலையேழுந் தாண்டிச்சென்றால்
மகத்தான மலையொன்று வெளுப்புமாமே.

191

வெளுப்பான மலைமுடியி னுயரஞ்சென்றால்
வேதமென்ற காவியுட கொடியேகாணும்
வெளுப்பாக ஜலம்வந்து கீழேவீழும்
விதமான ரத்தினத்தைப் போலேகாணும்
களிப்பாக வெண்ணாதே வதனில்ஸ்நானங்
கண்டவுடன் செய்துநீ நின்ற யானால்
ஒளிப்பான வொளிபோலே கணங்களேழு
முன்னுடைய கண்களில்நீ காண்பாய்பாரே.

192

பாரென்ற பேர்கள்தனைக் கண்டாயானால்
பார்த்தவுட ன்நமஸ்கரித்துப் பண்பாய்நிலு
வாரென்ற விடிபோலே முழங்குமங்கே
வாத்தியங்கள் கேழ்க்குமடா சங்கினோசை
காரென்ற வங்விட மண்டலமே கார்த்தால்
கன்கித்தரி யாவனையும் வெளியிற்காண்பாய்
ஊரென்றே போவென்றே திரவியங்களீவார்
வறுதியாய் காலாங்கியை யரையுங்கேளே.

193

கேளப்பா காலாங்கி யையர்தன்னை
கெடிஸ்தலந்தான் சொல்லுமென்று கேட்பாயானால்
கேளப்பா தீரவென்று கற்பமீந்து
குடியான காலாங்கி யையனிடஞ் சேர்ப்பார்
வீளப்பா கண்டவுடன் பதத்தில்வீழ்ந்து
விதமான கைகட்டி வாய்பொத்தி நின்றால்
ஆளப்பா வென்றுசொல்லி காலைக்கட்டி
யாச்சரியங் கவனசித்து மருள்வார்பாரே.

194

போகர் ஜெனனசாகரம்

பாரப்பா வம்மலையிற் சித்தர்கோடி
பரிவாகக் கலந்துமங்கே நிற்பாரப்பா
சேரப்பா வங்கிருந்து கமண்டலநீர் செல்லுஞ்
ஜெபமாக வெழுநூறு காதமட்டும்
வீரப்பா வம்மலைக்கு வடக்கோர்காதம்
வெளிசென்றால் மலையொன்று கோமேதகமுமாகும்
நேரப்பா யதன்வடக்கே நாற்பதினாயிரந்தான்
நிலையான காதமது செல்வாய்க்கானே.

195

காணப்பா வங்குமொரு மலைதான்தோன்றுங்
கதிர்மதியு மதன்கீழே வளைந்தேபோகும்
தோணப்பா வஷ்டவர்னந் துலக்கிநிற்குந்
தொலையாத வைந்துதலை நாகம்வாழும்
பூணப்பா நாகரத்ன விளக்கைப்போல
பொழுகடைந்தா னிடன்தோவரஞ் சோதிசோதி
வீணப்பா போகாது வங்கேசென்றால்
வெகுபேர்கள் கூட்டமதாய் மேவுவாரே.

196

மேவுமென்ற மலையுயர மேயோர்காதம்
விரித்துநின்ற விஸ்தாரா மாயிரத்தெண்பதாம்
சாவுமென்ற சார்வில்லை மலைச்சார்பெல்லாஞ்
சஞ்சீவிக் காற்றும்மொரு நூறுகாதம்
தாவுமென்ற காத்தடித்தாற் சஞ்சீவியாச்சு
தாழ்வில்லை யானைமுத லெறும்புகட்கும்
வேமென்ற மனிதர்களு மங்கேசென்றால்
வேகாத சடலமதாங் கற்போலாமே.

197

ஆமென்ற மலையதனை யீசன்பார்த்து
வரைநொடிதா னதிலிருக்க வாசையுற்றார்
நாமென்ற திருமூலர் பருவதத்தை
நாடியே வதிலிருப்பார் தபசுயெது

போகர் ஜெனனசாகரம்

வாமென்ற கமண்டலத்தி னுதகந்தானும்
வழிந்தோடும் தேன்போலே பொங்கிப்பொங்கி
போமென்ற சலமேழா யிரமுங்காதம்
புகழான பூமியிலே பொங்குந்தானே.

198

தானென்ற தாரணியோ ரதனைநோக்கித்
தகைசேர சிலாநதியென்றோ துவார்கள்
வேனென்ற ரிஷிகளுமக் கரையிற்கூட்டம்
விகற்பமுறும் ராசுதரோர் புரத்திற்கூட்டம்
மாமென்ற மனிதர்களைக் கண்டாரானால்
மாமிசந்தா னென்றெண்ணிப் பிடித்தேதிற்பார்
நானென்ற திருமூல ரிதனைப்பார்த்து
நல்லதொரு கண்மறைப்பு மைசொன்னாரே.

199

மறைப்புடமை கூறல்
சொன்னதொரு மையத னாச்சரியங்கேளு
கருக்கான கரும்புனைக் கண்ணிரண்டும்
முன்னதொரு காந்தமது கழஞ்சுவொன்று
வுத்தகனே பேய்பீர்க்கன் வித்தோபடிதான்
அன்னதொரு சித்தாமணக்கின் முத்தோபடிதா
னாச்சரிய மிதனைகுழித் தயிலம்வாங்கி
இன்னதொரு கூர்மத்தி னோடுங்கொண்டு
யிதமான துணியுமொன்று கொண்டுவாயே.

200

வாவென்ற முன்கருவை நிழலுலர்த்தி
வல்லதொரு காந்தமதைப் பொடித்துச்சேர்த்து
தூவென்ற பொடியதனை வட்டமாக்கித்
துணியோடே கருட்டிநீ கிழியுமாக்கி
தாமென்ற மனிதர்கட் கெல்லாந்தானுந்
தரைமெழுகி மணற்பரப்பி விளக்கும்வைத்து
காவென்ற காத்துமது வடிக்கலாகா
கண்ணினா லொருவருந்தான் கானெண்ணாதே.

201

பேரகர் ஜெனசாகரம்

ஒண்ணான வடுப்பென்று விந்துபோல
 வுறவமைத்து மண்விளக்கில் திரிதான்போட்டு
 நண்ணாகத் தயிலம்விட்டுத் திரிபுரையேயென்று
 நற்றுதி செய்தே யதனில் தீபமேற்றிப்
 பண்ணான முன்னோட்டை மேலேமூடிப்
 பதனமதாய் திரையிட்டு மூடிப்போட்டுக்
 கண்ணான கரிமுகனைப் பூசைசெய்து
 கலைப்பான ஞானப் பூசைபண்ணே.

202

பண்ணஓம் மரையா-ஓம் மரையா ஆதி
 பரையுமே குமாரயி மரையாவென்று
 பொண்ணவே வாயிரத்தெட் டுருசெபித்து
 புனிதமாங் கருஞ்சாவல் பலிதானிட்டு
 நண்ணவே தூபமொடு தீபங்காட்டி
 நலியாம லிருந்தேநீ தியானம்பண்ணு
 உண்ணவே தயிலமது வெல்லாமுண்டால்
 வுத்தமனே வோட்டில் மைபற்றும்பாரே.

203

பாரப்பா பரக்காக்கை சிறகுகொண்டு
 பங்கமதாய் மையதைநீ நிலம்வையாமல்
 சேரப்பா மைவழித்துத் தந்தமான
 சிமிளதனி லடைத்ததனை வைத்துக்கொண்டு
 ஆரப்பா கண்ணீரோர் சொட்டுவிட்டு
 வழிகான மையதனில் மத்தித்துக்கொண்டு
 கூரப்பா முன்தியானங் கூறிபின்னர்
 குறியான புருவமையம் போடுவாயே.

204

போடுவாய் மைபோட்டுப் போனாயானால்
 புகழான ஜெந்துவெல்லா முன்னைக்காணார்
 ஆடுவா யிந்தவித்தை யில்லாவிட்டா
 லப்பனே சித்தர்களுள் ளடுக்கப்போகா

போகர் ஜெனனசாகரம்

நாடுவா யம்மலைக்குத் தெற்கேகேளு
நல்லதொரு கன்னிமலை யென்றுபேரும்
சூடுவா யம்மலையிற் சென்றாயானால்
சுந்தரம்போற் கன்னிமலை தோற்றுந்தானே.

205

தானென்ற கன்னிகள் ரெண்ணாயிரம்பேர்
தப்பாமற் காத்திருப்பார் சுந்தரம்போல்
நானென்ற வாலைதனைப் பூசைசெய்வார்
நலமான நதியொன்று வீழுமங்கே
வேனென்ற நதியதுதான் மலையைச்சுற்றி
வெகுவிதமா யேழுமுகங் காணுங்காணும்
வானென்ற நதியதனைச் சுற்றித்தீர்த்தம்
வல்லகன்னி தீர்த்தமடா வழிதான்கேளே.

206

கேளப்பா பச்சையொன்று மஞ்சளொன்று
கெடியான ரத்தவர்ணங் கருப்பினோடும்
வாளப்பா வெண்மையென்றும் நீலனென்றும்
வகையான தீர்த்தமென்றுஞ் சொல்லப்போகா
நீளப்பா காதமைநூற் றெழுபதாகும்
நெடுதூர மதுவுண்டாம் முடிகாணாது
ஆளப்பா சத்தியிட மூலந்தன்னி
லானாலு மறிந்திட வொண்ணாதுபாரே.

207

கெந்தகபருவதத்தின் பெருமை கூறல்

பாரப்பா வதற்கடுத்த மலைதானொன்று
பரிவான கெந்தகமாம் பருவதந்தான்
ஊறப்பா தேசமொன்று ராஜனொன்று
வத்தமனே கெந்தகந்தான் விளைவுமுண்டு
நேரப்பா வம்மலைமேற் சதுரகிரிதானொன்று
நிலையான சோதிப்புல் விருகடிமொன்று

போகர் ஜெனனசாகரம்

ஆரப்பா வட்டமதாம் பாரையொன்று
வாச்சரிய மஞ்சணிறச் சுனையொன்றாமே.

208

ஆமென்ற சுனையோர் மூலியொன்று
வாச்சரிய சங்கிலியுந் தொங்குந்தொங்கும்
வாமென்ற மூலிகையை வாயிற்போட்டு
வல்லவந்த சங்கிலியைத் தொட்டாயானால்
வேமென்ற சலமதனில் தள்ளிவிட்டு
வெகுசுருக்காய் குளக்கரையி னுள்ளேசேர்க்கும்
நாமென்ற படியொன்று வதனிலேறி
நலியாம லுட்புகுந்து பார்த்திடாயே.

209

பார்த்திடுவா யதனிலொரு குழிதான்தோன்றும்
பண்பான தயிலமுண்டு கொம்புத்தேன்போல்
நேர்த்தியொடு கல்வத்திற் றோய்த்தாயாகி
னிகரில்லா வயதுபதி னாறதாக
வாய்திடுவாய் காசிடைதா னுள்ளேகொண்டால்
வல்லதொரு தேகமடா கெந்திபோலாம்
சேர்த்திடுவாய் மண்டலமே யுண்டாயானால்
செகத்திலே சுத்தரம்போற் றேகமாமே.

210

ஆமென்ற மலைதனிலே யுள்ளசித்த
ராமர்த்தி யெண்ணூறு பேர்தானப்பா
நாமென்ற பெண்களுமே யதுபோலப்பா
நல்லதொரு சித்தருக்குச் சிறகுமுண்டாம்
வேமென்ற சித்தருக்கு கந்தர்வாளென்று
விளங்கியதோர் நாமமது மூலர்சொன்னார்
வாமென்ற மலைக்கடுத்துப் பதிங்காதஞ் சென்றால்
வல்லமலை யொன்று கோபுரம் போலாமே.

211

ஆமப்பா மலையதுதா னாகாசத்தை
யண்டமுட்டித் தோணுமடா வுயர்வுமெத்த

போகர் ஜெனனாகரம்

போமப்பா வம்மனையிற் சென்றாயானாற்
புகழான மூலிகையும் விருக்ஷமொன்றா
காமப்பா கவரிமா னதிலேயுண்டு
கருவான சிங்கமொடு யாளியுண்டு
வாமப்பா பச்சைநிறக் குதிரையுண்டு
வல்லதுரகதமும் வெள்ளை யானையுண்டே. 212

உண்டடா வம்மலையி னுயரஞ்சென்றா
லுயிர்போலப் பேசுமடா மூலியெல்லாம்
நன்றதடா பாறையொன்று சுனைதானொன்று
நலமான சுனைக்கெதிரே குகைதானுண்டு
கண்டதடா ஷள்ளேநீ நுழைந்தாயானாற்
காதவழி விஸ்தார முண்டுபாரு
தெண்டுடனே கமண்டலமு மெதிரில்வைத்துத்
திறமான சித்தர்களு மனேகம்பேரே. 213

பேரா னசித்தர்களுக் கெல்லாமப்பா
பெரிதான வால்முளைத்தே யிருக்கும்பாரு
வாரான வால்மீக ரதிலேநின்றார்
வல்லதொரு வசிட்டருந்தா னங்கேநின்றார்
கூரான விவர்களது மைந்தர்கூட்டம்
குறையா தெண்ணாயிரமாம் பேருமுண்டாம்
நீரான மூலியெல்லா மதிலேயுண்டாம்
நிலையில்லா தலையாதே வொன்றுகேளே. 214

கேளப்பா வவர்களைநீ காணவென்றாற்
கெடியான வநுமானைச் சித்திசெய்து
வாளப்பா கைவசமே யானாரானால்
வல்லதொரு குகையிற்சித் தரையுங்காண்பாய்
நாளப்பா வநுமானை தியானஞ்செய்ய
நல்லதொரு முக்கோண விந்துவிட்டு

பேரகர் ஜெனனசாகரம்

ஆளப்பா வஞ்சனை புத்திரரேயென்று
ஹரிஓம் நமாவாவா வென்றிடாயே.

215

என்றதொரு வநுமானும் வந்துசேர்வா
ரிதமான லவிற்கடலை நிவேதனமேசெய்து
அன்றதொரு தாம்பிரமணி கையிலுண்டு
வாச்சரிய மதைகேட்டுப் பணிந்துவாங்கி
வென்றதொரு மணியதனைக் கொண்டாயானால்
வேலைசொன்ன படியெல்லாங்கேட்டுக்கொள்வார்
நன்றதொரு மந்திரத்தா லநுமான்றன்னை
நாவினா லாயிரமா யிருத்தானேத்தே.

216

ஏத்துவா யந்தமணி கிடைக்கவென்றா
லெளிதல்ல வருத்தமடா மெத்தமெத்த
சாத்துவேன் தாமரைநூலிழை நூற்றெட்டு
சாதகமாய் பதினாறு யிழையாய்க்கூட்டி
மாத்துவேன் மணிபதினா றிருக்கக்கட்டி
மைந்தனே சேவித்தா லவ்வரைக்காண்பாய்
தோற்றுவே னென்றுசொல்லி வந்தாரானால்
தோத்திரங்கள் பூசையினால் மணியைவாங்கே.

217

வாங்கியதோ ரநுமானுஞ் சித்தியானால்
வல்லபங்கள் குகைமூலி காட்டுங்காட்டும்
தாங்கியதோர் தலங்காட்டுந் தணங்காட்டும்
தப்பாதே சித்தரையுங் கண்டுகொள்வாய்
ஓங்கியதோர் மலையொன்றுக் கடுக்கக்கேளு
வுயர்ந்ததல மட்டமடா மருப்புகேளு
நீங்கியதோர் பச்சைக்கல் லதிலேயுண்டு
நிலையான சுனையதுவு மதிலேகாணே.

218

காணவே காயகற்பம் வெகுசாயுண்டு
காட்டானைக் கூட்டமது வுறைஞ்சும்போது

பேசுநர் ஜெனனசாகரம்

தோணவே மாண்டுதான் போகும்போகும்
தொலையாத சுழன்வாசங் கண்டுதானால்
நீணவே பால்படியு மதனையுண்ணு
நிலையான பெருங்காய மதுதானாகும்
பூணவே யந்தவொரு வாடைகண்டாற்
புகழான மூக்காலே ரத்தமாமே.

219

ஆமென்ற நாய்த்தோலுங் கையிற்கொண்டு
வாச்சரிய முகந்தனிலே மறைத்துப்போனால்
வேமென்ற வேதனைகள் செய்யாதப்பா
வெகுகருக்காய்க் குகையொன்று விருள்போற்காணும்
வாவென்ற சோதிவிருகூடி மடுத்துவுண்டு
வல்லதொரு கம்பதனை கையிற்கொண்டு
நாமென்ற மந்திரத்தால் ஜெபித்துப்போட்டு
நலமான பாற்சோற்றை யுள்ளேகொள்ளே.

220

கொள்ளுவா யதனையொரு மூன்றுகைதான்
கொழுந்துவிட்டு யெரிந்ததொரு ஜீவன்போலாம்
விள்ளுவா யுள்ளேநீ சென்றாயானால்
வேலொன்று தோன்றுமடா விடையிலப்பா
நள்ளுவா யதற்கருகே மச்சமுனிதானும்
நலமான கமண்டலமு மெதிரேவைத்து
உள்ளுவா ரவிரப்பார் சித்தர்கூட்டம்
வொருநூறு பேருடனே யிருப்பார்ப்பாரே.

221

பாரப்பா கமண்டலத்துத் தண்ணீர்தானும்
பாரதனிலே வீழ்ந்தாக்கால் மச்சமாகும்
பாரப்பா பதினெட்டு சாதியுண்டு
வொளிவான மாணிக்க முத்துமுண்டு
நேரப்பா வந்தநதி நெடுந்தாரம்போம்
நிலையான கடலதிலே செல்லுஞ்செல்லும்

போகர் ஜெனசாகரம்

காரப்பா யெம்கூட பருவதந்தான்
காலாங்கி யையருமங் கிருப்பார்தானே.

222

தானென்ற கமண்டலத்துத் தண்ணீர்தானும்
தாரணியிற் கங்கைநதி யென்றுசொல்வார்
வேனென்ற கங்கைநதிவெழு நூறுகாதம்
விஸ்தார யடிதொடுத்த நுனிவரைக்கும்
நானென்ற கெங்கைதனைக் காய்ச்சினாக்கால்
நல்லதொரு லுன்போல ரத்தங்கானும்
கானென்ற நதியடியி லிங்கமொன்று
கங்கையதன் மேற்சொறிந்து கீழேபோமே.

223

போமென்ற லிங்கத்தி னிடதுபக்கம்
புகழான மலைமீது தடந்தான்போகும்
ஆமென்ற மலைமீது சென்றாயானா
லைந்தாறு மலைக்கடுக்க மலைதானொன்று
வேமென்ற வாங்கொருவிஸ் தாரமுண்டு
விதமான பொய்கையு மண்டபமுமுண்டு
நாமென்ற குகையொன்று வதனுட்சென்றால்
நாதாக்கள் கூட்டம் சகஸ்திரந்தான்பாரே.

224

பாரென்ற வட்டைபோற் கண்ணிற்கானும்
பரிச்சிக்கப் பதினெட்டு பாலைஷசொல்வார்
ஊரென்ற வம்மலைக்கு வடுக்கங்கேளு
வுத்தமனே பெருங்காடு மலைதானொன்று
சீரென்ற பதினெட்டு சித்தருண்டு
செப்பிகிறேன விடத்திற் கூட்டமெத்த
காரென்ற கன்னியரு மவருமாகக்
கமண்டலங்க ளெதிர்வைத்துத் தவஞ்செய்வாரே.

225

வாரென்ற வம்மலையி னோரமெல்லாம்
வால்காட்டு சித்தோ வளர்ந்துநிற்கும்

போகர் ஜெனனசாகரம்

பேரென்ற பவானிநதி யங்குதோன்றும்
பெருங்காட்டு மலைக்கடுக்க மலையைக்கேளு
கூரென்ற மலையதுதான் கெந்தியப்பா
குடியாக விருக்குமங்கே சித்தர்கூட்டம்
சாரென்ற சஞ்சிவி மூலியுண்டாஞ்
சந்தன விருட்சமது முண்டாங்கானே.

226

காணப்பா காசிபர்தா னங்கேவாழ்வார்
கன்னியரோ கமண்டல மதைவைத்து
தோணப்பா துங்கபத்ரி நதிதானொன்று
துலங்கவே யதிலிருந்து வீழுமப்பா
பூணப்பா வவருடைய பிள்ளைதானும்
புகழான வயிரமலை பாக்கவுண்டு
நாணப்பா வவ்விடத்திற் சித்தர்கூட்டம்
நலமான வாயிரம்பே ருண்டுதானே.

227

உண்டான வயிரமலை யதனிற்கேளு
உறவான கௌதமர்தா னிருப்பாரங்கே
வண்டான மைவிழியார் சித்தர்கூட்டம்
மகத்தான வாயிரம்பே ரதிலேயுண்டு
பண்டான கமண்டலத்தின் சலந்தானப்பா
பார்தனிலே மகாபத்ரி நதிதானுண்டு
விண்டான வதற்கருகே சவரிமலையொன்று
வெகுபேர்கள் கன்னியர்கள் கூட்டந்தானே.

228

கூட்டந்தா னாயிரத்தெண் ணூறுபெண்கள்
கூடியாக வதிலிருப்பார் வாசமாகி
ஆட்டந்தான் அஷ்டசித்தி யஷ்டதூர்க்கை
யாச்சரிய மாகவவ ரங்கேவாழ்வார்
நாட்டந்தான் ரோமரிஷி யதிலேவாழ்வார்
நலமான பிள்ளைகளு மொருநூறாகும்

போகர் விஜனனசாகரம்

சாட்டந்தான் கமண்டலத்தி னீர்தானப்பா
தாரணியில் வெள்ளமா மதன்பேராமே.

229

ஆமப்பா கருமலைதா னதற்குமேற்கே
வாச்சரியம் புலத்தியர்தா னதிலேவாசம்
வாமப்பா கமண்டலமும் வைத்துக்கொண்டு
வல்லபஞ்சேர் பிள்ளைகள் தொண்ணூத்தாறாகும்
ஓமப்பா கன்னியரோ டிருந்துவாழ்வார்
வற்றதொரு பாலமடா சஞ்சீவியொன்று
நாமப்பா நதியதுதான் பெண்ணையாகும்
நலமாக வதிலிருந்து வருகும்பாரே.

230

பாரப்பா வம்மலையி னருகேயோதும்
பாலமலை யொன்றதனிற் சித்தர்கூட்டம்
மாரப்பா மார்க்கண்ட ரதிலேயுண்டு
மகத்தான சித்தருண்டு மலைக்குமேற்கே
பாரப்பா கன்னடைய தேசத்தின்மேற்
பாலநில மானகுடவுக்கு வடுக்கக்கேளே
பேரப்பா சையோக மலைதானொன்று
பெரிதான மலையாறுங் கடந்துசெல்லே.

231

செல்லடா குன்றிமலை நீண்டிருக்கும்
ஜெயமான மலையிரண்டாய் கிழக்கிற்றோன்றும்
வல்லடா சத்திகிரி சிவகிரியென்றும்
வளமான வம்மலையி னுச்சியிற்றான்
அல்லடா குகையிரண்டு அவற்றிலுண்டு
வாச்சரியம் வன்முகமாங் குகையைக்கேளு
நில்லடா சத்திபதி னாறுபேர்கள்
நிலையாக வதனுள்ளே யிருப்பார்பாரே.

232

இருக்கின்ற குகைக்குள்ளே மஞ்சமொன்று
வீரெட்டு காலுடனே யமைத்துநிற்கும்

போகர் ஜென்னசாகரம்

காரென்ற வயிரக்காற் கடைச்சலாகக்
கண்டவர்க்குச் சோதியதாய்த் தோன்றும்பாரு
பாரென்ற குகையெதிரி லொண்டுண்டப்பா
பட்டொன்று வெள்ளையொன்று கூடாரமாகும்
வாரென்ற காவிகொடி கட்டிநிற்கும்
வல்லவொரு சொன்னகுட மதன்மேலாமே.

233

ஆமப்பா கமண்டலநீ ரெதிரேவைத்து
வாச்சரியச் சப்ரமஞ்சத் திருப்பேனப்பா
நாமப்பா கிரீடமுந் தரித்துக்கொண்டு
நற்பெண்க ளெண்ணிரண்டு பேரைக்கூடி
தாமப்பா விருக்குமிடந் தவகசெய்து
தப்பாமல் தண்டுற்ற கூடாரங்கேள்
சேமப்பா னவவீரர் காவல்நிற்பார்
செயமான வயிரவனுங் காவல்தானே.

234

தானென்ற குகைக்கெதிரோர் குகைதானுண்டு
தப்பாமற் குகைக்குள்ளே சென்றாயானால்
வேனென்ற புஷ்கரணி யொன்றுண்டங்கே
விதமான சித்தர்களுங் கூட்டமுண்டு
ஆமென்ற விருமுவா யிரம்பேர்தானு
மதிலிருப்பார் வாசமதாய்க் கரையைச்சுற்றி
தேனென்ற சித்தருக்கு வொப்பாகத்தான்
திகழுகின்ற திருநாம முண்டுபாரே.

235

பாரப்பா வவர்களுட் தேகமெல்லாம்
பச்சைவர்ண மாயிருப்பார் கண்டுபாரு
பேரப்பா குகைக்குள்ளே தயிலமுண்டு
பிசகாத கருநிலத்துத் தயிலமாகும்
வீரப்பா தயிலமதை யிரும்பிற்றேய்க்க
விந்தைமிடி மதன்மாத்தா யிரத்தேழாகும்

போகர் ஜெனசாகரம்

காரப்பா தயிலம் காசிடைத்தான் கொண்டால்
காயாம்பூ வர்ணமடா கண்டுபாரே.

236

கண்டுபார் மண்டலமே கொண்டாயானால்
காயமா லுள்ளவரை யிருத்தும்பாரு
உண்டுபா ரதற்கருகே தயிலமுண்டு
வுத்தமனே கெந்தகமாந் தயிலமாகும்
நன்றுபார் வாலரச மருகேயுண்டு
நல்லதொரு நீர்க்குன்றின் முத்துமுண்டு
கொண்டுபா ரதனையுநீ யஞ்சாமற்றான்
குழந்தையது போலாவாய் கொண்டாற்றானே.

237

தானென்ற மூலிகைதான் தொண்ணுற்றாறு
தடவுமுன்னே. நவலோகம் பேதளிக்கும்
வேனென்ற காமப்பாற் காணற்பாலின்
விதஞ்சோதி விருட்சமொடுஞ் சோமவிருட்சமுண்டாம்
ஓமென்ற விதனுடனே பாங்கேகேளு
வுத்தமனே சோதிப்பால் கருநெல்லியுண்டாம்
கானென்ற குகைக்கருகே கூடாரத்தில்
காகமடா வாயிரத்தெண் சிரமுண்டாமே.

238

உண்டான வைந்துதலை நாகமுண்டு
லுறுகின்ற நாகமது வனேகமுண்டு
கண்டான காசினியி லலையவேண்டாங்
கருவான குமாரகோவி லடியிலுண்டு
விண்டான குரனது கோட்டையுண்டு
விதமான குமரேசர் கோயிற்றன்னில்
தொண்டான சித்தர்களைக் காணவென்றால்
தோத்தரித்து நீயுமங்கே யிருந்துபாரே.

239

பாரப்பா துவாரமது யேழுக்குள்ளே
பார்த்துருகு பாத்தெரி சனமேசெய்வார்

போகர் ஜெனனாகரம்

நேரப்பா கேட்டதெல்லா முனக்கேயீவார்
நின்றபடி யெந்தனையுங் கேட்டாயானால்
வாரப்பா வாவென்று வழைத்துப்போவார்
வாழ்ந்திருக்கு மிடமதனைக் காட்டிவைப்பார்
சீரப்பா சஞ்சலங்கள் பட்டாயானால்
சயனத்திற் சொல்லியவர் போனார்காணே.

240

காணப்பா வென்மலைதான் சொன்னமாகும்
கடலோரந் தனிற்சொன்னப் பொடியெடுப்பார்
பூணப்பா மனிதர் பிடுங்கிடுவாரென்று
புகழான கற்போலக் கண்ணிற்றோனும்
வேணப்பா மலைதானும் வேறேயில்லை
வெளிவீசி யிருந்தமலை பொடித்து தீர்ந்ததையோ
தோணப்பா மனிதர்கள்தான் பிழைக்கவென்று
துள்ளிதுள்ளிக் கரையவென்று விட்டிட்டேனே.

241

விட்டேன் லோகமதி லொருபேச்சா
விளங்குவதை யழிக்கவுந்தா னாகாதென்று
தொட்டிட்ட பிரம்மாவும் நந்தியென்றும்
துலங்கியதோர் விஷ்ணுவும் லட்சுமியாளென்றும்
சட்டிட்ட ருத்திரசங் காரியென்றுஞ்
சாற்றுவேன் யோகமதி லுற்றுப்பாரு
நட்டிட்ட நவலோக மங்கேயுண்டு
நடமாடுஞ் சரக்குவறு பத்துநாலே.

242

நாலான சரக்குகளாம் மலையிலுண்டு
நதியொன்று பொன்னிநதி யோரமெல்லாம்
மேலான சித்தர்களும் தவமேசெய்வார்
மிகுந்ததொரு வெண்சாரை நடமாட்டமுண்டாம்
காலான வாற்றோர மேற்கே சென்றால்
கைத்தாழை ரத்தவர்ன மாகிநிற்கும்

பேராகர் றெனனசாகரம்

மாலான வெள்ளை யதிலேயுண்டாம்
மாச்சரியம் வெண்ணா வதிகந்தானே.

243

அதிகமென்ற வாற்றோர மேற்கேசென்றா
லாச்சரிய மனேகமதாய்க் காணலாகும்
மதியமென்ற பொழுதுக்கு வாத்தியங்கேள்
மலையாதே யம்மலைமே லேறிச்செல்லு
நிதியமென்ற திரவியங்கள் கண்ணிற்றோன்றும்
நினைவிலதை யுன்னாமல் வந்துசேரு
கதியுமடா பெருவாய்நீ யென்னைக்காண்பாய்
கிடையாத சித்தியெல்லாங் கிடைக்கும்பாரே.

244

பாரப்பா வந்நதிநீ ரெடுத்துக்காச்சப்
பழுதில்லாப் பொருளதுதான் கண்டுகொள்வாய்
வேரப்பா கன்னடிய தேசந்தன்னில்
விதமான மலையொன்று சித்தருண்டு
கூரப்பா கோரக்க ரதிலேயுண்டு
குறையாம லைந்நூறு சித்தருண்டு
சீரப்பா சிலைநாட்டில் மலைதானொன்று
சிறப்பா மூசிக்காந்த மதிலேயுண்டே.

245

உண்டா சித்தரது கூட்டமெத்த
வுருதியாய்க் கருங்காட்டிற் சென்றாற்காணும்
பண்டா பாலமலையதற் கருகேயுண்டு
பலபேர்கள் கூட்டமடா வதிலேயுண்டு
வண்டா சேலத்து மலையுமுண்டு
விதமாகச் சாத்தாவின் கோயிலுண்டு
கண்டா லதற்கருகே கைதானொன்று
கடுவெளி சித்தரங்கே யிருப்பார்தானே.

246

தானென்ற கொல்லிமலை தன்னிலப்பா
சாத்தாவின் கோவிலுண்டு சாற்றக்கேளு

போகர் ஜெனனசாகரம்

மேனென்ற கோயிலுக்கு மேற்கதாக
மிச்சமடா சுனையதுதா னொன்றுண்டங்கே
மானென்ற வங்குமொரு குகையுமுண்டு
வாச்சரிய மாயிரம்பே ரதிலேயுண்டு
வேனென்ற கமலமுனி சித்தருண்டு
மிகுந்தபல மூலிகளு முண்டுபாரே.

247

பாரப்பா வம்மலைக்கு மேற்கதாகப்
பகருகின்ற கருமலைதா னொன்றுண்டப்பா
நேரப்பா வம்மலைமேல் மலைதானொன்று
நெடியமலைக் குடுமியா மலைதானொன்று
சீரப்பா கருக்களுடன் மூலியுண்டு
செயமான குகையொன்றுஞ் சுனைதானொன்று
வாரப்பா கல்லதன்மேற் போட்டிருக்கும்
வல்லபிள்ளை கருவாள னிருப்பான்காணே.

248

காணப்பா கன்னியர்கள் சித்தர்கூட்டங்
கடாகுமுள்ள வைந்நூறு பேர்களுண்டு
தோணப்பா கமண்டலமு முள்ளேவைத்து
துலங்கிடவே யதிலிருப்ப ரெந்நாளுந்தான்
பூலப்பா சஞ்சீவி யெல்லாமுண்டு
புகழான கருநீலத் தயிலமுண்டு
ஆணப்பா வதிலிருந்து நீர்தானொன்று
வாம்பிரா நதியென்று மதன்பேராமே.

249

ஆமென்ற திரிமூர்த்தி மலைதானொன்று
வாச்சரிய மதன்மேலே சென்றாயானால்
நாமென்ற கோயிலொன்று நீர்தானொன்று
நதிக்கருகே மலையொன்று குகைதானொன்று
வாமென்ற திருமூல ரிருந்த தானம்
வல்லவொரு காலாங்கி யிரந்தாரங்கே

பேரகர் ஜெனசாகரம்

ஓமென்று நானிருந்தேன் கற்பங்கொண்டு
வதவிசெயும் புத்திரருண் டாக்கினேனே.

250

ஆக்கினே னெடிமாவின் சமாதியொன்று
வாச்சரியம் நதியாறு முகந்தானுண்டு
நோக்கினேன் கற்கதனங் குகையுமுண்டு
நுணுக்கமுள்ள கன்னியரு மதிலேயுண்டு
தாக்கினேன் சித்தர்களா யிரம்பேருண்டு
தப்பாமல் அதன்கிழக்கே தானும்பாரு
தூக்கினே னென்றதொரு கவனமூலி
துலங்குகுகை வாசலிலே யுண்டுகானே.

251

காணவே நீலமுடன் பால்புட்ப ராகமுண்டு
கடிகைக்குக் கிழக்காக மலைதானுண்டு
தோணவே குகையொன்று நூறுபேர்கள்
துலங்கவதி லேயிருப்பார் சித்தர்சித்தர்
பூணவே யதற்கருகே மலைதானொன்று
புகலுமிட மெங்களுக்கு விரியதாகும்
நீணவே சுனைமூன்று வதிலேயுண்டு
நெற்கதிரு மிருக்குமொரு சுனையிற்றானே.

252

தானென்ற வதற்கருகே தெளிந்தசுனை யொன்று
தப்பாம லருகினிற் கற்குழிநீருண்டு
வேனென்ற குகைக்குள்ளே குழிதானொன்று
விதமான பெண்களதிற் பதினாறுண்டு
நானென்றும் விளையாடு மஞ்சமொன்று
நலமான சித்தர்பத்து பேருமுண்டாம்
கோனென்ற வயிரவனார் காவலுண்டு
குண்டுமணி பச்சைவரன் னமுண்டுபாரே.

253

பாரப்பா வதற்கருகே பழனிமலையொன்று
பலகூத்து மாடிநிற்பேன் தொந்தங்கோடி.

போகர் ஜெனனாகரம்

நேரப்பா கோயிலுக்கு கிழக்கதாக
நிலையான பாரையொன்று வட்டம்போலாம்
சாரப்பா குகையொன்று வள்ளேபோகுஞ்
சலியாம் லதிலிருப்போம் பெண்களோடும்
வீரப்பா பொய்கையொன்று மஞ்சமொன்று
வேதையுள்ள மூலிகையு மதிலுண்டாமே.

254

உண்டடா மேற்புறமே வழிதானொன்று
வுலாவுமென்ற கோயிலுக்கு வழிதானொன்று
வண்டடா தும்பியுண்ட வழியேசென்றால்
வழியான வடபுறமே குகைதானொன்று
தொண்டடா சுனையொன்று வள்ளேநிற்குந்
துலங்கியதோர் வாசல்வழி செல்லுசெல்லு
உண்டடா யிடும்பகலை யொன்றுவந்த
வுச்சியிலே குகையொன்று வுண்டுபாரே.

255

பாரப்பா வம்மலையிற் பலபேர்கூட்டம்
பரிவாக வதிலிருப்பா ரறிந்துபாரு
நேரப்பா கோடாங்கி மலையிற்கூட்டம்
நிலையாக வறுபதுபே ரிருப்பார்சித்தர்
வீரப்பா வதன்கீழே ரங்கமலையொன்று
விருதுபெற்ற சித்தர்களு மொருநாறுண்டு
சேரப்பா சிறுபலைதா னவற்றின்மீது
ஜெயமான வெள்ளைமலை யொன்றுதானே.

256

தானென்ற வம்மலைமே லைந்துபேர்கள்
தாபரமா யிருப்பார்க ளெந்நாளுந்தான்
கானென்ற கள்ளர்பதி நாட்டிற்கேளு
கருவான சித்தர்மலை யொன்றேயுண்டு
நானென்ற மலைமேலே பாரையொன்று
நலமான சுனையொன்று கோயிலொன்று

பேராகர் ஜெனனசாகரம்

வேமென்ற குகையொன்று வெளியிற்றோன்றும்
விஸ்தார மிருகாத மிருக்குங்கானே.

257

காணப்பா குகையினு னைந்நூறுபேர்கள்
கன்னியரைக் கலந்திருப்பார் தவமேசெய்து
தோணப்பா லதன்மேற்கே சுருளிமலை தானொன்று
சுகமான வம்மலையிற் குகைதானொன்று
நீணப்பா சுந்தரா னந்தருண்டு
நிலையான மண்டபமு மமைத்துக்கொண்டு
பூணப்பா சித்தர்களு மதிலேயுண்டு
பிள்ளைக ளாயிரம்பேர்கள் கூட்டமாமே.

258

ஆமென்ற குகையெதிரிற் கரிநெல்லியுண்டு
வதையடுத்தாற் போற்களையுஞ் சோதிவிருட்சமுண்டு
வேமென்ற சுனையோரம் வேதமூலி
விதமாய்ப் பாத்திகட்டிப் பயிராய்நிற்கும்
நாமென்ற சுனைக்குட் கற்றாமரையுமுண்டு
நலமான வெண்சாரைத் தண்ணீருண்ணும்
வாமென்ற வஸ்திவுட வாசும்வீசும்
வல்லதொரு வண்டுகளு முண்டுகானே.

259

காணப்பா வவர்கமண்ட லத்துநீர்தான்
கருவான வைகைநதி யென்றேபேராம்
தோணப்பா அவர்மலைக்கு வடுத்தேகேளு
தோணுமென்ற தீர்த்தமலை யொன்றுண்டப்பா
பேணப்பா சித்தர்களுங் கற்பங்கொள்ளப்
பிசகாதே யதிலிருப்பா ரேணிகொண்டு
வாணப்பா குதிரைமலை யருகேவுண்டு
வோங்குமதி லொருநூறு பேருண்டாமே.

260

உண்டான மலைமேலே பாரையொன்று
வுத்தமனே தென்சார்பிற் குகைதானொன்று

போகர் ஜெனனசாகரம்

துண்டான குகையதிலே சுனைதானொன்று
துடிக்கவன மூலியதன் கரையிலுண்டு
வெண்டான சித்தர்கவ னத்துக்கப்பா
வெகுசுருக்காய் மெத்தவிசா ரணையேசெய்வார்
அண்டானச் சதுரகிரி தன்னிலப்பா
வாச்சரிய மெத்தவடா வரைகின்றேனே.

261

சதுரகிரியின்பெருமைகூறல்

அறைகின்றே னென்பதொரு தோணிப்பாரை
யதன்வழியே யாற்றினுள்ளே சென்றாயானால்
நிறைக்கிறேன் கோரக்கர் குண்டாவுண்டு
நிச்சயமா யதனருகே கைதானொன்று
மறைக்கிறே னென்றதொரு மரைப்புப்போட்டு
மைந்தருடன் கோரக்க ரதிலேவாழ்வார்
உரைக்கின்றே னென்றுசொல்லி உயரச்சென்றா
லுத்தமனே பெருந்தூரட்டி யிலைக்காடாமே.

262

ஆமென்ற காட்டகத்தின் நடுவேசென்றா
லங்கையுமே சாதிக்காய் தோப்புண்டப்பா
சேமென்ற செம்பாறை நடுவேயுண்டாஞ்
சேரவே சுனையுண்டு பச்சைவான்னம்
நாமென்ற குகையொன்று தெற்கேபார்த்து
நாதாக்க ளோடுசட்ட முநியுமுண்டு
ஓமென்ற கோயிலுக்கு வடக்குமாகும்
வற்றதொரு தோப்பிளந் தோப்புக்கானே.

263

காணப்பா குஞ்ஞாத தோப்பினுள்ளே
கருநீலச் சுனையொன்று நெல்லியுண்டு
பூணப்பா குகையுண்டு பெண்களுண்டு
புகழாக நாமுமங்கே யிருப்போம்பாரு

பேரகர் ஐனனசாகரம்

தோணப்பா சஞ்சீவி மூலியெல்லாந்
துலையாம லதிலிருக்குந் தோணாதப்பா
நீணப்பா லிங்கத்து மேற்கேகேளு
நிலையான குகையுண்டு கிழக்கிற்றானே.

264

தானென்ற சுனையதிலே குகைதானொன்று
தாசித்த கஞ்சாவு மிகுதியுண்டு
தேனென்ற சுந்தரா னந்தருண்டு
திறமான மைந்தர்களு மவற்கேயுண்டு
கானென்ற பலாவடியிற் கருப்பனுண்டு
கண்ணெதிரே யொருபோது சென்றாயானால்
மானென்ற பாரையொன்று குருகேயுண்டு
மகத்தான பாதையிலே சுனைமூன்றாமே.

265

ஆமடா குகையொன்று வள்ளேபோகு
மாயிரம்பேர் சித்தரப்பா அதிலிருப்பார்
வாமடா காலாங்கி யையர்நின்று
வல்லவொரு கற்பமெல்லா மங்கேதின்றார்
ஓமடா வெந்தனுக்குங் கற்பமீந்தார்
உயர்ந்ததொரு தயிலமெல்லா மங்கேயீந்தார்
நாமடா வதிலிருந்துச் சித்திபெற்று
நல்லதொரு தயிலமெல்லா மூடினேனே.

266

மூடினேன் கருப்பனையுங் காவல்வைத்து
முதலான பொருள்வேண்டு மென்றோர்க்கெல்லாம்
தேடினே னென்றுசொல்லித் தெளிந்துவந்தால்
திறம்பார்த்து யிருக்குமிடஞ் செப்புமென்றேன்
ஆடினே னட்டமா சித்ததெல்லா
மவரவரு மங்கிருந்துச் சித்திபெற்றார்
கூடினே னாயிரம்பேர் தங்கனோடே
குடியிருந்த நற்சதுர கிரியுமாச்சே.

267

போகர் ஜென்னசாகரம்

ஆச்சுதடா சஞ்சீவி மலையுமாகு
மதில்வீசங் காற்றுவிரு காதமட்டும்
வாச்சுதடா விதன்தெற்கே சார்வொன்றுண்டு
வல்லசித்த ரதிலிருப்ப ரைந்துபோர்தான்
சாச்சுதடா சிவகிரிக்கு வடமேற்காகச்
சாடான மலையொன்று வுயர்வோமெத்த
நீச்சுதடா காடொன்று நிலையாக்காடு
நிசமான தெப்பமொன்று குகையுமொன்றே.

268

ஒன்றான குகைக்குள்ளே சித்தர்நூறு
வுறவாக வதிலிருப்பா ருகந்துபாரு
கன்றான சவரிமலை தன்னிற்கேளு
கற்ப்பான சித்தர்க ளாயிரம்பேருண்டு
நன்றான பாரையொன்று மூலியுண்டு
நலமான குகையொன்று கீழேபோகும்
அன்றான சுனையுமுண்டு நதியுமுண்டு
வதன்கிழக்கே மலையொன்று மறிந்துபாரே.

269

பாரப்பா வம்மலைமேற் பதினைந்துபோர்கள்
பரிவான விலக்குமியைப் பூசித்தோர்கள்
வேரப்பா வவர்களுக்கோ சித்துமெத்த
விரைவாக வதிலிருந்து தெற்கேகேளு
ஆரப்பா திரிகூட மலைதானொன்று
வாச்சரியந் திருமூல ரதிலேவாசம்
பேரப்பா பிள்ளைகளு மனேகமுண்டு
பிசகாதே வதின்னெற்காற் றோரங்கேளே.

270

கேளப்பா வுயர்ந்ததொரு மலைதானுண்டு
கெடியான கும்பமது போலேகாணும்
வாளப்பா வம்மலைக்கு மப்பாற்கேளு
வல்லவதின் வடபுரமாய்க் கடிகைசென்றால்

போகர் ஜெனனசாகரம்

நீளப்பா பாரையொன்று பூங்காவொன்று
 நிசமாக வதனருகே தெப்பமுண்டு
 கேளப்பா சொல்லவில்லை மங்கைதானுங்
 குளித்தமஞ்சள் வாசமது வீசுந்தானே.

271

தானென்ற சுளையொன்றில் மஞ்சளீராத்
 தானுரைந்து நிற்குமடா பாருபாரு
 மானென்ற கங்கைதனைக் கண்டாயானால்
 மறுத்தொன்று நினையாமற் பாதம்வீழ்வாய்
 ஏனென்று மென்னவித மென்றுங்கேட்பார்
 வெளியனுக்கு வகஸ்தியரருள் வேண்டுமென்பாய்
 கோனென்ற சித்தர்குகை காட்டுவிப்பார்
 குடியாக வாயிரம்பேர் தோணும்பாரே.

272

பாரப்பா வவர்களைநீ கண்டாயானாற்
 பரிவுடனே பாதமதைப் பணிந்துநிற்பாய்
 ஆரப்பா வென்றுசொல்லி யுன்னைக்கேட்பா
 ரகஸ்தியரை காணவந்தே னென்றுகூறு
 சாரப்பா வவர்நூலின் சார்பையென்பார்
 சார்ந்திருந்தே னென்னுலை யொன்றுசொல்லி
 காரப்பா கனகமென்ற பொருளைக்காட்டிக்
 காசினியிற் போயிரென்று செப்புவாரே.

273

செப்பவா ரதைவேண்டே னெனமறுத்துச்
 செயமான வகஸ்தியரைக் காணக்கேளு
 ஒப்பியே கற்பமெல்லா முனக்குவீந்து
 வன்னுடைய தேகமதைச் சித்திசெய்து
 அப்புவார் மவுனமதை தீட்சைசெய்து
 அகஸ்தியர்கண் முன்பாகச் சேர்ப்பாரப்பா
 நப்புவார் சந்தோஷ மாகப்பூசி
 நலமான சித்திகளு மருளுவாரே.

274

போகர் ஜெனனசாகரம்

அருளுவார் கவனமுதற் கபயமியாவு
மாச்சரிய மஷ்டசித்து முடனேயீவார்
பொருளதுவாய் முடிந்ததெல்லாங் கேட்டுக்கொள்ளு
போட்டிருக்கு மிடங்கேட்டு வந்துசேரு
தெருளுவார் சித்தரெல்லாங் கூடிவந்து
தேவியுட பூசைசெய்து மவுணங்கேட்பார்
சருளுவா ருன்னையவர் சருவிவந்தாற்
சாஷ்டாங்கம் பண்ணியே வந்துசேரே.

275

சேருமென் மூலியது வதிகமுண்டு
ஜெயமான காத்தடிக்க சனனம்போகுஞ்
காருமென்ற கமண்டலத்தின் ஜலமும்போகுங்
கரையோரம் நின்றதொரு மூலிமெத்த
பேருமென்ற தாம்பிரவர்ணிக் கரையோரமெல்லாம்
பெரியோர்கள் கூட்டமடா பேசொணாது
ஏருமென்ற தாம்பிரவர்ணி யெழுகாதஞ்செல்லும்
யொன்சொல்வே னெக்கியங்க ளதிகம்பாரே.

276

பாரென்ற தண்ணீரிற் றாம்பிரமுண்டாம்
பரிவான வயச்செம்பு போலேகாணும்
வேரென்ற பொதிகையா மத்தியமாகும்
விளைந்ததொரு செப்பதுதா னுலாவிநிற்கும்
வாரென்ற வடக்குதிரி கூடமாகும்
வல்லதொரு மேற்குமிரு காதமாகும்
தேரென்ற தென்முகந்தான் கடிகைபத்து
திறமான கிழக்கேழு காதமுண்டே.

277

உண்டான பொதிகைக்கு வடக்கேயப்பா
உயர்ந்ததொரு மூலவர்க்கச் சித்தர்கூட்டம்
நன்றடா நாகமலைப் பொதிகைமட்டும்
நாலுசகஸ் திரம்பேர்கள் வடவாற்கூட்டம்

பேரகர் ஐனணசாகரம்

அன்றடா வஞ்சுதலைப் பொதிகைதன்னி
லாயிரம்பே ரவர்பிள்ளை யதிலேயுண்டு
விண்டடா வீசானம் வெண்சதுரகிரியில்
விளங்குசித்த ரொருநூறு பேராம்பாரே.

278

பாரப்பா விந்திரனார் திக்குதன்னில்
பகரிய பச்சையா றொன்றுண்டப்பா
நேரப்பா வுண்ணாக்குச் சித்தருண்டு
நிறைவாகத் தயிலத்தாற் கிணறொன்றுண்டு
சீரப்பா சாத்தாவின் கோயிலுக்குமேற்கே
சிறந்ததொரு மலைமேலே மலைதானொன்று
கூரப்பா சுனைமூன்று வெதிரேயுண்டு
குகையொன்று தென்முகமா யிருக்குங்கானே.

279

காணப்பா வெண்ணா வலைந்தாருண்டு
கருவான சுனையருகே மூலியுண்டு
சோணப்பா சுனைதனின் மண்டலமேமூழ்க
தோன்றுமடா வப்பவல்லோ மூலிதானும்
வீணப்பா சொல்லவில்லை மூலிதன்னில்
விதமான மூலிதன்னைச் சுனைநீராட்டி
பேணப்பா பழக்காயி னளவுகொண்டாற்
பேச்சுமில்லை மூச்சுமில்லை யடங்குந்தானே.

280

தானென்ற தேகமெல்லாம் விரிந்துபோகுந்
தாப்பாம லானெல்லாம் மடிந்துபோகும்
வானென்ற பயருடனே சிறுபயருங்காச்சி
வல்லதொரு பஞ்சியினால் வாயிலுட்ப
நானென்ற தேகமது பச்சையாகும்
நல்லதொரு வடுத்தசுனை ஸ்நாநம்பண்ணு
கானென்ற கமண்டலநீர் நிதிதானப்பா
காயசித்தி யிதனாலே கண்டுக்கொள்ளே.

281

போகர் ஜெனசாகரம்

கண்டுபார் ரத்தக்கற் றாழையுண்டு
கருநீலக் கொடிவேலி யதனருகேவுண்டு
உண்டுபார் குகையதிலே தெற்கேசென்றால்
உயர்ந்ததொரு நம்பிமலை யுண்டுபாரு
சென்றுபார் மலைமேலே நம்பிகோவில்
ஜெயமான கோவிலுக்கு மேற்கேசென்றால்
அன்றுபார் காதமதற் கப்பாலாக
வாச்சரியம் பாரையென்று வட்டமாமே.

ஆமென்ற பாரையிலே குழிதானுண்டு
வதுதனிலே கெந்தகத்தின் தயிலமுண்டு
வேனென்ற தயிலமதைச் செம்பிற்றேய்க்க
விளைந்ததடா தங்கமது வயசுபத்தாய்
வாமென்ற தயிலத்துக்கு வடுகன்காவல்
வல்லதொரு விருக்ஷமது வதிலேயுண்டு
தாமென்ற குகையுண்டு சித்தருண்டு
தப்பாம லொருநூற்றுப் பத்துபேரே.

283

பேராக வதிலிருவர் பெரியோரப்பா
பிசுகாதே நாற்பதுதான் முழமேயாகும்
ஆரான வகஸ்தியற்கு முன்னேயுண்டு
வாயிரத்தெண் காதமொரு மூச்சிற்செல்ல
வீரான குளிகையொன்று விருக்குமப்பா
விதமான கமண்டலமுங் கன்னியோடு
வாரான விபீஷணன்தான் வைத்ததாகும்
வகையாக நிதானித்தால் தோணும்பாரே.

284

தோணப்பா தங்கக்கொடி தானுண்டு
துலங்கவே யதன்கீழ்மா வலியும்நூறாம்
காணப்பா வின்னமோ ராச்சரியமுண்டு
களங்கமற்ற மைந்தானோ தரியவாங்கு

போகர் ஜெனசாகரம்

ஆண்ப்பா மண்டுக வேந்தாவென்று
வதிலிருப்பான் கொங்கணவன் பிள்ளைகேளு
நீண்ப்பா வறுநூற்றி யைம்பத்தேழ்பேர்
நிலையாக வதிலிருப்பார் நயந்துகேளே.

285

கேளப்பா மயேந்திரத் தினப்பாலாகக்
கெடியான நதியொன்று மூலிகையுமொன்று
வாள்ப்பா வங்கிருந்து மேலேசென்றால்
வீழியான சோதிப்புல் சோதிவிருகும்
ஆளப்பா வதன்வழியே சென்றாயானா
லாச்சரிய மங்குமொரு குகைதானுண்டு
நீளப்பா கிழக்குமுக மாகக்காணும்
நிலையான கருநெல்லி நிற்குந்தானே.

286

தானென்ற குகையிற்கொங் கணவர்தாமுந்
தப்பாம லிருப்பர்கமண் டலமுங்கொண்டு
வேனென்ற னிருமண்ணா மலைதானொன்று
விளங்கியதோர் குகையொன்று மேற்கேபாரு
வானென்ற சங்கிலிச் சித்தரெல்லாம்
வாழ்த்திருக்குங் குகையதுதான் பிளந்துபாரு
ஊனென்ற பேர்களுந்தா னேறப்போகா
லுனமிலாக் கதனிகளு வேயலாமே.

287

ஆமென்ற விக் குகையி னடுவேயப்பா
வாச்சரியச் சுனையொன்று வதிகம்பாரு
வேமென்ற சுனையருகே வெண்சாரையுண்டு
வெகுசுருக்குத் தாடகைமா மலையைக்கேளு
நாமென்ற சுனையொன்று கற்றொட்டியென்று
நல்லசனைக் கரையோர மாள்போனிற்கும்
வாமென்ற தொட்டியிலே சைத்தந்தன்னில்
மகத்தானவக் கினிநகரத் திரத்திற்பாரே.

288

போகர் ஜெனனசாகரம்

பாரப்பா தயிலமது சிவந்துகாணும்
பதனமாய்ச் சீசாவி லடைத்துக்கொண்டு
காரப்பா காசிலைதா னுள்ளேகொண்டால்
கதிரவனா ருள்ளவரை யிருக்கும்பாரு
சாரப்பா தேகமது சட்டைதள்ளுஞ்
சஞ்சார வெண்சாரை யங்கேகாணும்
வீரப்பா வதற்கடுக்கக் குகைதானொன்று
விதமான சித்தர்கள் நானூறுபேரே.

289

பேரான மருந்துமா மலைதனிலே யொன்று
பெரிதான சுனையொன்று பாறையொன்று
வாறான வடமுகமாய்க் கைதானொன்று
வல்லசித்த ரன்பதுபே ரதிலேயுண்டு
வீரான தயிலம் பாஷாணமுண்டு
விதமான மூலியெல்லா மதிலேயுண்டு
கூறான பொன்மலைதான் மேற்கேயுண்டு
குடியிருப்பா ராயிரம்பேர் சித்தர்தானே.

290

தானென்ற கற்குழிதான் கிணறுபோலத்
தப்பாம லதிலிருப்பார் கெவுளிபோல
வானென்ற பிள்ளையார் மலைதானொன்று
வடிந்திருக்குங் கல்மதங்கள் வெள்ளிபோலாம்
கானென்ற வர்மலையில் மலைதானொன்று
கற்கதவந் திறந்திருக்குங் கண்டுபாரு
நானென்ற ராமதேவ ரங்கேயுண்டு
நலமான மண்டலமும் நதிதானொன்றே.

291

ஒன்றான வைந்துபத்துச் சித்தருண்டு
வுத்தமனே யுதகசஞ்சீவிக் கிணறுமுண்டு
வென்றான வதன்வடக்கே கருமலைதானொன்று
விளங்கியதோர் சித்தர்களுஞ் சதந்தானுண்டு

போகர் றிஜனசாகரம்

அன்றான பொதிகைக்கு வாய்விலப்பா
வாச்சரியம் மலைசெம் மலைதானாமே
நன்றான போகளுந்தா னாயிரம்பேர்
நம்முடைய கருவூரார் பிள்ளை தானே.

292

தானென்ற சூடன்மலை யொன்றிலப்பா
தப்பாமற் சித்தர்பத்துப் பேர்தானுண்டு
வேனென்ற விராமேஸ்வரரு மருகிற்றானும்
விதமான கந்தமா தனமுமுண்டு
வாவென்ற வசிட்டருட பிள்ளையப்பா
வல்லவர்க ளன்பத்தி யொருபேராரும்
ஊனென்ற வுருப்பு வதிலேயுண்டு
வுத்தமனே நாரதமா மலையிற்கேளே.

293

கேளப்பா நாரதமா மலையிற்றானுங்
கெடியான சுனையொன்று வதற்குளப்பா
வாளப்பா குகைவாச லுள்ளேசென்றால்
வல்லதொரு வெண்கலத்தாற் கதவுமுண்டு
நாளப்பா நாரதரு மதிலேவாழ்வார்
நற்புதல்வ ரறுபத்து நால்வரோடும்
நீளப்பா வெள்ளையூர் தனிலேகேளு
நிஜமான வுப்புவாடைக் காரமாமே.

294

காரமென்ற தென்மேற்கே பிரான்மலைதானொன்று
கனமான சித்தரதிற் பதினாருண்டு
வீரமென்ற வெம்மலைக்கு மேற்கேகேளு
விதமான கருமலைதா னொன்றுண்டப்பா
சாரமென் மலைமீதிற் சென்றாயானாற்
சஞ்சீவி மெத்தவுண்டு சொல்லப்போகா
பாரமென்ற குகையொன்று வதற்குளப்பா
பாம்பாட்டி சித்தருமுண் டதனிற்பாரே.

295

போகர் ஜெனனசாகரம்

பார்க்குமென்ற பிள்ளைகளோ வைந்துபத்து
பரிவான கன்னியொடு கமண்டலமும்வைத்து
ளர்க்குமென்ற பாம்பாட்டி சித்தருந்தான்
யெந்நாளு மதிலிருப்பா ரின்னங்கேளு
கார்க்குமென்ற கமண்டலநீர் பாலாறாகுங்
கன்னியிலே குமரகுந்தி மலைதானொன்று
தீர்க்குமென்ற திரவியங்கள் கோட்டையுண்டு
திறமான சித்தர்களும் பதினேழாமே.

296

ஆமென்ற வதன்மேற்கே மலைதானொன்று
வாச்சரிய மெத்தவடா வறையக்கேளு
நாமென்ற சுனையினுக்கு வடுத்துக்கேளு
நல்லசெரு மலையதுதா னிற்குநிற்கும்
ஓமென்ற மலையொன்று சுனையுமொன்று
வுத்தமனே விக்ரங்க ளநேகமுண்டு
வேமென்ற குகையொன்று கண்ணிற்காணும்
விளங்குகின்ற குகைக்குள்ளே சென்றுகாணே.

297

காணப்பா வழுகண்ணிச் சித்தருண்டு
கமண்டலநீர் தொட்டியிலே வந்துபாயும்
தோணப்பா பிள்ளைக ளொன்பது பேருண்டு
துலங்கிடவே கன்னியொன்று வவர்பாலுண்டு
பூணப்பா வதனடியிற் தெப்பமுண்டு
புகழான திரவியங்கள் அனேகமுண்டு
மாணப்பா வழகர்மலை யென்றுபேரு
மாச்சரியம் நீலகிரிக் கதிகம்பாரே.

298

அழகர் மலைவளங் கூறல்

பாரென்றே னம்மலையி னுயரஞ்சென்றால்
பதிவான கறுப்பனுட கோவிலொன்று

போகர் ஜெனசாகரம்

நீரென்றேன் கோவிலுக்குத் தெற்கேசென்றால்
 நெடியதொரு பாரையொன்றுஞ் சுனையொன்றுண்டு
 பேரென்றேன் வனம்வொன்று பெருந்துக்கானும்
 பெரிதான குகையொன்று கதவுந்தோனும்
 சேரென்றே குகையுள்ளே சென்றாயானாச்
 செயமான வநேகசித்த நிருப்பார்தானே.

299

தானென்ற சங்கரிஷி சப்தகன்னி
 தற்பரமாந் திருமாலும் மதனிலுண்டாம்
 கோனென்ற பச்சைவர்ணக் குதிரையுண்டு
 கொடிதான வாகாசப் புரவியுண்டு
 மானென்ற நீலவர்ணக் கல்லுமுண்டு
 மாணிக்க மேஷமடா சுனையிலப்பா
 தேனென்ற தேவதைக ளநேகமுண்டு
 ஜெயமான கமண்டலநீ ராருண்டாமே.

300

உண்டடா நீலஞ்சோதி மரமுமுண்டு
 வுயர்ந்ததொரு மூலிகையு மதிலேயுண்டு
 கண்டடா மைந்நூறு சித்தருண்டு
 அண்டடா விரட்டியூர் மலையிலப்பா
 வன்பதுபே ரதிலிருப்பார் சித்தர்தானும்
 உண்டடா விருத்தாசல மலையிலப்பா
 வன்பதுபே ரதிலிருப்பார் சித்தர்தானும்
 உண்டடா விருத்தாசல மலையிலப்பா
 ஒருநூற்று விருபதுபேர் சித்தராமே.

301

ஆமப்பா வருணகிரி மலையிற்கேளு
 வைந்நூறு பேர்கள்சித்த ரதனில்வாழ்வார்
 ஓமப்பா கழுக்குன்றி லொன்பதுபேர் கூட்டம்
 வுயர்வான கால்மலையி லொருநூறு பேர்கள்

போகர் ஜென்னசாகரம்

நாமப்பா மலைகளிலே யனேகஞ் சொன்னோம்
நல்லதொரு சித்தரெல்லாஞ் சொரூபமாகி
சேமப்பா வவரவரே சமாதிநின்று
செகமலையி லிங்கமதாய் முளைத்திட்டாரே. 302

முளைத்திட்டார் நிருவிகற்ப சமாதியாகும்
முழங்குகின்ற வஷ்டாங்க யோகமாகும்
தளைத்திட்ட வெட்டிரெண்ட க்ஷரமேயப்பா
தானறிந்த பேர்களுக்குச் சமாதிலிங்கம்
அளைத்திட்ட வக்ஷரமு மேகமாகு.
மறையவல்லோர் வந்தமுஞ் சூட்சமுந்தாமாச்சு
வளைத்திட்ட சபாபிரம்ம சக்கரமேயப்பா
வல்லதொரு சூட்சுமமாந் தேகந்தானே. 303

தானென்ற சூட்சும தேகத்தைக்கொண்டு
தலங்கொண்டு தூலத்தி லடக்கிக்கொண்டு
வேனென்ற மூலமாய் முளைத்தாரையோ
விதமான மூச்சோடு பேச்சுமற்று
பானென்ற பேரின்ப மானவாசல்
பற்றியுள்ளே வரம்பெற்றாற் சாவோயில்லை
மானென்ற மைந்தனே மலையிற்றானு
மயங்கி நீயலையாதே யொன்றுகேளே. 304

கேளப்பா மூலவர்க்க மதிகமாகுங்
கிடையாத சித்தியெல்லா மிவர்க்கேயெய்தும்
வாளப்பா விந்தவர்க்க மசடோவில்லை
வல்லதொரு மூலமதை வழத்தக்கேளு
குளப்பா சூழ்ந்திருக்கு மிடங்களெல்லாஞ்
சூட்டுகிறேன் சுந்தரம்போற் றிறந்துகொள்ளு
ஆமப்பா வாகாசம் பரமேயாகு
மடங்கிநின்றார் திருமூல ராதிதானே. 305

ஆதியென்ற சிதம்பரமே திருமூலராச்சு
வவருடனே பதினெண்பே ரதிலேயாச்சு
சோதியென்ற காலாங்கி நாதர்தானுந்
துலங்குகின்ற காஞ்சிபுரந் தனிலேயாகும்
நீதியென்ற நீதியெல்லாம் வழுவராமல்
நீணிலத்திற் பதங்கணிச் சயமாய்ச்செய்வார்
வேதியென்ற கும்பமுனி கும்பகோணம்
விளங்கிநின்றா ரெந்நாளு மந்தவூரே.

306

ஊரான மயிற்றேச மச்சமுநியேயாகு
முற்றதொரு சீகாழி சட்டைமுநியேயாகும்
பேரான வழுகண்ணிச் சித்தர்தானும்
பெரிதான நாகபட் டணமேயாச்சு
வேரான விடைமருதூர் யிடைக்காடராகும்
விளங்கினின்ற மதுரை சுந்தரருமாச்சு
சீரான கமலமுநி யதுவேயாச்சு
சிறந்த துவாரகையிற் பாம்பாட்டியாமே.

307

ஆமென்ற புண்ணாக்கு வீசர்தாமு
மழகான நாங்கணாச் சேரியிலேயாச்சு
வாமென்ற கொங்கணர்தா னிருந்தமூலம்
வளர்ந்த திருக்கணங் குடியிலாகும்
நாமென்ற னாதனா ரிருந்தமூலம்
நலமான விடைமருதூர் நாட்டமாச்சு
ஓமென்ற வயித்தீச்சுரந் தனில்வசிட்டு
ருன்னதமா யுகந்துநின்ற மூலந்தானே.

308

கானென்ற வால்மீகர் திருவைதனிலிருந்தார்
கருவூரார் காளஅத்தி ரியுமாச்சு
தேனென்ற காசியிலே விஸ்வாமித்ரர்
திருவையார் தனிலகப்பைச் சித்தராகும்

போகர் ஜெனனாகரம்

வானென்ற கடுவெளிச் சித்தர்தானும்
வளமான திருக்காஞ்சிப் பதியிலாச்சு
வேனென்ற புலத்தியர்தா னிருந்தமூலம்
விதமான வாவுடையார் கோவிலாச்சே.

309

ஆச்சென்ற கோரக்கர் கழுக்குன்றமூல
மதிசருத் திராஸ்தலத்திற் காசிபருமாச்சு
நீச்சென்ற வருணகிரி தன்னிற்கேளு
நிஜமான கௌதமரு மதிலிருந்தார்
காச்சென்ற கருவைநல்லூர் மார்க்கண்டர்தான்
கருவான திரிகூடல் மூலராச்சே
வாச்சென்ற பாவ விநாசந்தன்னில்
வளமான புலத்தியர்தன் மூலமாமே.

310

ஆமென்ற சுந்தர காலாங்கிநாத
ரதிலிருந்தார் திருக்கடலு ரவர்தானாகும்
போமென்ற திருப்பவன மவர்தானாச்சு
புகழ்ந்ததிருக் கோவலூ ரவருமாச்சு
நாமென்ற வாடுதுறை விஸ்வாமித்ரர்
நல்லதிரு வாலமுமே பாம்பாட்டிச்சித்தர்
வாமென்ற திருப்பனந்தாள் வரரிஷியுமாகும்
வளர்திருப் பெருங்காலூர் தான்கன்னிசித்தர்தானே.

311

தானென்ற வானைக்காவ லதிலேகேளு
சமஸ்தான மச்சமுனி சமாதியாகும்
தேனென்ற தென்மலையில் வரதனாகுஞ்
சேரையெனுஞ் சேத்தார்மார்க் கண்டராச்சு
வானென்ற மலையில்நாடு நெடுங்குன்றாரில்
மகத்தான திருமூலர் வாசமாச்சு
நானென்ற மேலச் சிதம்பரத்தில்
நாடிநின்ற திருமூலர் நாட்டந்தானே.

312

போகர் ஜெனனசாகரம்

நாட்டமுடன் திருக்கோணத் தன்னிலேதான்
 நாட்டியதோர் கோரக்க ரதன்மூலமாச்சு
 தேட்டமுடன் கொங்கணா தனிக்கோடி துறையதாகுஞ்
 சிறந்ததிரு வாஞ்சியிற் கமலமுநியாகும்
 ஆட்டமுடன் பதினெட்டு சித்தரெல்லா
 மஷ்டாங்க யோகத்தா லெட்டெட்டாகீ
 கூட்டமுட னொவ்வொருவர் சித்துகாட்டிக்
 குவலயத்தி லிங்கமதாய் முளைத்தார்பாரே.

313

பாரப்பா விப்படியே சித்தரெல்லாம்
 பலவிதமா யகண்ட பூமியெல்லாம்
 ஆரப்பா வங்குமிங்கு நிறைந்துநின்றா
 ரவரவர்கள் பிள்ளைகளு மப்படியேநின்றார்
 சீரப்பா சித்தருட மூலங்காணச்
 செகத்திலே யெவறறியப் போராரையா
 நேரப்பா நாமறிந்த சிறிதுசொன்னோம்
 நிலைக்காட்டாச் சித்தர்களு மரைத்திட்டாரே.

314

மரைத்திட்டார் நதிமூலம் ரிஷிமூலமெல்லாம்
 வகைவிபர மாகவுகான் சொல்லிவைத்தேன்
 நிரைத்திட்டேன் யானிருக்கு மூலஞ்சொல்வேன்
 நிலையாறு வரையாதூந் தலங்களாகி
 அறைந்திட்டா வினங்குடியும் பரங்குன்றமப்பா
 வழகான திருத்தணிகை கழுக்குன்றோடு
 பரைத்திட்ட வேரகமுஞ் செந்தூரமாகும்
 பரிவான தலமாறும் நாமதாமாமே.

315

ஆமென்ற தலங்கள்வழி யின்னஞ்சொல்வே
 னப்பனே கதிர்காமஞ் சுப்பிரமணியம்
 ஓமென்ற மரவருட கோவிலொன்று
 வுறவான வேள்மலை வெள்ளியூராம்

போகர் ஜெனனசாகரம்

நாமென்ற சாமிமலை வேலூராகும்
நலமான சோலைமலை தென்னிலஞ்சியாகும்
வாமென்ற காஞ்சிபுர முதலாயுள்ள
மலைதோறு மிருந்துவிளை யாடினேனே.

316

அண்டபிண்டமறியாச் சாட்சி கூறல்

ஆடினா ரொவ்வொருவரறு பத்தினாலு
மானதொரு சித்தெல்லா மாடியாடி
நாடினான் பதினேழு சித்தருந்தான்
ஞாலமதிற் சிவதலங்கள் நேகமானார்
நாடியதோர் தலத்தி லகஸ்தியருநாமும்
நாமுருவாய்க் கன்னிதிசை யதனில்வாழ்வோம்
நீடியதோர் மூலர் சமாதியாய்நின்று
நிலைத்தனாற் சிவாலயமென் றுலகிலாச்சே.

317

ஆச்சுதென்ற வாதிசித்த ரொன்பதுபேராகு
மவரிருந்த விடமதுவே கோணமாகும்
வாச்சுதென்ற நவகோண வீட்டினாலே
வல்லதொரு வாலயமாய் நிலைத்ததையோ
பேச்சுதென்ற நவலோக வாட்டமெல்லாம்
பெரிதான வாட்டமொன்று மில்லையப்பா
காச்சுதென்ற நவலோகம் நவலோகந்தான்
கண்டுபார் நவத்வார மொன்பதாமே.

318

ஆமென்ற நவகோடி தேவராச்சு
வாச்சரிய நவக்ரகமு மிவர்களாச்சு
வாமென்ற மனுதேகம் நவகோணமாகும்
வல்லதொரு விஸ்தார தேசமன்பத்தாறு
வேமென்ற விவர்களெல்லா மிதற்குஞண்டு
விதமான பிண்டத்தி லடக்கங்காணும்

போகர் ஜெனனசாகரம்

நாமென்ற பிண்டத்திற் காணாரென்று
நலமான வண்டத்திற் காட்டினேனே.

319

காட்டினே னண்டாண்டஞ் சரியாக்காண
காசினியில் மூலவர்க்க சித்தைகேளு
ஆட்டினதோர் மூலவர்க்க சித்தருக்கு
ளதிகமடா வெந்தனுட சித்துமெத்த
மாட்டினா ரீசனுந்தா னயனுமாக
மகிழ்ந்தெனக்குப் பட்டமது வீந்தாரப்போ
மூட்டினேன் நூற்றியெட்டுச் சதூர்யுகந்தான்
முடிவாக திருஷ்டிசெய்து விருந்தேன்காணே.

320

காணப்பா வதிலிருந்துக் கடந்தபின்பு
கருவான விஷ்ணுபட்டங் கட்டிவைத்தார்
தோணப்பா வதிலிருந்து துலக்கஞ்செய்தார்
தொல்லுலகில் விஷ்ணுபதி சொல்லுவேன்கேள்
பூணப்பா தேவருக்காய் நிருத்தஞ்செய்வேன்
புகழான திருப்பதியென் றதன்பேராச்சு
நீணப்பா செம்பிவனந் தன்னில்வந்து
நிருவிகற்பச் சமாதியா யிருந்திட்டேனே.

321

இருந்திட்டேன் வெகு கோடி காலாமாக
விருக்கயிலே ஈஸ்வரியா ளென்முன்வந்து
திருந்திட்ட வந்தரங்க மங்கேசொன்னாள்
தெளிந்தறிந்த வரங்கனென்று பெயருமாச்சு
வருந்திட்ட பூதமைந்து மைந்துரங்கம்
வல்லதொரு கருவிதொண்ணூற் றாறுங்கேளு
பொருந்திட்ட தலந்தொண்ணூற் றாறுமாச்சு
பிள்ளைகளுக் கொருகலமா யிருந்தேன்பாரே.

322

போகர் ஜெனனசாகரம்

மிலச்சருண்டானவை கூறல்

பாரப்பா நூற்றெட்டுத் தலமுமாச்சு
பலவிதமாய்ப் பெயர்படைத்து நானும்நின்றேன்
வேரப்பா வின்னமோ ராச்சரியங்கேளு
விதமான துலுக்கர்மத மொன்றுண்டாக்கி
ஆமப்பா வம்மதத்தி னிறைந்துநின்றே
அநேகவித ரூபமதாய் வெளியாய்நின்றேன்
சாரப்பா யெம்பரத்தின் மார்க்கமாகுஞ்
சார்ந்துபா ராகாச ரூபந்தானே.

323

ஆதிநந்தி

தானென்ற வாதியிலே நந்தியானேன்
தவஞ்செய்து சித்தனயன் மாலுமானேன்
வேனென்ற சுப்பிரமணிய ரூபமானேன்
விண்ணவர் சேனாபதி யிந்திரனுமானேன்
நானென்ற கிருஷ்ணவடி வாகிநின்றே
நபிரூப மாயுலக மெங்குமானேன்
வானென்ற பராபரமாய் நின்றுகொண்டேன்
மாநிலத்திற் போகரென்று வாழ்ந்திட்டேனே.

324

வாழ்ந்திட்டே னெந்தனுட சித்தைக்கண்டு
வல்லசித்த ரியாவர்களு மலைத்தெழுந்து
தாழ்ந்திட்டா ரருள்வேண்டு மென்றுகேட்டார்
தவஞ்செய்தாற் றருவேனென் றருளிச்செய்தேன்
குழ்ந்திட்டார் யானிருக்கும் பதியிலப்பா
சொல்லரிய தவஞ்செய்து விருக்குநாளில்
வீழ்ந்திட்டுப் போரார்கள் மனிதரொன்று
விதிவிலகி யிருப்பதற்குச் செப்பினேனே.

325

செப்புகிறேன் சித்தரெல்லா மறைத்தேவைத்தார்
 செகந்தனிலே சொன்னதெல்லாங் கபடேமெத்த
 அப்புகிறேன் படமென்ற வினையைத்தள்ளி
 யதிகருக்கா யாச்சரிய மடையச்சொல்வேன்
 தப்புகிறே னென்றாலுந் தவறொட்டாது
 தன்னிலே தூக்குமடா வெந்தன்மூலம்
 ஒப்புகிறே னென்றனுட மூலங்காண
 வுயர்ந்ததொரு காயசித்தி செய்குவாயே.

326

பத்தியங் கூறல்

வாமப்பா வறுசுவையுந் தள்ளிப்போட்டு
 வண்மையுள்ள வாவின்பால் சோறுமுண்டு
 தாமப்பா வறுசுவையா லுந்திதன்னில்
 தாவித்துக் கிருமியது துணையதையோ
 வேமப்பா டைக்காயாற் கிருமியுண்டாம்
 மேவிநின்ற சிரமதனி லெண்ணையாகா
 சாமப்பா விந்துவது போனதாலே
 சடலத்தில் நரைதிரை யுண்டாச்சபாரே.

327

கற்பங் கூறல்

பாரப்பா பலமார்க்க மெல்லாந்தன்னிற்
 பரிவாக ஓரிடத்தி லிருந்துகொண்டு
 சேரப்பா யோகத்திற் சிந்தைவைத்து
 சென்றுரைத்த கற்பமெல்லாந் தின்றுபாரு
 வீரப்பா செங்கடுக்காய்த் தூளேசெய்து
 விதமான சித்தாமுத்து வெண்ணெய்சேர்த்து
 வாரப்பா மிச்சங்கா யளவுதின்ன
 வல்லதோர் மூலசித்தி யுடனேயாமே.

328

போகர் ஜெனனசாகரம்

ஆமென்ற மண்டலமே தின்றுவந்தா
 வாச்சரிய மூலசுத்தி குடும்போகும்
 போமென்ற பொற்சிந்திக் கொண்டுவந்து
 புகழாக நிழலுலர்த்திச் சூரணமேசெய்து
 நாமென்ற சாதிக்காய் பத்திரிகிராம்பு
 நலமான திப்பிலியு மிளகோடேலம்
 தேமென்ற தேசாபரஞ் சுக்குசேர்த்துச்
 செயமான வெந்நீரில் விடைதான்கொள்ளே.

329

கொண்டடா வாய்வுகள்போம் பித்தம்போகுஞ்
 கொடுஞ்சுலைக் கட்டுகளும் வாங்கிப்போகும்
 அண்டடா மண்டலமே கொண்டாயானா
 வாச்சரியம் தேகம்பொன் னிறமேகாணும்
 மெண்டடா வியாதிகளுந் தீர்ந்துபோகும்
 வேதமென்ற குளிகையது கைக்குள்ளாகும்
 சென்றடா தசவாயு நிலையும்போகும்
 சிக்கனமாய் முளகுபதி னொன்றுஞ்சேரே.

330

சேரப்பா கோமயத்தை விட்டுவாட்டி
 ஜெயமாக வந்நீரிற் குழைத்துக்கொண்டு
 வீரப்பா மிச்சங்கா யளவுதின்ன
 விதமான வாய்வினொடு கிருமிநீரும்
 வாரப்பா பித்தமொடு பாண்டும்போகும்
 வல்லவனே மண்டலங்கால் வரையிற்றின்றால்
 சீரப்பா தேகமது சுட்டைதள்ளுஞ்
 செம்பட்டைப் போலாகும் ரோமந்தானே.

331

தானென்ற வத்தியின்வோர் தயிலம்வாங்கித்
 தனியான திரிபலையைப் பொடிதான்செய்து
 நானென்ற துட்டிடைதான் தயிலத்திற்கொள்ள
 நலமான வஸ்தியுள்ள குடுபோகும்

வேனென்ற கிருமிகளு மிறந்துபோகும்
 விதமான தேகமது கெட்டியாகும்
 வானென்ற பொற்றலையைக் கொண்டுவந்து
 வல்லதொரு மிளகிருபத் தொன்றுசேரே.

332

சேரப்பா வெள்ளாட்டின் நீரிலப்பா
 சேரவே யரைத்துமிச்சங் காய்போற்றின்ன
 வாரப்பா பித்தம்போம் பாண்டும்போகும்
 வல்லதொரு நரைதிரையு மாறிப்போகும்
 வீரப்பா மண்டலமே தின்றுபாரு
 விதமான கற்றாழை சிவந்ததாகும்
 பாரப்பா யதன்சோற்றை மண்டலமேகொள்ளப்
 பகர்மேக மிருபத்தி யொன்றும்போமே.

333

போமென்ற வாய்வெல்லா மகன்றுபோகும்
 புகழான தேகமது குளிர்ச்சியாகும்
 வாமென்ற மண்டலத்தில் நரைதிரையாகும்
 வல்லவனே திலலைப்பால் வாங்கிக்கொள்ளு
 ஆமென்ற குழைதனிலே பாலைவாங்கி
 யாச்சரியம் நடுநாவில் விட்டுக்கொண்டால்
 நாமென்ற தேகமது மிருகிப்போகும்
 நரைதிரை யுண்டானதெல்லாந் தீருந்தானே.

334

தானென்ற மண்டலந்தான் விடாமற்கொள்ளத்
 தயவா யுண்டானதெலாங் கானஞ்சேரும்
 வேனென்ற சுவாசமது நிலையிற்கட்டும்
 வெள்ளெருக்கம் பால்வாங்கி விடாதேகொள்ளு
 கானென்ற மாசமது வாறுகொண்டாற்
 கனசித்தி யாகுமடா தேகந்தேகம்
 வானென்ற யெட்டியதின் பருப்பைவாங்கி
 வல்லதொரு செங்கொட்டை கூடச்சேரே.

335

சேரென்றேன் வேம்பின்வித்துங் கூடச்சேர்த்து
செயமான குறியொட்டி விரையுஞ்சேர்த்து
வீரென்ற வகைக்கிரண்டு படிதான்சேர்த்து
வீரமென்ற காமியப்பூ பலம்பத்துகூட்டி
ஆரென்ற குழித்தயில மிரக்கிக்கொண்டு
வாச்சரிய மிளகிராம்பு சாதிக்காயும்
நேரென்றே பத்திரியுஞ் சரியாய்தூக்கி
நேர்புடன் சூரணித்து விரலிடைதான்கொள்ளே. 336

கொள்ளுவாய் விரலிடை தயிலத்திற்கொள்ளக்
கெடிதான சூலையொடு மேகம்போகும்
மள்ளுவாய் வாயுவெல்லாந் தணிந்துபோகும்
மாச்சரிய விடந்தீண்டி லதுவேசாகும்
நள்ளுவாய் நான்கு மண்டலமேகொண்டால்
நரையேது திரையேது நமனங்கேது
வுள்ளுவாய் தயிலமது வறுதியப்பா
வுரைத்துவிட்டேனு ண்மையதாய்க் கொண்டு வாழே. 337

வாளப்பா வெங்கடுக்காவேர் தயிலம்நாழி
வல்லதொரு சிவன்வேம்பு தயிலம்நாழி
ஆளப்பா வேரழிஞ்சிவேர் தயிலம்நாழி
யாச்சரியம் வேம்பின்வேர் தயிலம்நாழி
நாளப்பா வல்லாரைவேர் தயிலம்நாழி
நலமான வில்வவேர் தயிலம்நாழி
வேனப்பா நிலவாகை தயிலம்நாழி
வெண்ணொச்சி வேர்தயிலம் நாழிபாரே. 338

பாரப்பா விதுவெல்லா மொன்றாய்ச்செய்து
பண்பான பீங்கானிற் பதனம்பண்ணி
வீரப்பா ஜாதிக்காய் மிளகுபத்ரி
விதமான வாலுமுவை வாய்விலங்கம்

நேரப்பா கருஞ்சீர காமியப்பூ
நிரையாக நருக்குமூல மிதனோடப்பா
சீரப்பா கோரோசனை கிராம்புசுக்கு
சித்திரத்தை வகைக்குபல மூன்றுகூட்டே.

339

கூட்டுவாய் புழுகினோடு சவ்வாதுமப்பா
கொடிதான விவையிரண்டுங் களஞ்சிரண்டு
ஆட்டுவாய் மருந்தையெல்லாஞ் சூரணமேசெய்து
வப்பனே விரலிடைதான் தயிலத்திற்கொள்ள
மாட்டுவாய் மண்டலத்திற் சட்டைதான்தள்ளும்
மகத்தான கருவியெல்லா மடங்கிநிற்கும்
தீட்டுவாய் தேவியுட பூசைபண்ணி
திறமான மனமுவந்து கொண்டுபாரே.

340

பாரப்பா மகாரமென்ற நீருண்டோர்க்குப்
பகருகின்ற கோபமது கனவிலில்லை
நேரப்பா பசியில்லை யாசையில்லை
நேயமாந் திரோதாயி மாய்கையில்லை
ஊரப்பா சாதிவர்ணா ஸ்ரமுமில்லை
வோகோகோ வறுபதுபேர் பட்டுவீழ்ந்தார்
வேரப்பா லுமைப்பால் விடாமற்கொண்டால்
விதமான முப்பத்தி யாறும்போச்சே.

341

போச்சுதடா தொண்ணூத்தி யாறுபேரும்
புகழான ஷட்கருவி யெல்லாம்போச்சு
காச்சுதடா புறக்கருவி யெல்லாம்பா
கசுடான கருவியதை நீத்தால்சித்தன்
வாச்சுதடா கோடியது மிகுந்துசெய்வார்
வல்லாபிரா னனுகூல சத்ருவாகும்
ஏச்சுதடா புறக்கருவி போகவேதா
னெளிதினிலே செப்புகிறே னினிதுபாரே.

342

பகருமென்ற விந்துவுடன் கெந்திசேர்த்துப்
பால்விட்டரைத்துக் கொட்டைப்பாக் களவுதின்ன
ளர்க்குமென்ற பச்சரிசி பருப்பும்பொங்கி
யெலுமிச்சங் காயளவு பசுநெய்யுஞ்சேர்த்து
தீர்க்குமென்ற வெருபோது தின்றுபாரு
தின்னயிலே மங்கென்றே யூதிக்கொள்ளு
ஆர்க்குமே யிப்பொருள்தான் கிட்டாதப்பா
வாச்சரிய விடியாலே மூலங்கொள்ளே.

343

கொள்ளுவாய் விடியவொரு சாமமென்னக்
குணமென்ன மணமென்னக் கூடவிட்டு
அள்ளுவா யதுநடுவே ஹரிஓம்யென்று
வாச்சரியம் அம்-பரமே யென்றடைத்து
நள்ளுவாய் நசி-மசி-என்றுகூறி
நடுவாக விந்துவிட்டு ஓலமிட்டு
கள்ளுவாய் மூலமுளைக் கோரைநாட்டிக்
கடிதான மூன்றுபிடி கொண்டுவாவே.

344

வாமப்பா கொளும்போது ஒங்காரங்கொண்டு
வளர்பொழுது சாய்ந்தாக்கால் காரங்கொள்ளு
வேமப்பா தேகமது சிவந்துபோகும்
வெளிக்கருவி மரைக்கவுந்தான் போதைகாணும்
ஆமப்பா கண்முழிக்கு முன்னேசோதி
யனற்சுடுமே கதிரவனார் போலேவந்து
தாமப்பா வருடமிப் படியேகொண்டால்
தாளாது தேகமது விரிக்குந்தானே.

345

தானென்ற தேகத்திற்கு வயதுநாறாகுந்
தப்பாது நரைதிரையு நாடாதப்பா
நானென்ற பிள்ளைகளுங் கொண்டமார்க்கம்
நாடிப்பார் சிவயோகந் தோணுந்தோணும்

வேனென்ற கெற்பமது கொள்ளும்போது
விதமான முக்கோண சக்கரமேபோட்டு
கானென்ற பாலையி னக்ஷரமேபோட்டு
கருவான அங்கென்றும் வங்கென்றும்போடே. 346

போடுவாய் வாலைபர மேஸ்வரிவாவாவென்று
புகழான வசியநம வாவாவென்று
ஆடுவாய் வஸ்துவொடு சுத்திவைத்து
வாச்சரியம் வடையொடு தோசைவைத்து
கூடுவாய் கந்தமூல பலாதிவைத்துக்
கொடிதான புழுகுசவ்வா தத்தர்வைத்து
சாடுவாய் சந்தணமும் பந்நீர்வைத்து
சாங்கமாய் தூபமொடு தீபங்காட்டே. 347

காட்டியே நமஸ்கரித்தா யிரத்தினெட்டு
கருவான வருசெபித்து வெதிரேநின்றால்
சூட்டியே யன்பனென வன்முன்வந்து
சுந்தரம்போல் நிற்பாளே வாலைதானும்
பூட்டியே மனதொன்றாய்ப் பாதந்தன்னில்
புத்தியாய் வேண்டியதைக் கேட்டுக்கொண்டால்
நாட்டியே வீந்திடுவாள் திறமுதலாய்
நல்லதொரு சித்தியெல்லா மப்போதாமே. 348

ஆமென்ற சித்தியெல்லா மிவளைவிட்டா
லாறாலு மாகாது தேறத்தானும்
வாமென்ற பூசையெல்லாம் நாங்கள்செய்து
வல்லசித்தர் பதினெட்டு பேருமானோம்
ஓமென்ற பூசையது வறியமாட்டா
யுட்கொண்ட கற்பமெல்லா முறையாதப்பா
தேமென்ற தேகமது நிலையாதப்பா
தேடியுன்னை யெமன்கொண்டு போவான்கானே. 349

போகர் ஜெனனசாகரம்

காணப்பா கைலாச வர்க்கத்தாருங்
கக்கத்தி லெந்திரங்கள் போட்டுக்கொண்டு
நீணப்பா பூசையது நிலையாச்செய்வார்
நிலைகாட்டா மறைப்போடு மடக்குமுண்டு
தோணப்பா மூலகுரு விதனைப்பார்த்து
தோன்றவே பாலருக்கு மெந்திரம்போட்டு
ஆணப்பா நாற்பத்தி முக்கோணந்தா
னழகான சிதம்பரத்தி லடக்கமாச்சே.

350

ஆச்சுதடா வஷ்டசித்து மதற்குள்ளாச்சு
வல்லதொரு தேவதையு மடங்கிப்போச்சு
காச்சுதடா நீநினைத்த படியேயப்பா
கண்திறக்கு முன்னேவல்லோ காட்சிகாணும்
ஏச்சுதடா வன்னெழுத்தே மனையுமப்பா
யெக்கோடி காலமுந்தா னிருக்கலாகும்
காச்சுதடா விந்ததனை யறிந்துகொண்டால்
கைலாச பதியுனக்குக் காணியாமே.

351

ஆமென்ற வாதிவஸ்து கற்பங்கொள்ள
வாச்சரியஞ் சித்தியொன்று சொல்லக்கேளு
வாமென்ற பாஷாணம் வெள்ளையாக
வல்லவனே பலமைந்து தூக்கிக்கொள்ளு
வேமென்ற ஜெயநீராற் றோய்த்தெடுத்து
வெய்யலிலே நாளொன்று போட்டுவிட்டால்
போமென்ற வெள்ளையது சிவந்துபோகும்
புகழான முப்புவை யப்பா கொள்ளே.

352

கொள்ளுவாய் வெய்யலிலே யுலர்த்திவைத்துக்
கொடிதான கும்பத்தி லடைந்துபின்பு
நள்ளுவாய் சீலைமண்தா னேழுஞ்செய்து
நலியாமற் கெஜபுடமே போடக்கட்டும்

போகர் ஜெனசாகரம்

அள்ளுவா யதையெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
வரைக்காசு யிடைவீத முண்ணுவுண்ணு
உள்ளுவாய் வருடமொன்று கொள்ளவேண்டு
முருதியா யண்டமொடு வஸ்துகூட்டே.

353

கூட்டுவாய் கட்டினதோ ருப்புசேர்த்து
கொடியதொரு பழங்கொடுக்கா புளியுஞ்சேர்த்து
ஊட்டுவாய் வெள்ளாட்டு மாமிசமுஞ்சேர்த்து
வுருதியுட னோர்வருடந் தின்றபின்பு
மாட்டுவா யதிர்ந்ததொரு பாஷாணந்தான்
மயங்காதே கார்களுஞ்சி தினமுங்கொள்ளு
நாட்டுவாய் பலமைந்துங் கொள்வதானால்
நலமான வருடமொன்று நாட்டிப்பாரே.

354

பாஷாண வேதை கூறல்

பாரப்பா வருடமொன்று வாச்சதானால்
பகருகின்ற கர்ப்பூர முருக்கிக்கொண்டு
நேரப்பா பத்துக்கு வொன்றுகாணும்
நீயுமங்கே வீந்தால்வயது பத்தாண்டேயாம்
பாரப்பா விருவருடங் கொண்டாயானால்
பண்பாக வயதுமடா பதினாறாகுஞ்
சாரப்பா லிங்கமொரு பலந்தான்வாங்கிச்
சலியாமற் பங்கம்பாளைச் சாருவாங்கே.

355

வாங்கியதைப் பதினைந்து புடமேபோட
வல்லதொரு லிங்கமது கட்டியாகும்
தாங்குவாய் சையோக மரத்தின்பாலில்
சாமம்ரெண்டு சுருக்கிட்டால் மெழுகுமாகும்
தாங்குவாய் தாம்பரத்திற் பத்தொன்றிய
தங்கமது பத்தரையு மாகுமாகும்

பொகர் ஜெனனசாகரம்

வாங்குவாய் வருடமொன்று வள்ளேகொள்ள
விளவியது போலாகுஞ் சொன்னேன்பாரே. 356

சொன்னதொரு கருங்கோழி முட்டைதன்னில்
சுகமாகத் தலைக்கன்னி முட்டைதன்னில்
நின்னதொரு விரதமது பலமேதூக்கி
நிலையான கொம்பரக்கால் வாயைமுடி
அன்னதொரு வடைக்குள்ளே வைத்தாயானால்
வடையிலுள்ள குஞ்சுகளும் பொறித்துப்போகும்
வன்னதொரு முட்டையைநீ யெடுத்துக்கொண்டு
வல்லதோ ரழிஞ்சின்வோர் கவசங்கட்டே. 357

கட்டியே குக்குடத்திற் போட்டாயானால்
கருவான மணியதுதா னிருகிநிற்கும்
ஒட்டியே கருவமத்தைக் காய்க்குள்வைத்து
வயர்ந்தநின்ற லிங்கமொடு துருசுகெந்தி
இட்டியே மனோசிலையுஞ் சரியாய் தூக்கி
யிதமாக வகைக்குக்கால் பொடித்துக்கொண்டு
கெட்டியா யதற்குள்ளே யடைத்துக்கொண்டு
கெடியான வராகபுடம் போட்டுக்கொள்ளே. 358

கொள்ளுகின்ற செந்தூரம் முருக்கம்பூப்போலாம்
குறியான செந்தூர மெடுத்துக்கொண்டு
தெள்ளுவாய் காற்களஞ்ச தேனிற்கொள்ள
திடமாகுந் திசைவாழ்வும் படிந்துபோகும்
அள்ளுமென்ற குலையெல்லாம் வாங்கிப்போகும்
மாச்சரியச் செந்தூரம் வயதும்பத்தாம்
நள்ளுமென்ற விரதமயக் கரண்டிவிட்டு
நல்விளக்கு கொளுத்தியின் கீழேவையே. 359

வையப்பா சிலையதனைச் சுருக்குதாக்க
வல்லவனே கடிகையொன்று மாச்சுதானால்

போகர் றிஜனஸாகரம்

உய்யப்பா துருசதுவும் பலத்துக்குக்கால்
உத்தமனே பொடித்ததனை யதன்மேற்றாவி
கையப்பா வெளிச்சியெண்ணெய்க் கூடதாகக்
கதறியது சாகுமடா கட்டியாகும்
மெய்யப்பா வதையெடுத்துக் கல்வத்திட்டு
விதமாக நொருக்கிடவே நொருங்குங்கானே. 360

காணப்பா விதனுடனே துருசுகெந்தி
கனவீர லிங்கமடா சிலையுஞ்சோத்து
கோணப்பா வகைக்குக்காற் பலமேதூக்கி
கொப்பெனவே யிதுவெல்லாங் கள்ளிப்பாலால்
பூணப்பா வாட்டியதை பில்லைசெய்து
புகழான வோட்டிலிட்டு மேலேமூடி
நீணப்பா சீலைமண் மூன்றுசெய்து
நிலையான கெஜபுடத்திற் போட்டிடாயே. 361

உருக்கு-அரப்பொடிச் செந்தூரம்

போடுவாய் செந்தூரஞ் சிவந்துகாணும்
புடமேழில் முருக்கம்பு போலேகாட்டும்
சூடுவாய் சூலையொடு சூடும்போகும்
துடியான விருபத்தோர் மேகம்போகும்
ஆடுவாய் நெய்தனிலே பணவிடைதான்கொள்ள
வாச்சரியந் திசைவாய்வு மடங்கிப்போகும்
சாடுவா யுக்கினரப் பொடியைவாங்கி
சார்வான குமட்டிமரதனைச் சாற்றிற்போடே. 362

போடுமென்ற ரவிபுடத்தில் வைத்துப்போடு
புகழாக நாற்சாம மாச்சுதானால்
ஆடுமென்ற வெள்ளிபோற் சுத்தியாகு
மதனுடனே துருசுகெந்தி வீரம்லிங்கம்

போகர் ஜென்னனாகரம்

சாடுமென்ற மனோசிலையும் வகைக்குக்காற்பலந்தான்
சரியாகத் தூக்கிநீ கல்வத்திட்டு
கூடுமென்ற கள்ளிப்பால் விட்டுவாட்டிக்
குறியாக பில்லைசெய்து வெயிலில்லவையே. 363

வையப்பா சாமத்தான் காச்சுதானால்
வகையான கள்ளிப்பால் விட்டுவாட்டிக்
உய்யப்பா பில்லைசெய்து வோட்டில்வைத்து
வறவான வோடுகொண்டு மேலேமூடி
மெய்யப்பா சீலைமண் மூன்றுசெய்து
விதமான கெசப்புடமே போடுபோடு
கையப்பா செந்தூர முருக்கம்போலாங்
கருவான செந்தூர மெடுத்துக்கொள்ளே. 364

கொள்ளுமென்ற செந்தூரம் பணவிடை நெய்யிற்றேனில்
கொண்டிடவே வாயுவொடு பித்தம்போகும்
நள்ளுமென்ற மேகம்போம் குடும்போகும்
நலமான தேகமது விரும்புபோலாம்
தள்ளுமென்ற வயத்தினுட கிண்ணிவாங்கித்
தப்பாமற் துருசரசஞ் சரியாய்த்தூக்கி
தெள்ளுமென்ற சம்பழத்தின் சாற்றாலாட்டித்
திறமான கிண்ணியிலே வைத்துமூடே. 365

மூடியதோர் கிண்ணமதை நெல்லுக்குள்ளே
முழக்கமுடன் மண்டலமே வைத்துபின்பு
ஆடியதோ ரதையெடுக்க வெண்ணைய்போலா
மாச்சரிய மந்தவிடை செந்திலிங்கம்
சூடியதோர் கல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு
கருக்கான சம்பளத்தின் சாற்றாலாட்டிக்
கூடியதோர் காசியென்ற குப்பிக்கேற்றிக்
கொடிதான மண்சீலை மூன்றுசெய்யே. 366

பேரகர் ஐனனசாகரம்

செய்யப்பா பாண்டத்தில் மணலைப்போட்டு
 செயமான குப்பிதலை கீழாய்நட்டு
 மெய்யப்பா வதுமுழ்க மணலையிட்டு
 விதமான பானைவா யோடுமுடி-
 கையப்பா சீலைமண்தான் முன்றுசெய்து
 கமலமெனு மக்கினித் தீபாக்னிமூட்டி-
 உய்யப்பா சாமமது விரண்டேயானா
 லுத்தமனே யிறக்கிவைத்து வாரிப்பாரே.

367

பாரப்பா செத்தாரஞ் சிவந்துபோகும்
 பருவமுடன் அதையெடுத்துப் பரணையில்வைத்து
 நேரப்பா நெய்தேனிற் பணவிடைதான்கொள்ள
 நிலையாது பாண்டினொடு வாய்வும்போகும்
 தீரப்பா மேகவெட்டை போகும்பாரு
 திறமான வரையாப்பு கிரெந்திபோகும்
 சேரப்பா பத்தியமாய்க் கொண்டுவந்தால்
 கெஷணத்திலே வியாதியெல்லாந் தீருந்தானே.

368

தானென்ற துருசுக்கட்டிப் பலந்தானொன்று
 தான்தூக்கி வட்டவோட்டில் வைத்துக்கொண்டு
 வேனென்ற மரம்பாலிற் றுவைத்துவைத்து
 விட்டுவிடு ரவியிலே நீறிப்போகும்
 நானென்ற வீரமொடு லிங்கங்கெந்தி
 நலமான மனோசிலையும் பூரஞ்சேர்த்து
 ஊனென்ற வகைக்குக்காற் பலமாய்த்தூக்கி
 வுத்தமனே சம்பளத்தின் சாற்றாலாட்டே.

369

ஆட்டியே பில்லைசெய்து வோட்டில்முடி-
 யசையாமற் சீலைமண் முன்றுசெய்து
 கூட்டியே கெசப்புடத்திற் செந்தூரமாகுங்
 குறியான செந்தூரம்நெய் தேனிற்கொள்

போகர் ஜெனனாகரம்

ஊட்டியே பத்தியமாய்க் கொண்டயானா
லுத்தமனே வாய்வினொடு பித்தம்போகும்
ஓட்டியே விட்டுவிடும் மேகவாதம்
வுள்வினைந்த குடுகளு மிளைந்துபோமே.

370

போமென்ற வுளியதனைக் கொண்டுவந்து
புகழான வெள்ளாட்டின் நீரைவாங்கி
நாமென்ற வுளியதனைக் காச்சிக்காச்சி
நாலாறு திறந் துவைக்கப் பொடியாய்ப்போகும்
வேமென்ற பொடியதனை யெடுத்துக்கொண்டு
வீரமுடன் நீலமுங் கெந்திசேர்த்து
பாமென்ற பொடியொன்றுக்குப் பலங்காலாகப்
பயன்காண மருந்தெல்லாம் நிறுத்துவாங்கே.

371

வெள்வங்கச் செந்தூரம்

வாங்கியே கல்வத்தில் வைத்துக்கொண்டு
வளமான குமரிப்பால் விட்டுவாட்டி
ஓங்கியே பில்லைசெய்து வோட்டில்முடி
யுறவான சீலைமண் மூன்றுஞ்செய்து
தாங்கியே செகப்புடத்திற் செந்தூரமாகும்
தப்பாமல் மண்டலநெய் தேனிற்கொள்ள
நீங்கியே ஓடுமடா வாதபித்தம்
நிலையாத மேகமொடு வாய்வும்போமே.

372

போமென்ற வெள்வங்கஞ் சுட்டிதனிலிட்டுப்
புகழான பூமிவோர் முருக்கம்பட்டை
நாமென்ற நாற்சாம்பிரண்டுங்கிண்ட
நலமான செந்தூரம் சுயமேயப்பா
வேமென்ற விறகொன்றா லெரித்துக்கொள்ள
விதமான செந்தூரம் பதனம்பண்ணு

போகர் ஜெனனசாகரம்

வாமென்ற திரிகடுகு தூளேசெய்து
வல்லதொரு செந்தூரம் விடைதான்கொள்ளே. 373

கொள்ளுவாய் பகவினது வெண்ணெய்தன்னில்
கொடிதான வாயுவொடு சூலைபோகும்
அள்ளுவாய் கிரெந்தியரை யாப்புபோகு
மாச்சரிய மேகமெல்லா மகன்றுபோகும்
நள்ளுவாய் கரிவங்க முருக்கிக்கொண்டு
நலமான மனோசிலையும் பொடித்துப்போட்டு
தெள்ளுவாய்ப் புனல்முருங்கை வேராற்கிண்டத்
திறமான வங்கமது சுத்தியாமே. 374

ஆமென்ற வங்கமதை வோட்டில்வைத்து
அழான கமுதைப்பாற் சுருக்குக்காட்டி
வேமென்ற தினைப்பொரியும் புற்பொரியுந்தாக்கி
விதமான பாலுடனே போட்டுக்கிண்டி
நாமென்ற காந்தச்செந் தூரமீந்தால்
நல்லதொரு வெள்ளியடா வயதுபத்து
ஓமென்ற வெள்ளியைநீ தகடாய்த்தட்டி
வுத்தமனே செம்முள்ளி யரைத்துப்போடே. 375

போடுவாய் பற்பமது தவளமாகும்
புகழான பற்பமதை கல்வத்திட்டு
நீடுவாய் ஜாதிலிங்கஞ் சிலையும்வீரம்
நெடுஞ்சுதங் கெந்தியொடு பூரங்கூட்டி
ஆடுவாய் கைக்குக்காற் பலந்தானப்பா
வமைந்துநின்ற பற்பமொரு பலமுங்கூட்டி
நாடுவாய் சம்பழத்தின் சாற்றாலாட்டி
நலமான பில்லைசெய்து வோடுமுடே. 376

முடவே சீலைமண் மூன்றுசெய்து
முழக்கமுள்ள வராகத்தின் புடமேபோட்டு

போகர் ஜென்னசாகரம்

ஆடவே வெடுத்திடச் செந்தூரமாகு
மாச்சரிய நெய்தேனில் மணட்லந்தான்கொண்டால்
வாடவே வாயுவொடுஞ் சூலைபோகும்
வயற்றிலுள்ள குன்மவலி வாங்கிப்போகும்
சாடவே தங்கமது பலந்தானொன்று
சார்வான கெந்திரசம் பலம்தான்கூட்டே. 377

கூட்டடா விரண்டுமொன்றாய்க் கல்வத்தாட்டி
குறியான தங்கமது வருகும்போது
மாட்டடா ரசங்கெந்தி யதனில்மாட்ட
மணவீடுந் தகைமப்பாற் போலவாகி
சாட்டடா கல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு
சார்வான கெந்திலிங்கஞ் சூதங்கூட்டி
ஆட்டடா வவ்விடைக்குச் சரியாய்க்கூட்டி
யப்பனே யிருசாமங் கல்வத்தாட்டே. 378

ஆட்டிநீ பில்லைசெய்து வோடுமூடி
யழகான சீலைமண்தான் மூன்றுசெய்து
நாட்டி நீவராகபுடம் போடுவாயே
நலமான புடமூன்றிற் செந்தூரமாகும்
நாட்டடா செந்தூரம் பணவிடை நெய்தேனில்
நலமாகக் கொண்டிடவே தீரும்நோய்கள்
வாட்டிவிடுஞ் சூலையொடு வாய்வும்போகும்
வல்லவொரு மேகமெல்லாம் வாங்கிப்போகும். 379

போமென்ற தேகம்பொன் னிறமேயாகும்
புகழான செந்தூரம் பத்தியமாய்க்கொண்டால்
வாமென்ற பாரையுப்பு வெடியுப்புங்கூட்டி
வண்மை மணத்தக்காளிச் சாற்றாலாட்டி
வேமென்ற பில்லைசெய்து வராகபுடம்போட்டு
விதமான மேனிதனிற் புடமொன்றுபோடு

வாமென்ற முன்சாற்றி லரைத்துக்கொண்டு
வண்மைபெறுஞ் செப்பதனிற் கவசங்கட்டே.

380

காட்டுவாய் மண்மூன்று செய்துக்கொண்டு
கருவான கெசப்புடத்திற் போடுபோடு
ஓட்டுவாய்ப் புடமூன்றில் நொருங்கிப்போகும்
வுத்தமனே கல்வத்திட் டிடித்துக்கொண்டு
கோட்டுவாய் லிங்கமொடு கெந்திசுதம்
குறியான சீலைதுருசி வீரம்பூரம்
சாட்டுவாய் வகைக்குநாற் பலந்தான் தூக்கி
சார்வாகக் கல்வத்தி லாட்டிக்கொள்ளே.

381

தாம்பரச் செந்தூரம்

கொள்ளவே சம்பழத்தின் சாற்றாலாட்டிக்
குறியான பில்லைசெய்து வோட்டில்வைத்து
விள்ளவே மண்மூன்று செய்துக்கொண்டு
விதமான கசப்புடத்திற் போடுபோடு
அள்ளவே செந்தூர மெடுத்துக்கொண்டு
வாச்சரிய நெய்தேனிற் கொண்டாயானால்
தள்ளவே செய்யுமடா வாய்வுகுலை
சலமான வயத்துவலி குன்மம்போமே.

382

போமப்பா பித்தளையைப் பலந்தானொன்று
புகழான குகையினில் வைத்துருக்கிக்கொண்டு
நாமப்பா தாழம்பாற் கால்படிதான்வாங்கி
நலமான துருசுகாற் பலமேசேர்த்து
வேமப்பா சுருக்கிடுவாய் சாமமட்டும்
விதமான கல்வத்தில் நொருக்கிக்கொண்டு
தாமப்பா லிங்கமனோ சிலையினோடுந்
தருமான கெந்திரசந் துருசுமாமே.

383

ஆமப்பா பூரமொடு வகைவகைக்கு
 வானவையை காற்பலமாய் கல்வத்திட்டு
 சேமப்பா சம்பளத்தின் சாற்றாலாட்டித்
 திறமான பில்லைசெய்து வோட்டால்மூடி
 தாமப்பா சீலையது மூன்றுசெய்து
 தப்பாமற் கெஜபுடத்திற் றாக்குதாக்கு
 நாமப்பா செந்தூரஞ் சிவந்துபோகும்
 நலமான நெய்தனிலே கொள்ளுவாயே.

384

கொள்ளடா பணவிடையைக் கொண்டாயானால்
 கொடியகுன்ம வயற்றுவலி குலைபோகும்
 நள்ளடா மேகமொடு கிரெந்திதீரும்
 நலமான வெண்கலத்தை யறைத்துப்போட்டு
 அள்ளடா புடமூன்று போட்டபின்பு
 வானதொரு கல்வத்தில் நொருக்கிக்கொண்டு
 வள்ளடா சீந்திலையிரசம் விரம்பூரம்
 வளமான துருசலிங்க மொக்கப்பாரே.

385

பாரப்பா விவைகள்சம விதையாய்க்கொண்டு
 பழச்சாற்றால் கல்வத்தி லாட்டிக்கொண்டு
 வாரப்பா பில்லைசெய்து வோட்டில்வைத்து
 வளமான மண்மூன்று செய்துக்கொண்டு
 சேரப்பா கெஜப்புடத்திற் போட்டுவாங்கு
 செந்தூரம் முருக்கம்பூப் போலிருக்கும்
 பாரப்பா பணவிடைநெய் தேனிற்கொள்ளப்
 பற்றற்று வாய்வினொடு மேகம்போமே.

386

போமென்ற விலாரியிலைச் சாருவாங்கிப்
 புகழான வெள்வங்கத் தகடுதட்டி
 நேமென்ற விலாரியுடன் துருசசேர்த்து
 ரெண்டுமொன்றா யாடியந்தத் தகட்டிலப்பா

போகர் றெனனசாகரம்

வேமென்ற புடமேழு போட்டாயானால்
வெகுசுறுக்கு வங்கமது நொருங்கிப்போகும்
வாமென்ற கல்வத்தி லாட்டிக்கொண்டு
வளமான கெந்திரசந் துருசசேரே.

387

சேரப்பா சிலைலிங்கம் வீரம்பூரந்
திறமான வகைக்குகாற் பலமதாக
சேரப்பா கல்வத்தில் முன்மருந்தோடிட்டு
நிலையான பழச்சாற்றாற் சாமமட்டு
ஆரப்பா வாட்டுநீ பில்லைசெய்து
வழகான வோட்டில்வைத்து மேலேழுடி
காரப்பா மண்மூன்று செய்துகொண்டு
கெஜப்புடத்தில் நீறியுஞ்செந் தூரமாமே.

388

ஆமென்ற செந்தூர முருக்கம்பூப்போ
லப்பனே செந்தூரம் பத்துக்கொன்றிய
தாமென்ற வயதுதா னைந்தாறாகுந்
தப்பாமற் சூலையொடு சூன்மம்போகும்
நாமென்ற மேகமொடு கிரெந்திகுட்டம்
நலமான வாய்வோடு சூடும்போகும்
வாமென்ற நெய்தனிலே கொண்டாயானால்
வல்லதொரு வியாதியெல்லாம் பறக்கும்பாரே.

389

பாரென்ற துருசுமொரு பலந்தான்வாங்கி
பனிநீரைப் பீங்கானில் விடுத்துக்கொண்டு
வேறென்ற துருசுதனை யதனிலிட்டு
வெய்யலிலே வைத்தெடுப்பாய் மூன்றுநாளும்
சாரென்ற மரக்கொடியை யதனிற்குற்றிச்
சார்வாக நாளமூன்று ரவியில்வைத்து
காரென்ற சுண்ணாம்பு சீலைசெய்து
கருத்துடனே மண்சீலை யிரண்டுசெய்யே.

390

போகர் ஜென்னசாகரம்

செய்தபின் ரவிதனிலே யுலர்த்திக்கொண்டு
 சிறப்பான தைந்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
 எய்திடுவாய் சுன்னமது தவளம்போலா
 மென்செய்வேன் மஞ்சளுக்குஞ் சிவந்துகாட்டுங்
 கொய்திடுவாய் யண்டத்தின் வெண்கருதானப்பா
 குறிப்பாகக் காற்படிநீர் பீங்கானில்வாங்கி
 மெய்திடுவாய் குடனது களஞ்சுபொடிசெய்து
 விதமான கருவிலிடச் செயநீராச்சே.

391

ஆச்சென்ற செயநீராற் சுன்னமாட்டி
 யழகாக பில்லைசெய்து ரவியிற்போடு
 காச்சென்ற வதனீர முலர்ந்தபின்பு
 கருவான வோட்டில்வைத்து மேலேழுமி
 நீச்சென்ற சீலைமண் மூன்றுசெய்து
 நிலையாகக் கடையென்ற புடமேபோடு
 வாச்சென்ற சுன்னமது பழுதுறாது
 வல்லதொரு தங்கச்செந் தூரங்கூட்டே.

392

கூட்டுவாய் ரசக்குட கரியிலிட்டுக்
 குளிர்த்தொரு குடமது மஞ்சாடிபோடு
 நாட்டுவா யதன்வயதேழரை யேயாகும்
 நலமனே குதவித்தை யொளிதோமெத்த
 ஆட்டுவாய் வாலையைநீ பூசைசெய்து
 யருந்தேனி லவற்றைமஞ் சாடிகொள்ள
 ஓட்டுவாய் சூட்டினொடு வாய்வுபோகும்
 வற்றதொரு பித்தமதிற் பாண்டுபோமே.

393

போமென்ற விந்துவது கற்போலாகும்
 புகழான நரைதிரையு மாறிப்போகும்
 ஆமென்ற துருசதனிற் பலமேதூக்கி
 யாச்சரியக் குடிவொட்டிப் பாலையூட்டி

நாமென்ற தணலிலிளஞ் சூடாய்வாட்டி
நல்லதாரு மருந்தை மூன்றுநாள்வைத்து
வேமென்ற நாளையிலே துணியைச்சுற்றி
விதமான சீலையொன்று செய்துலர்த்தே.

394

துருசு சுன்னம்

உலர்த்தியே யிரண்டெருவிற் புடத்தைப்போடு
வுற்றதொரு சுன்னமது பருத்திபோலாம்
நிலத்திலே சுன்னமதைக் கல்வத்திட்டு
நலமான கன்னிநீர் விட்டுவாட்டி
பிலத்திதே பில்லைசெய்து புடத்தைப்போடு
பிசகாமல் வீரமது பலந்தான் தூக்கி
சலத்திலே யண்டவெள்ளைச் சலமேவாங்கித்
தப்பாமற் கல்வத்தி லிட்டுவாட்டே.

395

ஆட்டியே பில்லைசெய்து புடத்திற்போடு
வாச்சரியந் துருசினது போக்குமெத்த
நாட்டியே தாம்பரத்தை யுருக்கிக்கொண்டு
நலமான சுன்னமது பத்துக்கொன்றீ
நீட்டியே யதன்வயதெட் டரையேயாகும்
நிலையான சுன்னமதைப் பதனம்பண்ணு
காட்டியே விடுமுன்னே நோய்கள் தீரும்
கற்பமாய்க் கொண்டாக்காற் சித்தியாமே.

396

வெள்வங்கச் சுன்னம்

சித்தியாம் வெள்வங்கத் தகடுதட்டி
சிறந்ததொரு வெண்ணொச்சி யரைத்துக்கட்டி
பத்தியாய் பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
பாருமென்ற சுன்னமது தவளம்போலாம்

வெற்றியாஞ் சுன்னமிடை வீரம்பூரம்
விரைந்துகன்னி நீரினிலே துருகசேத்து
முத்தியாய் மூன்றுநா னுறவைத்து
முன்மருந்தில் விட்டரைத்துக் கவசங்கட்டே.

397

கட்டுவாய் சீலைசெய்து வெருத்தான்மூன்று
கருவான புடம்போடச் சுன்னமாகும்
இட்டுவாய் மருபடியு மண்டநீரா
யிதமாக வாட்டிபுட மிரண்டுபோட்டு
வெட்டுவாய் மூடுமடா சுன்னஞ்சுன்னம்
வேகமது மெத்தவப்பா வாருஞ்சொல்லார்
ஒட்டுவாய் தாம்பரத்தி லுடனேயீந்தால்
வுடன்கருக்கு வயதுவெட் டரையாங்கானே.

398

காணப்பா பசலியிலை வங்கத்துக்காங்
கருவான தங்கமது பலந்தான்வாங்கி
தோணப்பா வெற்றிலைபோற் றகடாய்த்தட்டி
துடியான பனிதாங்கி யிலையைக்கொண்டு
நீணப்பா வறைத்துநீ தகட்டுக்கப்பி
நெடிதான வன்பதெரு புடத்தைப்போட்டு
பூணப்பா தங்கமது பொறிந்துநீறும்
புகழான சுன்னமதை யெடுத்துக்கொள்ளே.

399

கொள்ளுவா யிரதமதிற் கொடுத்தாயானாற்
கொழுகியே யிழுக்குமடா வயதைந்தாறாய்
உள்ளுவாம் சுன்னமதைத் தேனிற்கொள்ள
வுருதியாய்த் தங்கமது வருகிநிற்கும்
நள்ளுவாய் வியாதியெல்லா மாண்டுபோகும்
நாதவிந்து முடனேதான் கட்டிப்போகும்
தெள்ளுவாய் நரைதிரையுந் தேய்ந்துபோகும்
திறமான சுன்னமது மண்டலந்தான் திண்ணே.

400

போகர் ஜெனனசாகரம்

தாம்பர பற்பம்

திண்ணுவாய் தாம்பரத்தை தகடாய்த்தட்டித்
 திறமான வீருள்ளிச் சாற்றிற்போடு
 உண்ணுவாய் மூன்றுநா ளெடுத்துக்கொண்டு
 வுப்புவெள்ளைக் குன்றுமுத்து மண்டவோடும்
 துண்ணுவாய் கர்ப்பூரம் வீரஞ்சேர்த்து
 துடியான வாய்நீரா லாட்டிக்கொண்டு
 பண்ணுவாய் தகட்டினிலே வயிரம்போடு
 பதமான சீலைசெய்து கெசப்புடத்திற்போடே.

401

போடுவா யதையெடுக்கச் சுன்னமாகும்
 புகழான சுன்னமதை நெய்யிற்கொள்ள
 பாடுவாய் குட்டமொடு கிரந்திபோகும்
 பதிக்குள்ளே மேகமொடு குன்மந்தீரும்
 கூடுவாய் தேகமது விருகிநிற்குங்
 குறியாகப் பத்திய மண்டலமேகொள்ளு
 நாடுவாய் பணவிடைகால் வீதங்கொள்ள
 நாடாமற் போகும்டா நோய்கள்தானே.

402

போமென்ற செம்பினரப் பொடியைவாங்கி
 புகழாகச் சுத்திசெய்து குகையிலிட்டு
 வாமென்ற வண்டவோட்டை நொறுக்கிக்கொண்டு
 வண்மையுடன் கீழ்மேலா யிட்டுவைத்து
 வேமென்ற சித்தடியின் சாரத்தைபூட்டி
 வேகமதா யுலைதனிலே சாமமுது
 நாமென்ற சுன்னமது பவளம்போலாம்
 நவிலுசய ரோகமு செஞ்சடைப்பும்போமே.

403

போமப்பா பொருமலொடு நீர்கட்டுப்போம்
 பொல்லாத நோய்களெல்லாம் பிரிந்துபோகும்

போகர் ஜென்னசாகரம்

ஆமப்பா வெண்கலமோர் பலந்தான்வாங்கி
யப்பனே யுருகியது வாடும்போது
வாமப்பா வரைப்பொடிதான் பலமேயீந்து
வல்லதொரு தேட்கொடுக்கு சலத்தையுற்று
வேமப்பா வெண்கலமு நொருங்கிக்காணும்
விதமான முன்னுப்பாற் புடமொன்றுதீரே. 404

தீரென்ற புடமொன்ற தானபின்பு
திறமான கல்வத்தில் நொருக்கிக்கொண்டு
பாரென்ற கெந்திலிங்கம் வீரம்பூரம்
பரிவான துருகசிலை ரசமுங்கூட்டி
காரென்ற வகைவகைக்காற் பலந்தான்தூக்கி
கல்வத்தி லிட்டுபழச் சாற்றாலாட்டி
கூரென்ற பில்லைசெய்து வேட்டில்வைத்துக்
குறிப்பாகச் சீலைமண் மூன்றுசெய்யே. 405

செய்யடா வுலர்ந்தபின்பு கெசப்புடமேபோடு
திறமான செந்தூர மதுவேயாகும்
மெய்யடா நவலோகச் செந்தூரமெல்லாம்
மிஞ்சாதே யேழுபுடந் தீருதீரு
கையடா செந்தூரம் நெய்யிற்கொள்ளக்
கனலெழுந்து வாய்வினொடு பித்தம்போகும்
வையடா பணவிடைதான் குன்மத்திற்கு
வலுவான மேகமெல்லா மாளும்பாரே. 406

பாரப்பா நாகமது பலந்தான்வாங்கிப்
பண்பான விரதமது பலமேதூக்கி
நேரப்பா வெள்வங்கம் பலமைந்துகொண்டு
நேர்புடனே நாகமதை யுருக்கிக்கொண்டு
சாரப்பா விலுப்பெண்ணை யதனில்விட்டுச்
சாய்த்துவிடு வேழெட்டு திரந்தான்கேளு

போகர் ஜெனனசாகரம்

வாரப்பா பாரையுப்புச் சாற்றினாலே
வல்லவனே யறைத்து நாகத்திற்பூசே.

407

பூசியே மூன்றுபுட மதனிற்றீர்த்துப்
புகழான கரிப்பானையில் மூன்றுபுடந்தீரு
வாசியே செருப்படையில் மூன்றுதீரு
வலுவான வேளையிலே ரெண்டுதீரு
மூசியே கண்ணேழு மடைந்துபோகும்
முழியான நாகமது கட்டிப்போகும்
ஆசியே யவ்விடைக்குத் தங்கஞ்சேர்த்து
வாச்சரிய மிரண்டுமொன்றா யுருக்கிக்கொள்ளே.

408

கொள்ளுவாய் முன்னிதைந்து சுத்திசெய்து
கூடவிட்டு வருக்கியே மூன்றுஞ்சேரு
அள்ளுவாய் வங்கமதை யுருக்கிக்கொண்டு
வாச்சரிய கெவுரிவெள்ளை யைந்திலொன்று
நள்ளுவாய் சேர்த்துருக்கி மின்மருந்துசேரு
நலமான வைந்துமொன்றா யுருக்கிக்கொண்டு
விள்ளுவாய் பசலியிலை யெழுக்கம்பருப்பு
விரைவாகச் சேர்த்தரைத்துக் கவசங்கட்டே.

409

கட்டியே கெசப்புடந்தான் மூன்றுபோடு
கருவான கட்டியது கற்போலாகும்
வெட்டியே துருசோடு விராலியிலை யறைத்து
விதமான புடமொன்று தீருதீரு
ஒட்டியே வரைப்பொடியு மெரிமாம்பட்டை
வுறவாக விரண்டுமொன்றா யிடித்துக்கொண்டு
தட்டியே யிவையிரண்டுங் கூட்டிக்கொண்டு
தயவாக வுள்ளவைத்துப் பொரிகாரம்போடே.

410

போட்டபின்பு சீலைமண்தா னேழுஞ்செய்து
புகழான குகைதனிலே யுருகலுது

போகர் ஜெனனசாகரம்

மூட்டவே குகைதனிலே திட்டம்பாய
முழக்கமதாய்ச் சாகுமது வுதிவாங்கு
நாட்டவே கல்வத்தில் நொருக்கிக்கொண்டு
நலமான கெந்திரசம் லிங்கம்பூரம்
கூட்டவே துருசுசிலை வீரமேழுங்
குறிப்பாக வகைக்குக்காற் பலமேதூக்கே.

411

தூக்கியே யதனுடனே சேர்த்துக்கொண்டு
சுகமான பழச்சாற்றை யிட்டுவாட்டி
நோக்கியே யொருசாம மாட்டிவாங்கி
நுணுக்கமாய் பில்லைசெய்து வோட்டில்வைத்து
வாங்கியே மண்மூன்று செய்துகொண்டு
வலமான வராக மேழுதீரு
தூக்கியே யெடுத்துப்பார் செந்தூரமாகும்
சார்வாக நெய்தேனிற் பணவிடைதான்கொள்ளே.

412

கொள்ளவே மேகமுடன் வாய்வும்போகும்
கொடிதான குன்மமுடன் குலைபோகும்
விள்ளவே தாம்பரத்திற் பத்துக்கொண்டு
விதமாக வீந்திடி லெட்டரையுமாகும்
நள்ளவே வளையலுப்பு கெந்தியுப்பு
நலமான பாரையுப்பு கரியுப்போடு
உள்ளவே யிந்துப்பு வாகவைந்தும்
வறவாகச் சமவிடையாய்த் தூக்கிக்கொள்ளே.

413

கொள்ளுமென்ற வுப்பையெல்லாங் கல்வத்திட்டு
கூறுகின்ற தாணிச்சார் விட்டுவாட்டி
நள்ளுமென்ற கலயத்தி லடக்கிக்கொண்டு
நற்சீலை செய்துகெசப்பு புடத்திற்போடு
விள்ளுமென்ற நீர்முள்ளிச் சாற்றாலாட்டி
விரைவாக முன்போலப் புடத்தைப்போடு

பேரகர் ஜெனனசாகரம்

அள்ளுமென்ற மேனிச்சார் தன்னாலாட்டி
வாவலுடன் முன்புடம்போ லொன்றுதீரே.

414

தீரென்ற வுப்பதுவும் பற்பம்போலாம்
திறமான வுப்புதனைப் பதனம்பண்ணு
கூரென்ன நாயுருவிச் சாம்பல்வாங்கிக்
குறியான தண்ணீரிற் கரைத்துப்போடு
வீரென்ற சாமமது நான்குசென்று
விதமான தெளுவிருத்துக் காச்சிக்கொண்டாற்
சேரென்ற வுப்பதுவும் வெளுத்துக்காணுஞ்
சிறப்பான வுப்பெடுத்து வைத்திடாயே.

415

வைத்திடுவாய் பாலின்வெள்ளைப் பாஷாணந்தான்
வளமாக பலமைந்து தூக்கிக்கொண்டு
மொய்த்திடுவாய் சவுக்காரம் பலமொன்றேகால்
முறையான வுப்புவைந்து பலந்தான்சேர்த்து
மெய்த்திடுவாய் கொடிக்கள்ளிச் சாருதன்னால்
விதமான கல்வத்திற் சாமமாட்டிக்
கைத்திடுவாய் திரிதிரியாய்த் திரித்துக்கொண்டு
கருவான வாத்துமணற் கொண்டுவாயே.

416

கொண்டுவந்த மணலதனை யோட்டில்வைத்துக்
கொடிதான திரியதனை யதனிற்போட்டு
விண்டுமதை ரவியில்ரெண்டு சாமம்வைத்து
விதமாகக் காய்ந்தபிற கெடுத்துக்கொண்டு
பண்டுவந்த திருகுகள்ளிப் பயத்தங்காய்க்கள்ளி
பரிவான மான்செவியு மெருக்குங்கூட்டி
தண்டுவுத்தா மணியினொடு பிந்துவுந்தான்
தப்பாமற் சரியிடையா யிடித்துவாங்கே.

417

வாங்குவாய் தாம்பரத்தின் தவலையப்பா
வளமாக வதிற்பாதி கீழேயிட்டு

போகர் ஜென்னசாகரம்

ஒங்கியதன் வாயதற்குத் துணியுங்கட்டி
வோதடுப்டிக் கார்பரப்பி யதன்மேற்கேளு
தாங்குவாய் நெருப்பதனை விசறிக்கொண்டு
தப்பாமற் றிரியையெல்லா மதன்மேல்வைத்து
நீங்குவாய் திரிமூட வுப்பைத்தூவி
நிலையான கரிமூடிப் பொட்டணமாய்க்கட்டே.

418

கட்டியே முன்தவலை மருந்தில்வைத்துக்
களளியிடித் திரும்பதுவு மதன்மேல்வைத்து
கெட்டியே தவலைவாய்க் கோடுமூடிக்
கெடியான சீலையது வேழுசெய்து
ஒட்டியே யோர்சாமந் தானொித்து
வுருதியா யதையெடுத்து லுரவைத்து
தட்டியே வாய்திறந்து பார்க்கும்போது
சார்வான பாஷாண மெழுகுமாமே.

419

ஆமப்பா மெழுகதனைத் தாம்பரத்தி
லழகாகப் பத்துக்கொன் றீந்தாயானால்
வேதப்பா வெள்ளியதெட் டரையுமாகும்
விதமாக லுதினாற் சுத்தமாகும்
நாமப்பா வயற்றுவலி குன்மத்துக்கெல்லாம்
நலமாக மிளகளவு யீந்தால்வாங்கும்
தேமப்பா திசைவாய்வு வடங்கிநிற்குந்
திரேட்சியென்ற கட்டியெல்லாந் தீருந்தானே.

420

தானென்ற லிங்கமது பலந்தானப்பா
சார்வான கெந்தியொடு பலகைச்சூடன்
வேனென்ற விரண்டுமொன்றா யிடித்துக் கொண்டு
விதமான பொடியதனைக் கீழேவைத்து
வானென்ற லிங்கமதை மேலேவைத்து
வளமான திரிகொளுத்தி வைத்துப்பாரு

போகர் ஜெனனசாகரம்

நானென்ற கட்டிதனைப் பிரட்டிவேரை
நலமாக மறுபடியுங் கொளுத்திப்போடே.

421

போடுவாய் நாலுபக்கம் பிரட்டிசுட்டு
புகழாக வேழுதர மிப்படியேபோட்டு
வாடுவாய் கட்டியது வலுவாய்க்காணும்
வளமான செவ்வங்கைப் பாலைவாங்கி
சாடுவாய் கட்டிக்கிச் சுருக்குதாக்கு
சாமமொன்று வானபின்பு கட்டியாகும்
நாடுவாய் லிங்கமது கட்டிப்போச்சு
நலமான துய்யானில் பத்துக்கொன்றீயே.

422

ஈந்திடவே வயதுதா னாறதாகு
மேதமுறுஞ் சன்னிகர மகன்றுப்போகும்
பாய்ந்திடவே நெஞ்சடைப்புக் கபமும்போகும்
பதமாக லிங்கமொரு பலந்தான்வாங்கி
வாய்ந்திடவே ரஸ்தாளிப் பழத்தைக்கொண்டு
வண்மையுள்ள மூங்கிலிலே பரணிவாங்கிச்
சாய்ந்திடவே பழத்திலிந்த பரணிவாங்கிச்
சாய்ந்திடவே பழத்திலிந்த பொடியைப்போட்டுச்
சார்வாகப் பிசைந்துபடிச் சாருவாங்கே.

423

வாங்கியே கல்வத்திற் சுருக்குதாக்க
வண்சாம நான்கதனிற் கல்லைப்போலாம்
ஓங்கிய துய்யானிற் பத்துக்கொன்றீய
வுறைத்ததடா வயசுமொரு வேழுதாகும்
தாங்கியே சன்னிகர மோடிப்போகுஞ்
சார்வான வாய்வோடு பொருமல்தீரும்
நிங்கியே லிங்கமொரு பலமேவாங்கி
நிலையான வாநீரி லடக்கஞ்செய்யே.

424

போகர் ஜெனனசாகரம்

செய்திடவே கலசத்திற் பதனம்பண்ணிச்
செயமான வோடுகொண்டு யதன்மேல்மூடி
எய்திடவே சீலைமண்ணு மூன்றுசெய்து
யிதமான வராகபுடம் போட்டுக்கொள்ளு
மொய்திடவே புடமூன்றிற் கட்டிப்போச்சு
வுற்ற துய்யானிற் பத்துக்கொன்றிய
மெய்திடவே வயதொருவே ழரைதானாகும்
மிக்கவொரு வியாதியெல்லாந் தீருங்காணே.

425

காணப்பா மண்டலமே யுள்ளேகொண்டாற்
கருவான ரோமம்போய் மொட்டையாகும்
தோணப்பா பாஷாணம் சலந்தான்வாங்கித்
துடியான வீரம்பூரம் நவாசாரங்கூட்டி
பூணப்பா மனோசிலையும் வெடியுப்புந்தான்
புகழான மிதிப்பாகற் சாற்றாலாட்டி
நாணப்பா பாஷாணக் கட்டிவாங்கி
நலமாகப் பச்சரிசிப் பாலையூட்டே.

426

ஊட்டுவா யேழுதர மூட்டிவாட்டி
யுருதியாய் முன்மருந்தைக் கவசங்கூட்டி
நாட்டுவாய் கறியுப்பைப் பொடியேசெய்து
நலமான கல்வமொன்றிற் பாதியிட்டு
மூட்டுவாய் மருந்தைவைத்து ஷப்பைமூடி
முழக்கமுள்ள சீலைமண் மூன்றுசெய்து
காட்டுவாய் குக்கிடத்திற் போட்டுவாங்கிக்
கருவாக வைந்தாறு தரமேபோடே.

427

போடுவாய் பாஷாணங் கட்டிப்போகும்
புகழான செம்பரக்குச் சாருமாகும்
நடுவாய் சன்னிகர தோஷம்போகும்
நலமான பாஷாணக்கூட்டி யொன்றுவாங்கி

சாடுவாய் சுண்ணாம்புக் கல்லைக்கொண்டே
சரியான கலயத்திற் பாதியிட்டு
மூடுவாய் மருந்திட்டு வதன்மேல்மூடி
முழக்கமுள்ள பழம்பனங்கள் வார்த்துமுடே.

428

மூடப்பா மூன்றுதரஞ் சுத்திபண்ணு
முன்வுப்பு பற்பங் கரைத்துக் கவசங்கட்டி
நாடப்பா கேசரிமண்டைக் குள்வைத்து
நலமான சீலைமண் மூன்றுசெய்து
ஊடப்பா கெஜப்புடத்திற் போடுபோடு
வுறுதியாய்க் கட்டுமடா பாஷாணந்தான்
ஆடப்பா செப்புக்குப்பத் தொன்றீந்தா
லழியாத வெள்ளியடா வெட்டரையுமாச்சே.

429

ஆச்சுதென்ற பாஷாணஞ் சுரசன்னிகட்கு
மதுசுருக்குப் பிராயிலையி லரைத்துப்போடு
வாச்சுதென்ற வைந்தாறு புடத்திலப்பா
வலுவாகக் கட்டியது கற்போலாகும்
சாச்சுதென்ற செம்பினுக்கு வைந்தாறாகுஞ்
சுத்தியிலே ஜன்னிகரந் தானேபோகும்
வீச்சுதென்ற வளையலுப்பு பலந்தானைந்து
விதமான நவாச்சாரம் பலந்தானொன்றே.

430

ஒன்றான கலயத்தி லுப்பை முக்காலிட்டு
வுறுதியாய் நவாச்சாரங் கட்டிவைத்து
நன்றான வுப்பிட்டுப் புளியஞ் சாம்பலிட்டு
நலமாகக் கூறுகொண்டு மண்மூன்றுசெய்து
வென்றான வடுப்பேற்றி யிரண்டுசாமம்
வேகமதா யெரிக்கவுந்தான் கட்டியாகும்
அன்றான வெள்ளியிலே கொடுத்தாயானா
லைந்தாறு வயசதற்கு வாகும்பாரே.

431

போகர் ஜெனனசாகரம்

ஆகுமென்ற கருக்கரசஞ் சுத்தமாகும்
 மாச்சரியத் தேங்காயின் சலத்தைப்போக்கி
 வேகுமென்ற பாஷாணம் பலந்தானுள்ளே
 விரைவாகப் பொடித்துநீ போடுபோடு
 சாகுமென்ற வெள்வங்கம் பலந்தானெந்து
 சாதகமா யுருக்கியதை யுள்ளேவிட்டு
 வாகுமென்ற தேங்காய்க்கு முளையைத்தாக்கி
 வல்லதொரு சீலையது மூன்றுசெய்யே.

432

செய்திடுவாய் கெஜபுடத்திற் போட்டுவாங்கிச்
 செயமான வங்கமரை வாசிமட்டும்
 உய்திடுவாய் கொடிவேலி சாத்திற்றானு
 முருக்கியே மூன்றுதரஞ் சாய்ப்பாயப்பா
 எய்திடுவாய் பண்ணியின்பால் விட்டிருக்க
 வினமான தங்கமது கட்டிப்போகும்
 கைத்திடுவாய் தாளகமோர் பலந்தான்வாங்கிக்
 கருவான பச்சிலையின் சாற்றாலாட்டே.

433

வெள்வங்கக் கட்டு

போட்டிடவே சாமமொரு நான்குமானாற்
 புகழான வெள்வங்கங் குழித்துக்கொண்டு
 நாட்டிடுவாய்க் கட்டியைநீ யுள்ளேவைத்து
 நலமாக மேன்மூடி யதனான்மூடி
 ஆட்டிடவே சலங்கைமணற் கொண்டுவிந்து
 வரைப்பானை மணலிட்டு மருந்தைவைத்து
 மூட்டிடவே மணல்மூடி மண்மூன்றுசெய்து
 முழக்கமாய் யெரித்திடுவாய் நான்குசாமமாமே.

434

நாலான சாமமதி லாறவைத்து
 நலமாகத் திறந்துபார் கட்டிப்போகும்

மேலான வங்கமது வெட்டையாச்சு
வெகுசுருக்குச் செம்பினுக்கைந் தாறுமாகும்
ஏலான தாளகஞ்சன்னி சுரமுங்கேட்கும்
யீளையொடு விருமல்சய ரோகந்தீரும்
சேலான தாளகமண்டை வோட்டில்வைத்துச்
சிறப்பான வண்டவோடு பொடித்திடாயே.

435

பொடித்துநீ செருப்படையின் சாற்றாலாட்டிப்
புகழான கட்டியதிற் பொடித்துவைத்து
தொடுத்துநீ சுண்ணாம்புக் கல்லால்முடித்
துடியாகச் சீலைமண் தான்மூன்றுசெய்து
அடுத்துநீ கெஜப்புடத்திற் போட்டால்நீறு
மதிசுருக்குச் சயரோக மீளையாசம்
அடுத்தங்கு நில்லாதே சுரங்கள்தோஷ
மாமுத விஷங்களெல்லா மாறுந்தானே.

436

தானென்ற ரசமதனை மஞ்சட்கல்லிற்
றாக்கியே வரைத்தரைத்துக் கழுவிக்கொண்டு
வேனென்ற மூன்றுவிசை சுத்திசெய்து
வெகுசுருக்காய் கரண்டியிலே யதைவிடுத்து
நானென்ற திரிகொளுத்திக் கீழேவைத்து
நலமான முயிரண்டச் சாருவாங்கி
கானென்ற சாமமட்டுஞ் சுருக்குத்தாக்க
கனசுருக்கு மணியதுவாய்க் கட்டிப்போமே.

437

போமென்ற கருவூமத்தன் காய்க்குள்வைத்துப்
புகழான புடம்பத்து தீருதீரு
ஆமென்ற வெலுமிச்சம் பழத்துள்வைத்து
வதிசுருக்காய் புடம்பத்து தீர்த்துக்கொண்டு
வேமென்ற மாம்பட்டை வேரறைத்து
விதமான புடம்பத்து போட்டுக்கொள்ளு

போகர் ஜெனனசாகரம்

நாமென்ற வாழைவே ரறைத்துக்கட்டி
நலமான புடம்பத்து தீர்த்துப்பாரே.

438

பாரப்பா வெள்வங்க முருக்கிக்கொண்டு
பதமாக மணிபோட்டால் நீரெவாங்கும்
நேரப்பா சாராயப் பாலுமுண்ணும்
நெடிதான மணிதனையு மரையிற்கட்டு
சீரப்பா விந்துவது வீழாதப்பா
சிவயோகத் தவநிலைக்குஞ் செய்துக்கொள்ளு
கூரப்பா வீரமொரு பலந்தான்வாங்கிக்
கொடிதான வேலியிலைச் சாருவாங்கே.

439

வாங்கியே யொருசாமஞ் சுருக்குத்தாக்க
வனவீரங் கட்டியது மெழுகுபோலாம்
ஏங்கியே யலையாதே செம்பிலீந்தால்
யேழரையு மாகுமடா வயதுதானும்
நீங்கியே போகுமடா கிரந்திக்குஷ்டம்
நிலையான் வாய்வோடுஞ் குலைகுன்மம்
ஓங்கியே வியாதிகட்கு வெந்தயம்போலீந்தால்
வுத்தமனே யிம்மருந்தா லோடுங்காணே.

440

காணப்பா நாகமது கட்டிவாங்கிக்
கருவான வரைப்பொடிதான் சமனாய்ச்சேர்த்து
பூணப்பா விரண்டுமொன்றாய்க் குகையில் வைத்துப்
புகழான தேன்வழங்கிக் கூடச்சேர்த்து
தோணப்பா பொரிகாரங் கூடச்சேர்த்து
துலங்கவே மண்செய்து வுலையிலாதே
நானப்பா சாமமது லுதினாக்கால்
நலமாக விரண்டுமொன்றாய்க் கட்டிப்போமே.

441

போச்சுதென்ற செம்பதனிற் பத்தொன்றியப்
புகழான வயததுதான் பத்தரையுமாகும்

போகர் ஜெனசாகரம்

ஆச்சுதென்ற கறியுப்பு கல்லினுப்பு
மழகான விந்துப்புஞ் சமனாய்க்குட்டி
வாச்சுதென்ற வெருக்கன்பால் விட்டுவாட்டி
மைந்தனே வராகபுடம் போட்டாற்கட்டும்
சாச்சுதென்ற கள்ளிப்பால் விட்டுவாட்டிச்
சரியாக முன்போலே புடத்தைப்போடே.

442

போடுவாய் திருகுகள்ளிப் பாலாலாட்டிப்
புகழாக முன்போற் புடமொன்றுதீரு
சாடுவா யுப்பதுவுங் கற்போலாகுஞ்
சலியாத கற்ப் பத்தியத்திற்காகும்
நாடுவாய் வயற்றுவலி குன்மமோடும்
நலியான பொருமலெல்லாம் வாங்கிப்போகும்
தேடுவாய் கல்லுப்பும் வெடியுப்பப்பா
திறமான யிந்துப்பும் உவருப்புத்தானே.

443

தானான கறியுப்போ டைந்துஞ்சேர்த்து
சமனாக விடைநிருத்துக் கல்வத்திட்டு
நானான கோட்கையான் சாற்றாலாட்டி
நலமான புடமூன்று தீர்த்துப்போடு
வேனான கரிப்பானில் மூன்றுதீரு
விதமான செருப்படையில் மூன்றுதீரு
வானான மேனியிலை மூன்றுபோடு
வள்ளியிலைச் சாற்றினிலே மூன்றுதீரே.

444

தீரப்பா புண்ணாக்கி னிலையில்மூன்று
தீர்த்துவிடு பதினெட்டு புடமுமாச்சு
காரப்பா பனவெல்லமதிற் பணவிடைதானீயக்
கனவாய்வு குன்மமொடு பொருமல்வாய்வும்
தீரப்பா நெஞ்சடைப்பு வாய்வுமர்ச்சைத்
தீராத வாய்வெல்லாந் தீர்ந்துபோகும்

பொகர் ஜெனனசாகரம்

மாரப்பா கல்லுப்புதுத்தி யிலையிற்கூட்டி
வண்மையுட னிரண்டுமொன்றாய்க் கல்வத்தாட்டே. 445

ஆட்டுவாய் மரக்கருக்கு பெருக்கிக்கொண்டு
மழகான பீங்காணுங் கோணிதட்டு
வாட்டுவாய் கல்வத்தி லாட்டிக்கொண்டு
வளமான குகைபிடித்து வுலர்த்திக் கொள்ளே
மூட்டுவாய் முன்மருந்தை யதற்குள்வைத்து
முறையாகச் சீலைமண்தான் மூன்றுசெய்து
ஓட்டுவா யொருசாம முலையில்வைத்து
வூதியே நிலத்தினிலே சாய்ப்பாய்கானே. 446

காணப்பா சரிகைவெள்ளி போலேகாணுங்
கனமென்ற வுப்பதனைப் பதனம்பண்ணு
தோணப்பா விந்தையது செப்பவென்றால்
துலக்கமுள்ள கருவதுவுஞ் செப்பக்கேளு
பூணப்பா பல்லிகொட்டை யடுக்குக்கல்தான்
புகழாக நாலுபடி வாங்கிவந்து
நீணப்பா கள்ளிகரி போட்டுச்சுட்டு
நிலையான பாண்டமதில் நீத்திக்கொள்ளே. 447

கொள்ளுவா யுவருப்பைக் கரைத்துவைத்துக்
சூரியான தெருவெடுத்து நீத்திக்கொள்ளு
விள்ளுவாய் பாக்குநீர் தனிற்கரைத்து
விதமான ரவிதனிலே சாமம்வைத்து
நள்ளுவாய் மறுநாளி லிருந்துக்காச்சு
நலமான வுப்பதுவும் பவளம்போலாம்
தெள்ளுவா யுப்பதனைக் கல்வத்திட்டுத்
திறமான வீரமுடன் சீனமாமே. 448

ஆமென்ற பூரமுடன் புழுகுசேர்த்து
வாச்சரியச் சவ்வாதங் கூடச்சேர்த்து

நாமென்ற வுப்பினுக்கு நாலுக்கொன்று
நலமாக வொவ்வொன்றுங் கல்வத்திட்டு
வேமென்ற வெள்ளெருக்கம் பாலாலாட்டி
விரைவாக பில்லைசெய்து வுலர்த்திக்கொண்டு
ஓமென்ற வோட்டில்வைத்து மண்முன்றுசெய்து
வுறவாக்கிக் கிடத்திற் புடமேபோடே.

449

போடுவாய் கத்தாழைச் சாற்றிற் புடமொன்று
புகழான திருகுகள்ளி யிற்றானொன்று
நாடுவாய் புடமுன்று போட்டாயானால்
நல்லதொரு கற்பமது பவளம்போலாம்
ஆடுவாய் தொட்டிதைப் பற்பத்துக்கெல்லா
மழகான சரக்குநவ லோகத்திர்க்கும்
கூடுவாய்க் குன்றமணி போலத்தொட்டார்
கூச்சலிட்டு நீறுமடா வெல்லாந்தானே.

450

தானென்ற பற்பமது வில்லாவிட்டால்
தானீற மாட்டாது சரக்குயாவும்
வேனென்ற செந்தூர மதற்குக்கேளு
விதமான ஜெயநீரு முப்பும்வேண்டும்
நானென்ற வெடியுப்பு வெட்டாங்காச்சல்
நலவீர சவுக்காரம் நவாச்சாரம்சீனம்
வானென்ற வுப்புக்கு நாலிலொன்று
வகைவகையாய்த் தூக்கியதை யொன்றாய்ச்சேரே.

451

சேரென்றேன் கல்வத்தி லிட்டுவாட்டித்
திறமான பில்லைசெய்து பீங்கானிலப்பு
சாரென்றேன் சரற்கால மிரவுதன்னிற்
சாதகமாய்ப் பதிதனிலே சாய்த்துவைநீ
கூரென்றேன் ஜெயநீர்தான் குளிர்ந்தாற்றங்கும்
கொடிதான ஜெயநீரைச் சீசாவிலிட்டுப்

பாரென்ற செந்தூரவகை கட்கெல்லாம்
பணவிடைதான் விட்டரைக்கச் சிவக்குமாமே. 452

ஆமென்ற கட்டினத்தைச் சொல்லக்கேளு
வாச்சரிய வேரண்ட கேசரியின்மணவட
நாமென்ற நாய்நரியின் றலையைக்கொண்டு
நலமாக ரவிதனிலே யுலர்த்திக்கொண்டு
வாமென்ற வுரல்தனிலே யிடித்துத் தூளாய்
வல்லதொரு கல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு
ஓமென்ற வெள்ளருக்கன் சாற்றாலாட்டி
வுத்தமனே பில்லைசெய்து வோட்டில்முடே. 453

ஓட்டில்வைத்து மூடியேமண் மூன்றுசெய்து
வுத்தமனே கெசுபுடத்திற் போட்டால்நீரும்
நாட்டியே புடமூன்றுந் தீர்த்துக்கொண்டு
நலமான பற்பத்தைப் பதனம்பண்ணு
கூட்டியே சரக்கெல்லாம் வாய்நீராற்பிரட்டிக்
குறியான கெஜபுடத்திற் கட்டிப்போகும்
ஆட்டியே யிம்மூல மறியாவிட்டா
லதிகருக்கிற் கட்டினமும் வாயாதென்னே. 454

என்னவே தாம்பரத்தைத் தகடாய்த்தட்டி
வியலான நிலவளைச்சம் பழத்தாலாட்டி
உன்னவே யதுபொதிந்து வோட்டில்வைத்து
வுறவான சிலைசெய்து கெசுபுடமேபோடு
அன்னவே புடமூன்றும் போட்டாயானா
லழகான தாம்பரந்தான் சுத்தியாகும்
மின்னவே தாம்பரத்தை யுருக்கிக்கொண்டு
விதமான வெள்ளெருக்கின் தயிலம்வாரே. 455

வாரப்பா வாறேழு தாமேவார்த்தால்
மகத்தான தாம்பரந்தான் சுத்தியாகும்

போகர் ஜெனனசாகரம்

நீரப்பா மலைக்கோவை யிலையின் சாற்றை
 நிலையாக முன்போலக் கொடுக்கச்சுத்தி
 சேரப்பா வீருள்ளி வெள்ளைதன்னிற்
 சிறப்பான சாரணைச்சார் வாங்கிக்கொண்டு
 ஆரப்பா தாம்பரத்திற் சுருக்குதாக்க
 வதிசுருக்காய் சாமமொன்றிற் சுத்தியாச்சே.

456

ஆச்சுதடா வெடியுப்பை யெருமைக்கொம்பி
 லப்பனே யடைத்துநீ வைத்துக்கொண்டு
 வாச்சுதடா குழம்பிலைச் சாரமுந்தவிட்டு
 வாய்மூடிச் சீலைமண்ணு மூன்றுசெய்து
 வீச்சுதடா வெய்யலிலே யுலரவைத்து
 விதமாக வுலர்ந்தபின்பு யெடுத்துக்கொண்டு
 சாச்சுதடா கெஜப்புடந்தான் மூன்றுபோட்டுச்
 சரியான வெள்வங்க முருக்கிக்கொள்ளே.

457

கொள்ளவே வங்கமதிற் களஞ்சுதாக்கக்
 கொடிதான வங்கமது பற்பமாகும்
 நள்ளவே பாஷாணம் பலந்தான்வாங்கி
 நலமான சுண்ணாம்புக் கல்லைக்கொண்டு
 விள்ளவே யோட்டில்வைத்துக் கல்லால்மூடி
 விதமான நீரைவிட்டு நீத்திக்கொள்ளு
 உள்ளவே விருபத்தோர் தரந்தானீத்த
 வுயர்வான பாஷாணஞ் சுத்தியாச்சே.

458

ஆச்சப்பா புங்கன்பாற் படிதான்கொண்டு
 வழகான சுட்டியிலே மணலையிட்டு
 பேச்சப்பா பேரண்டத் தோடுவைத்துப்
 பிசகாமற் பாஷாணச் சுருக்குத்தாக்கு
 காச்சப்பா சாமம்நான் காச்சுதானாற்
 சலியாதே கட்டிக்குப் புங்கங்காயும்

போகர் ஜெனனசாகரம்

நீச்சப்பா வெள்ளாட்டு மூளைரெண்டும்
நிசமாகச் சேர்த்தரைத்துப் புடமைந்துதீரே. 459

தீர்ந்தவுடன் பாஷாணங் கட்டியாச்சுத்
திறமான வங்கத்தி லிடைக்கிடை தான்தாக்கத்
காய்ந்ததொரு வங்கமது பவளம்போலாம்
கருவான தாம்பரத்திற் பத்துகொன்றியத்
தோய்ந்ததொரு மாற்றதுதா னெட்டுக்காணும்
துப்பான வங்கமதற் கெட்டாதப்பா
வாய்த்ததொரு நாகமதிற் சிமிள்தான்செய்து
வல்லதொரு சூதமது சுத்திபண்ணே. 460

பண்ணியே சிமிள்தனிலே பதனம்பண்ணு
பரிவான செங்கொட்டை மரத்தாற்சொப்புச்செய்து
நண்ணியே யதற்குள்ளே வைத்துமூடி
நலமான மலைவேம்பால் வாயைமூடி
மண்ணியோர் மண்டலந்தான் வைத்திருந்து
வளமாக வதையெடுக்கக் கட்டிப்போகும்
எண்ணியே தாம்பரத்துக் கொன்றுவீந்தா
லெட்டரைதான் வயதுமது சரியாங்கேளே. 461

கெந்தகத் தயிலம்

கேளப்பா கெந்தியது பலந்தான்பத்து
கெடியான கல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு
வாளப்பா பூண்டுகிலைச் சாருவாங்கி
வல்லதொரு கெந்திக்கு விட்டுவட்டு
நாளப்பா தினமிரண்டு சாமமட்டும்
நலமாக நாற்பத்தி யைந்துநாளும்
நீளப்பா பில்லைசெய்து நிழலிற்றான்
நேர்ப்பாகப் பழகினதோர் கலயம்வாங்கே. 462

போகர் ஜெனனசாகரம்

வாங்கியே வதனடியில் துவாரமைந்து
வளமாகச் செய்துநீ பில்லைதன்னை
ஓங்கியே யுள்ளிட்டு வோடுமுடு
வறவாகச் சீலையது வேழுஞ்செய்து
தாங்கியே காயவைத்துக் குழியேசெய்து
தப்பாமற் குழியீரஞ் செய்துக்கொண்டு
நீங்கியே பழகினதோர் கலசத்திட்டு
நிலையான பாண்டமடி யுடைத்துக்கொள்ளே.

463

கொள்ளடா பானையின்வாய் தன்னிற்கேளு
குணமான கெந்தகத்தின் கலசம்வைத்தும்
அள்ளடா கீழ்க்கலசந் தானும்வைத்து
வதன்மீது சாணமணைத் தாற்றுமணற்போட்டு
விள்ளடா கலசமது மறையத்தானும்
விதமான காட்டெருவை மேலேயிட்டு
நள்ளடா நெருப்பிட்டு வேகும்போது
நலமான தயிலம்கீ ழிரங்குமாமே.

464

ஆமென்ற தயிலமது தேன்போல்வீழும்
அதையெடுத்துச் சீவாவி லடைத்துக்கொள்ளு
வாமென்ற தங்கமதை யுருக்கிக்கொண்டு
வல்லதொரு தயிலங்கா சிடையேதாக்க
வேமென்ற தங்கமது சுத்தமாகும்
வெள்ளியிலே பத்துகொன் றிந்தாயானால்
நாமென்ற வயசுமொரு யேழுமாகும்
நல்லதொரு தயிலமதைக் காசிடையான்கொள்ளே.

465

இதுவுமது - வேறு

கொள்ளப்பா குட்டமொடு கிரந்திகுலைக்
குறியான வெள்ளைபத்தும் விரிவுபத்தும்

போகர் ஜெனனசாகரம்

அள்ளப்பா சிரங்கினொடு தடிப்புபத்து
மண்டாம லோடிவிடுஞ் சொன்னேன்கேளு
நள்ளப்பா ரஸ்தாளிப் பழத்தோல்வாங்கி
நலமாக வதனீர முலர்த்திக்கொண்டு
விள்ளப்பா கெந்தகந்தான் பலந்தான்பத்து
விதமாக ரெண்டுமொன்றா யிடித்துவாங்கே.

466

வாங்குவாய் முன்போல கலசத்திட்டு
வளமாக தயிலமது விரக்கிக்கொள்ளு
நீங்குவா யிரதஞ் சட்டியினில்விட்டு
நிலையான தயிலங்கா சிடைதான்தாக்கு
ஓங்குவாய் நாயுருவிவே ராற்கிண்ட
வுடைந்துதான் ரசமதுவுஞ் சிவந்துபோகும்
தாங்குவாய் செப்பதனிற் பத்துக்கொன்று
தாக்கடா வயசொருவே ழரையுமாமே.

467

கெந்தகபற்பம்

ஆமென்ற வியாதிகட்குச் செந்தூரந்தன்னி
லப்பனே பணவிடைதான் கொடுக்கத்தீரும்
ஓமென்ற சரக்கெல்லாங் கட்டிப்போகும்
வுற்றசெந் தூரந்தொட்ட தெல்லாமாடும்
வாமென்ற சிறுசின்னிச் சமூலமரைத்து
வல்லதொரு குகைபிடித்து வுலர்த்திக்கொண்டு
வேமென்ற குகைக்குள்ளே கெந்தியிட்டு
விதமான குடோரியிலைச் சாருவாரே.

468

வார்த்துநீ மண்குகையில் வைத்துமுடி
வல்லதொரு சில்லிட்டு மண்மூன்றுசெய்து
பார்த்துநீ கதுவாலி புடத்தைப்போடு
பரிவான பற்பமது வாகுவாகும்

பேசுநர் வினாக்களம்

சேர்த்துநீ வியாதிகட்கு நெய்தேனிலீயத்
 திறமான குட்டமெல்லாந் தீரும்தீரும்
 நீத்துநீ கோவையிலைத் தொன்னைதைத்து
 நிலையான கெந்திதனைச் சுத்திசெய்யே.

469

இதுவுமது வேறுபற்பம்

செய்யப்பா கெந்திநெய்முன் தொன்னைதைத்து
 தீரடா சாரணைவேர் பாணைக்குட்பாதிவைத்து
 மெய்யப்பா ஜலம்பதக்கு வதிலேவிட்டு
 விதமான குச்சியினாற் பாலம்போட்டு
 வையப்பா வதன்மேலே தொன்னைதைத்து
 வளமான பாணைவாய்ச் சட்டிக்கொண்டுமூடி
 உய்யப்பா வொருசாம மெரித்தாயானால்
 வுத்தமனே யெடுக்கிலது பற்பமாச்சே.

470

ஆச்சப்பா பற்பமது பணவிடைநெய்தேனி
 லன்புடனே கொண்டுவிட்டால் தீரும்நோய்கேள்
 நீச்சப்பா முன்னுரைத்த வியாதியெல்லாம்
 நிலைகெட்டு வோடிவிடுஞ் சொன்னேன்சொன்னேன்
 வாச்சப்பா வடுக்குக்காற் சுண்ணமொடு
 வளமான துருசிரண்டுஞ் சரியாய்தூக்கி
 பாச்சப்பா கல்வத்தி லிட்டுநீயும்
 பண்பான சித்தண்ட தயிலத்தாட்டே.

471

ஆட்டுவாய் சாமமிரண் டாட்டிக்கொண்டு
 வாராத ரணங்களுக்குத் துணியிலுாட்டி
 ஊட்டுவாய் புரையோடிய புண்கட்கெல்லாம்
 உத்தமனே வாய்மூடி யுலர்ந்துப்போகும்
 நாட்டுவாய் பேதனத்தின் வியாதிக்கெல்லாம்
 நல்குருவைப் பச்சரிசி கூழுகாச்சி

போகர் ஜென்னசாகரம்

மாட்டுவா யரசினது பழுப்பில்வைத்து
மைந்தனே துணியதனாற் கட்டிப்போடே. 472

கட்டியபின் நாள்முன்றில் தீர்ந்துபோகும்
கருவான சந்தண மிளகுசூடம்
ஒட்டியே வரைத்துநீ சிரங்கிற்போட
வுதிர்ந்துவிடுஞ் சொரிசிரங் குண்டானதெல்லாம்
கெட்டியே குருவண்டுக் கூடுதன்னில்
கெடியான கலஞ்சி ரசமதனுட்தாக்கி
தட்டியே மண்டலந்தான் சென்றபின்பு
தனுவான கழற்சிக்கு ளடைத்துக்கொள்ளே. 473

விஷங்கள் தீரும் பற்பம்

கொள்ளுவா யதன்வாயைக் கொம்பால்மூடித்
தேள்கொட்டி வந்தபேரிடத்தி லீயத்தீரும்
நள்ளுவாய் கரந்திறந்து கீழேபோட்டால்
நலமகன்ற விஷங்களெல்லாம் நாடாதோடும்
விள்ளுவாய் கருவங்கந் தகடாய்த்தட்டி
விதமான செம்பையுமே தகடாய்த்தட்டி
தள்ளுவா யானதுதா னிறந்துதானால்
தாம்பரத்தின் றகடதனை வாயில்வையே. 474

வைத்திடுவாய் கருவங்கத் தகடுதன்னை
வலதுகாற் றனைக்குடைந்து வைத்துக்கொள்ளு
மொய்திடுவாய் மறுநாளி லெடுத்துக்கொண்டு
முரையாக விரண்டையுமே தகடாய்த்தட்டி
மெய்த்திடுவாய் நாகதாளிப் பிரம்புகொண்டு
விதமான விருதலைக்கி மிருபூண்கட்டு
கைத்திடுவாய் பிரம்பதனைப் பெட்டிதன்னிற்
மருவான பசலிபூர்மசி நசியென்று கூட்டே. 475

போகர் டிஜனசாகரம்

கூட்டுவாய்ப் பெட்டிதனைத் திறந்துபார்க்கக்
கொடிதான நாகமது காணாதப்பா
தீட்டுவாய் ஒங்கிலிவ சிவாவென்று
தட்டினால் வங்கத்தால் வந்துசேரும்
நெட்டுவா யரணைபச்சைப் பாம்பினோடு
நிலையான பச்சோந்தி மூன்றுவாலும்
வெட்டுவாய் செம்முள்ளி வேராலப்பா
விதமாக விதுநாலுங் கொண்டுவாவே.

476

விஷமிரங்க மோதிரம்

கொண்டுவந்து முன்செம்பி லூட்டிவைத்துக்
கொடிதான பவுத்ரநெடு விரலிற்போடு
கண்டுவா விஷந்தொட்டு வந்தானாகிற்
கருவான முன்மந்தி ரத்தைச்சொல்லி
உண்டுவா மூன்றுதரங் கொட்டிவிட்டு
வுத்தமனே நிறைகுடத்திற் கயிட்டிப்போடு
விண்டுவா விஷமிரங்கிக் கீழேநிற்கும்
வேகமாய்க் குடநீரைக் கவிழ்த்துப்போடே.

477

விஷமிரங்க - நசியம்

போடவே விஷமிரங்கி வோடிப்போகும்
புகழான மோதிரத்தை யெடுத்துக்கொள்ளு
தேடவே மலைப்புரசு னுப்புசேர்த்து
திறமான நாகவல்லி யிதழுஞ்சேர்த்து
ஓடவே சிவந்தருகு கூடச்சேர்த்து
வுமிநீரிற் கசக்கிநீ நசியம்பண்ணு
வாடவே வாயினுள்ளே கொடுத்துப்போடு
மைந்தனே விஷங்களெல்லாம் வாங்கும்பாரே.

478

போகர் ஜெனனசாகரம்

விஷமிரங்கப் புகை

பாரப்பா புகையிலையு மயிலிரகினொடு
பண்பான வெள்ளெருக்கன் வேருங்கூடி
சீரப்பா சுருட்டிபுகை குடித்தாயானாற்
சிறப்பான கொட்டுவிஷந் தீருந்தீரும்
சாரப்பா வுப்பதனைப் பொடித்துவைத்துச்
சார்வான பூரமது கொளுத்திவைத்து
நேரப்பா கண்சிரட்டைக் கொண்டுமூடி
நிலையாகக் கடித்தவிடங் காட்டப்போமே.

479

விஷமிரங்க - வேருவகைகள்

போமென்ற குரும்பியையுந் தடவிக்காட்டப்
பொல்லாத கொட்டுவிஷம் போகும்போகும்
நாமென்ற சிரியாநங்கை வேரைத்தின்றால்
நல்லதொரு விஷமெல்லாம் நாடாதோடும்
வாமென்ற சடைச்சிவே ரரைத்துத்தின்ன
வல்லதொரு விஷங்களெல்லாம் வாங்கும்வாங்கும்
ஆமென்ற சீந்திற்றண்டின் பாலையுண்ண
வறியாத விஷங்களெல்லாம் வாங்கும்பாரே.

480

எலிகடி விஷந்தீர

பாரென்ற வேலியதன் சாற்றையுண்ணப்
பதினெட்டு எலிவிஷமும் பரக்கும்பாரு
நேரென்ற நாகரச விந்துதன்னை
நெறியாக விடுத்தாவின் பாலிற்போடு
காரென்ற கட்டியதா யிருகிப்போகும்
கருவான யிருபத்தேழு மணியுஞ்செய்வாய்
சீரென்ற ருத்ராட்சங் கூடச்சேர்த்து
செபமாலை முடித்துநீ சிரசிற்போடே.

481

போகர் டிஜனனசாகரம்

மழை - இடி விலக மணி

போட்டுநீ மழைதனிலே போனாயானாற்
புகழான மழைத்துளிதான் மேல்விழாது
ஆட்டுநீ தந்தத்தாற் சிமிள்தான்பண்ணி
யப்பனே பரக்காக்காய் கண்ணைவாங்கி
மூட்டுநீ முன்கருவின் மணியைச்சேர்த்து
முழக்கமுள்ள சிமிள்தனிலே மூடிப்போடு
ஓட்டிநீ மழையிடுக ஞன்னைக்கண்டால்
வோடியே விலகுமடா வுண்மைதானே.

482

மிருகங்கள் விலக மூலிகை

தானென்ற மூலிநரி விரட்டிக்கப்பா
தப்பாம லாதித்த வாரந்தன்னில்
வேனென்ற மூன்றுநூல் காப்புக்கட்டி
விதமாகவே கொளுத்தி தீபதூபம்
வானென்ற பழந்தேங்காய் நிவேதனமேசெய்து
வண்மையுடன் ஓம்சடா சடாவென்று
ஆனென்ற வாயிரத்தெட் டுருசெசித்து
வவ்வேரை மறுவாரம் பிடுங்கிக்கொள்ளே.

483

கொள்ளுவாய்ச் சாவலதை பலிகொடுத்துக்
குறியான வேரையுநீ பிடுங்கிக்கொண்டு
நள்ளுவாய் நிழலுலர்த்திச் குரணித்து
நலமான செப்பதனில் வைத்துக்கொண்டு
அள்ளுவாய் முன்னுருவே தியானஞ்செய்து
வாச்சரிய மந்திரத்தான் மிருகஞ்சேராது
விள்ளுவாய் வேம்பினுக்குக் காப்புக்கட்டி
வோப்பிடுங்கிக் குளிசத்திலடைத்துக்கொள்ளே.

484

போகர் ஜெனனசாகரம்

பேய்களை விரட்ட மூலிகை

கொள்ளவே முன்னுருநீ தியானஞ்செய்துக்
குறியாக முன்பரந்தான் பிடுங்கிக்கொள்ளு
விள்ளவே பிசாசமெல்லாம் வெருண்டோடிப்போம்
விழியடக்கிக் கட்டிவிடிற் பிசாசுநிங்கும்
தெள்ளவே முருங்கைப்பட்டைச் சாற்றிலப்பா
திறமான காயமதை யுறைத்துக்கொண்டு
நள்ளுவாய் வாய்வதுவே புடைத்துதானால்
நடுங்கவே பூசிவிடு திரும்பாதே.

485

தலைமுழுகத் தயிலம்

பாரப்பா வெட்டிவேர் விளாமிச்சிவேரும்
பண்பான கொடிவேலி தேவதாரம்
நேரப்பா வகிற்கட்டை மிலாக்கட்டை
நிரையாக வகைபத்து பலமேதூக்கி
தீரப்பா பாண்டத்தில் நொருக்கிப்போட்டுத்
திரமாக வதிற்றாணி ஜலம்விடுத்து
சாரப்பா படியிரண்டாய்க் குறுக்கிக்கொண்டு
சாங்கமாய் வெளுச்சி யெண்ணெய்சேரே.

486

சேர்த்திடுவா யாவினது நெய்யுங்கூடத்
திறமாக வகைக்குவொரு படிதான்சேர்த்து
வார்த்திடுவாய் நிம்பெண்ணை படிகாலப்பா
வளமான வாவின்பாற் படிதான்மூன்று
கார்த்திடுவாய் காத்தொட்டி கரிசாலையோடு
கருவான வகைக்குச்சார் படிதானொன்று
நேர்த்திடுவா யிருசீரகங் கோஷ்டமோடு
நிருத்திடு கஸ்தூரிமஞ்ச ளெல்லாமாமே.

487

ஆமென்ற வால்மிளகு வகைக்குப் பலமைந்து
 வாச்சரியங் கிராம்பு பத்ரி ஜாதிக்காயும்
 வாமென்ற நாகப்பூ சதகுப்பை மதுரம்
 வல்லதொரு வெள்ளுள்ளி கோரோசனையுஞ்சேரு
 வேமென்ற முன்சரக்கைப் பதக்குநீரில்
 விரைவாகப் படியொன்றாய் காச்சிக்கொண்டு
 மேமென்ற கோரையுட கிழங்கினோடு
 விதமான சவரிகொத்து வகைக்குப் பலமொன்றே. 488

ஒன்றான வகைபத்துங் கொடுப்பைச்சாற்றி
 லாறவைத்துப் பழச்சாரு படியிற்போட்டு
 நன்றாகக் கரைத்து வெல்லாஞ் சேர்த்து
 நலமான வெண்ணெய்தனை யடுப்பிலேற்றிக்
 குன்றாமற் றிரியொரித்து மெழுகுபோலக்
 குரியான தயிலத்தை வடித்துக்கொண்டு
 வென்றான கணபதியைப் பூசைசெய்து
 விளங்கியே முழுகிவா குணத்தைக்கேளே. 489

கேளப்பா சிரத்திலுள்ள நோய்கள்போகுங்
 கெடியான கண்ணொரிப்புப் புகைச்சல்தீரும்
 வாளப்பா மேகக்கு டகன்றுபோகும்
 வண்மைமுடி யுதிர்ந்துமயிர் முளைத்து வோங்கும் .
 நாளப்பா பித்தமொடு குலைபோகும்
 நன்றாகக் கட்டமொடு சிரங்கதெல்லாம்
 ஆளப்பா பத்தியமாய் முழுகிவந்தா
 லாச்சரிய நோய்களெல்லா மகன்றுபோமே. 490

எருக்கன் தயிலம்

போமென்ற வெருக்கினொடு வேம்பின்சாரும்
 புகழான பாகற்சார் வீழிச்சாரும்

போகர் ஜெனனசாகரம்

நாமென்ற குமட்டிச்சார் வகைக்குப் படியொன்று
நலமான வேப்பெண்ணெய் படிசூலப்பா
வாமென்ற விளக்கெண்ணெய் படியரையுஞ் சேர்த்து
வல்லதொரு பாண்டத்தி லெல்லாம்விட்டு
ஓமென்ற ஜாதிக்காய் கிராம்புபத்திரி
வொவ்வொன்றுக் கோர்பலந்தா னிருத்தகக் கொள்ளே. 491

கொள்ளுமென்ற சரக்கையெல்லாம் வெல்லுமுனி
குடோரியென்ற வசுவத்திப் பஞ்சாங்கம்வாங்கி
நள்ளுமென்ற பொடிபொடியாய் நருக்கிக்கொண்டு
நலமான நிழலுலர்த்திப் பாண்டத்திட்டு
விள்ளுமென்ற குழித்தயில மிரக்கிக்கொண்டு
விதமான சரக்குவரு பத்துநாளில்
தெள்ளுமென்ற சரக்கதனிற் சுருக்குதாக்கத்
திறமாகக் கட்டியது நீறும்பாரே. 492

பாரப்பா பற்பங்கள்ளிச் சாற்றாலாட்டிப்
பதமாகப் புடமிடவே வெந்துபோகும்
நேரப்பா கட்டியது நீறிப்போகும்
நிலையான மூன்றையுமே செந்தூரித்தால்
ஆரப்பா வித்தையது வெல்லாமாடு
மாச்சரிய மிந்தமுறை செய்யாவிட்டால்
தீரப்பா மற்றதெல்லாந் தீர்க்கமில்லை
தேகசித்தி வாதசித்தி திறந்தானாமே. 493

ஆமென்ற முறையதுவே செய்தாயானா
லார்தானும் நூல்பார்த்துச் செய்வாரப்பா
வேமென்ற அந்தந்த குருவைத்தானும்
விரைவாக மனந்தனிலே நினைத்துச்செய்தால்
நாமென்ற முரையெல்லாஞ் சித்தியாகும்
நலமான குருவேறு நூல்வேறானால்

ஓமென்ற செய்ததெல்லாம் வெவ்வேறாகும்
வுத்தமனே யோர்மனதா யுரைத்துப்பாரே.

494

பாரப்பா பூமியிலே பிறந்தாயானால்
பண்பான சிவயோக மார்க்கம்வேண்டும்
நேரப்பா வாசியொடு வசியம்வேண்டும்
நிலையறிய வஞ்சனமு மாற்றம்வேண்டும்
சீரப்பா காயசித்தி தேவிபூசை
தீர்க்கமுட னிவைகளெல்லா மறியவேண்டும்
ஆரப்பா விதுகளெல்லா மறியாவிட்டா
லருண்ணானி சித்தருக்கு ளடுக்கொணாதே.

495

தேவதைகள் சித்தி கூறல்

அடுக்கொணா தென்பதென்ன வப்பாகேளு
வாச்சரிய முட்கருவி புறக்கருவிபோலத்
துடுக்கான தேவதைகள் சத்திச்சிவமுமாகத்
தோணவே மரைந்துவெளி யுள்ளத்துமாவார்
கடுக்கான தேவதையை யறியவென்றார்
கருவான வைந்தெழுத்திற் சித்திவேணும்
முடுக்கான தேவதைதான் சித்தியானால்
முடியாத காரியங்கள் முடிக்கலாமே.

496

ஆமென்ற வயிரவரே சித்தியானா
லாச்சரியப் பற்பொடுஞ் செந்தூரஞ்சித்தி
நாமென்ற வாலையவன் சித்தியானால்
நலமான காயசித்தி வாதசித்தியாகும்
வேமென்ற சித்திதனக் கெல்லாமாகி
வெகுசோதி பிரமமடா சிவமுமாகும்
ஓமென்ற வொருவனைத்தா னறிந்தாயானா
லுன்னைவிடப் பெரியவர்க ளில்லைதானே.

497

போகர் ஜெனனசாகரம்

தானென்ற நூல்களிலே சொல்வதெல்லாந்
தப்பிதமே யில்லையடா நிஜந்தானப்பா
வேனென்ற குருவாக்காற் கருவையேட்டால்
விளங்கியதோர் வித்தையெல்லா மாடுமாமும்
நாமென்ற குருவாக்கி லில்லாவிட்டால்
நாடினதோர் கருக்கள் தனைக் காணமாட்டார்
தேனென்ற கருவூரார் கொங்கணற்குந்
திறமான வாக்கியமவ் விடத்திற்பாரே.

498

பாரப்பா வெந்தனைப்போ லொருவர்சொல்லார்
பலவிதமுஞ் சொல்லிவிட்டே னிந்தநூலில்
நேரப்பா பலநூலைப் பார்த்தாயானால்
நிலைகண்டு கரையேற மாட்டாயப்பா
ஆரப்பா திருமூல ரனேகஞ்சொன்னா
ரதன்கருக்கங் காலாங்கி யையர்கண்டார்
சாரப்பா வேதாந்த சாரமாகச்
சட்டமுடன் யெந்தனுக்குச் செப்பினாரே.

499

வேதாந்தங் கூறல்

செப்பினார் சரிதையுந்தான் பெரிதாய்க்கண்டு
சடம்நிலைத்த வாதிசிவன் வரையைக்கட்டி
ஒப்பினார் முடிந்ததொரு மூலமென்று
வுமையவளைத் தான்வணங்கி யுருதியாச்சு
தப்பில்லா நானடந்த வழியேசொன்னேன்
தவஞ்செய்த பேர்களுக்கு மெந்நூல்கித்தி
அப்பியே வாத்தானைப் பூசைபண்ணி
யாரறியப் போரா ராத்தானைத்தானே.

500

ஆத்தாளும் வயசுபத்தா யிருந்தமார்க்க
மறிவுள்ளோ ரறிவார்க ளாருமப்பா

போகர் டிஜனசாகரம்

மாத்தாளு மில்லையென்றாற் பிறவிநோயை
மாற்றாதார் பார்க்கவென்றான் மயக்கம்பாரு
நீத்தாரும் நெருப்பாருங் கடந்துநின்றால்
நீயறிவாய் வயசுபத்தா யிருந்தாளாத்தாள்
வேற்றாளு மில்லைவே றொருவரில்லை
வேலனைப்போ லெந்நாளு மிருக்கலாமே.

501

ஆமென்ற வகஸ்தியரு மொன்றுசொன்னா
ரறிவில்லா மனிதர்களு மயங்கச்சொன்னார்
வேமென்ற வாக்கையைவிட் டுயிர்போம்போது
விண்ணொடுவிண் மண்ணொடுமண் சேர்ந்ததென்றும்
ஓமென்ற வுப்புவினி லப்புவென்று
முயர்வாய்வு வாய்வினிலே யொடுக்கமென்றும்
தேமென்ற தேய்வினிலே தேயுவென்றுந்
தோற்றினா ரந்தவுயிர் பிறவாதென்றே.

502

பிறவாமற் போவதற்கு வழியேயில்லை
பிசுகாத பூதமப்போ போகவில்லை
உறவாக பூதமைந்து நாள்கடோறும்
வொழிந்தொளித்துப் போகுமொரு வுண்மைகேளு
குறைவான மலமதுதான் பிருதுவியாச்சுக்
குறியான ஜலந்தனிலே ஜலமுமாச்சு
இறவாத விந்துவது தேல்வுமாச்சு
யென்சொல்வேன் வாய்வுமடா கழியலாச்சே.

503

ஆச்சுதென்ற மூச்சுமடா வாகாயமாச்சு
வஞ்சடா தினந்தினமுங் கழிவதாலே
காச்சுதென்ற தேகமது தளர்ந்துபோச்சு
சாற்றுவேன் ஜீவாத்மா பரமாத்மாவிரண்டும்
வாச்சுதென்ற சத்திசிவ மிருவராவார்
வல்லவரவ் விருவருக்கோ சாவதில்லை

போகர் ஜெனனாகரம்

காச்சுதென்ற பூதமைந்தை வீடாய்க்கட்டிக்
கைலையைப்போ லிருந்தார் பிண்டத்துள்தானே. 504

நானென்ற ஜீவனுயி ரிவராச்சு
நானறிந்தால் பிரம்மலபி தப்பிப்போச்சு
நானென்ற பூதமது கழிந்துபோகும்
நலமான வாக்கையது கட்டுவிட்டால்
மானென்ற ஜீவாத்மா தேகமாகும்
மகத்தான பரமாத்மா வதனட்சேர்ந்து
தானென்ற சூச்சும தேகமாகி
செனித்த கெர்ப்பபிண்டத்தி லடையும்பாரே. 505

பாரப்பா விவர்களைப்போ யடைந்தபோது
பழுத்தகனி வீழ்ந்தாப்போற் பிறக்கும்பாரு
நேரப்பா வைந்துமது சேர்ந்துக்கூடும்
நிலையாகத் தரித்ததொன்று கிரகவேளை
ஆரப்பா கிரகத்தின் சமர்த்தைப்போல
வாயுளுமுண்டாச் சவற்றின் பிலன்றான்பாரே
வேரப்பா கூட்டிலிரு வருமேசேர்ந்தால்
வெவ்வேறா யிருப்பர்புத்தி வேறாங்கேளே. 506

கேளப்பா விருவரையு மொன்றாய்ச்சேர்த்துக்
கெடியான வுயிரதைநீ பிடித்துக்கொண்டால்
வாளப்பா கூட்டைவிட்டும் வரவுமாகும்
வல்லமறு கூட்டினிலும் புகுதலாகும்
ஆளப்பா தேவதையு நீயேயாவா
யாச்சரியங் கடிகையி லாயிரங்காதஞ்செல்வாய்
நீளப்பா விவ்வுயிர்க்குப் பிரமணாக்கினையில்லை
நிகரிலிங்கத் தடங்குமுயி ரிப்படிதான்பாரே. 507

பாரப்பா வேமனென்றும் தூதனென்றும்

பேரகர் ஜெனசாகரம்

பகர்கின்ற காலனென்றும் பாசக்கயிற்றென்றும்
 ஆரப்பா வறியாமற் சொல்வதைத்தா
 னறிவாகச் சொல்லுகிறே னொன்றுகேளு
 நேரப்பா நகஷத்திரங் காலணாச்சு
 நிலையான கிரகந்தா னேமணாச்சு
 சாரப்பா ராசியதுந் தூதணாச்சு
 சாற்றியதோர் திதியதுவே கயறுமாச்சே.

508

ஆச்சுதென்ற தேகம் வாகனமுமாச்சு
 வைந்துபேராற் கூடது ஷண்டாக்கலாச்சு
 நீச்சுதென்ற செனனத்தில் கிரகந்தானும்
 நிலையாகத் தந்தவயது முடிந்ததானால்
 காச்சுதென்ற தேகமது கனிந்துபோகுங்
 கருவான விருவிருமே கூட்டிற்சேர
 மாச்சுதென்ற வாயுதங்க ளொன்றுமில்லை
 வலுவில்லை கதியில்லை யென்றுசொல்லே.

509

செல்லுமென்ற வெமனேது பிடிப்பதேது
 செனிப்பிக்கப் பிரமாவு மிங்கேயேத
 வெல்லுமென்ற வண்டத்தை திருஷ்டிக்கத்தான்
 விதமான பிண்டத்திற் கவர்கள்பாரு
 நல்லுமென்ற பிண்டத்திற் கிவர்களாகி
 நலமான சத்திசிவ மிவர்களாகும்
 அல்லுமென்ற பிண்டத்திற் சத்திசிவன்தானு
 மண்டத்திற் சத்திசிவ மதைப்பூசித்தாரே.

510

பூசித்தா ரிவர்களுமே தவத்தோராச்சுப்
 பூர்த்தியாய் நேசித்தாற் பிறப்பும்போச்சு
 நேசித்தா லப்போது பிரமத்தோடே
 நெடுநாளும் வாழ்ந்தங்கே விருக்கலாகும்

போகர் ஜென்னசாகரம்

யாசிப்பாய் கைலாசஞ் சொற்கலோக
மடக்கமது பரமத்தி லடக்கமாகும்
வீசிப்பாய் கூடமது சமையும்போது
விகற்பமாய் கிரகமிரண்டு சேர்ந்தாற்கேளே.

511

கிரகதிசை கூறல்

கேளப்பா ஒருவன்திசை யுள்ளமட்டுங்
கெடியாக விருப்பான்வே றொருவர்திசையில்
மாளப்பா வவமிர்த்தாய்க் கொல்வானப்பா
வல்லதொரு பருவமே பசாசமாவார்
வாளப்பா வவன்வயசு ஷுள்ளமட்டும்
வலுவான சூட்சும தேகமாவான்
நீளப்பா விவர்களாக் கினையினாலே
நிலையாகக் கூட்டினிலே செல்லொட்டானே.

512

செல்லொட்டான் ஷுயிரெழுத்தை யறிந்தோனானாற்
செயமான முநியாவன் தேவனாவன்
வல்லொட்டான் மோகத்தை நினைந்துசெய்தால்
வலுவான பெண்கள் தனைப் பிடித்துக்கொள்வான்
வெல்லொட்டா துயிரெழுத்தை யறிந்ததெய்வம்
விதமான மந்திரத்தி லடங்காதப்பா
சொல்லட்டா தேவர்களு மணிதராவார்
சுகமான மனிதர்களுந் தேவர்பாரே.

513

பீஜவாரங் கூறல்

பாரப்பா கிரகமைந்த கூரமேயாகும்
பருவமுள்ள நகாரமது வாதியாகும்
நேரப்பா வாதித்த வாரமாகும்
நிலையான வகாரமது திங்களாகும்
வேரப்பா சிகாரமது செவ்வாயாகும்
விதமான வகாரமது வெள்ளியாகும்

போகர் ஜெனனசாகரம்

சீரப்பா யகாரமது வியாழமாகும்
சிவந்ததொரு விவர்களது வந்துபேரே.

514

பேரானவரி தானுஞ் சனியனாகும்
பெரிதான முக்கோணச் சுழியுமாகும்
கூரான சுழிதானே புதனுமாகுங்
குறியாமற் புருவத்திற் சுழியேயப்பா
வாரான வாரமது வேழுபேராம்
வகையான வகுகரமே யேழுருபம்
வீரான வோங்கார மிரண்டகுகரமேயாகும்
வீதமுள்ள பரமாச்சே யிரண்டுந்தானே.

515

தானென்ற வோங்கார மருகேகேது
தனுவாச்சு வுயிராச்சுப் பேருமாச்சு
வேனென்ற வகுகரந்தான் விளங்குமல்லால்
வெல்லுமென்ற பேர்கள்வே றொருவரில்லை
ஊனென்ற மனுதேக மிதனாலாச்சு
வுலகத்தில் யுகமுடிக்க விவர்களாடும்
கானென்ற வுலகத்தி லிராகுகேது
கதிரவனு மதியுமடா விரண்டுங்கானே.

516

காணப்பா வெழுலோக மேழுவாரங்
கருவான பாம்பிரண்டுங் கீழ்மேலாகும்
கோணப்பா வெழுவார மெழுசாண்திரேகம்
துடியான பாம்பிரண்டுங் கீழ்மேற்சுற்றும்
பூணப்பா பீஜநிலை கண்டோரில்லை
பீஜத்திற் சுழன்றெழுந்து வலமாய்சுற்றி
ஆணப்பா வண்டபிண்ட கபாலமுட்டி
யதிகருக்காய் வெளியினிலே வந்துபோமே.

517

போமென்ற வலதுபுர மண்டமுட்டிப்
பின்னுதய மிடதுபுர மாப்பிற்குத்தும்

போகர் ஜென்னசாகரம்

ஆனென்ற பாம்பிரண்டுங் கலையிரண்டாகு
மவைபிடித்து வடக்குமதி ரவியுமாகும்
வானென்ற பாம்படக்கப் பெட்டியப்பா
வல்லதொரு கபாலமடா வடக்குந்தானே
தேனென்ற பாம்பதனை யடக்கிவிட்டால்
தேன்போலே திரேகமது மாறும்பாரே.

518

பார்க்குமென்ற பாம்பதுவு மிடங்கீழாகும்
பரிவான தேய்வதனிற் சுழன்றுநின்று
ஏர்க்குமென்ற பாதாள வாசலாலே
வெளிதாகக் குறைந்தேறுங் கொஞ்சங்கொஞ்சம்
தீர்க்குமென்ற தீபனத்தீ யேழும்பற்றும்
திறமான பீஜத்திற் பின்னுஞ்சுற்றும்
கார்க்குமென்ற பாம்பதுதான் கனலைச்சுற்றக்
கண்டுதடா நதியெனவே யுந்திக்கீழே.

519

கீழப்பாசிவமான வக்னியே சங்கரிக்குங்
கெடிவாய்வென் சத்தியடா வேந்தித்தள்ளும்
வாளப்பா கதிர்மதியும் லோகந்தன்னில்
வளமான சுருட்டுப்போற் சுற்றுங்காணும்
ஆளப்பா கன்னிவல மார்பைச்சுற்றி
யண்டபிண்ட கபாலத்தில் முட்டிவந்து
கேளப்பா விடமார்பிற் சுழன்றுநின்று
கதித்தெழுந் தேயுவினே சுழன்றுபோமே.

520

போமடா மார்பிலே சுழன்றதாலே
புகழான பலிபீட மதுவுமாச்சு
வாமடா மநுக்களை திருஷ்டிக்கலாச்சு
வல்லகுட்டி கோலவடத் திருக்கலாச்சு
நாமடா விந்துபோற் சுழன்றதாலே
நலமான சுரோணிதம் பீடத்துள்ளாச்சு

போகர் ஜெனனசாகரம்

ஆமடா வதுவொளிந்தால் மூர்த்தமாச்சு
வாதியிரு கூறதனை யறிந்துக்காணே.

521

காணப்பா சிவக்கூறில் சுக்கிலமேநிற்கும்
கருவான சுழித்தியிற் சுரோணிதமேநிற்கும்
தோணப்பா சுழன்றுவெழுங் காற்றினாலே
துடியான திரேகத்திற் சுரைதான்பூட்டி
பூணப்பா சத்திகூறிடத்திற் சேர்த்துப்
பொழிந்திடுமே பூரணநா ளப்பாபார்த்து
ஆணப்பா கபாலத்திற் சுக்கிலமேநின்று
வாண்புரத்தி லிரங்கியே வடங்குந்தானே.

522

தானென்ற வளர்பிறையில் விந்துவூறித்
தளமான பூரணத்தி ளிறைத்துகொள்ளும்
வேனென்ற தேபிறையில் வழிந்தேபோகும்
விதமறியா ரிதைவிட்டாற் றவமேபோகும்
போமென்ற சுக்கில சுரோணிதமப்பா
பொருளான சத்திசிவ மிவையிரண்டாம்
நாமென்ற சிவன்றானும் வெளியிற்போனால்
நல்லவுயி ரிருப்பதில்லைத் தவங்காரென்றே.

523

காரென்ற விந்துவுக்குச் சொல்பேர்மெத்தக்
கருவென்றுஞ் சிவனென்றும் நாதனென்றும்
பூணுமென்ற பொருளென்றுஞ் சித்தனென்றும்
புகழாகப் பூண்டிருப்பா ரிவர்களாகும்
தோணுமென்ற வாதிவஸ்து தேகமாச்சு
துணையாக வனாதிவஸ்து வுயிருமாச்சு
நாணுமென்ற வுயிர்க்குதவஞ் சிவமேயாகும்
நல்லவுயி ரிருந்துதவம் புரியக்கேளே.

524

கேளப்பா பூரணநா ளாதிவஸ்து
கதியாக வாத்தாளைப் பூசைசெய்து

போகர் ஜெனனசாகரம்

வாளப்பா சக்கிரவரன்னப் பாத்திரத்தில்
வகையாக வாதிவஸ்து வாங்கிக்கொண்டால்
நாளப்பா தேகவுயிர் நிலைத்துப்போச்சு
நிலையான தவசிவனைக் காணலாகும்
கேடப்பா வில்லையடா வுனக்குத்தானுங்
கொள்கியே வெளியான வொளியிற்பாரே. 525

பாரப்பா வொளியான வெளியிற்சேரப்
பாடுகளோ மெத்தவுண்டு பரிந்தபாரு
நேரப்பா சரிதையிலே நேர்ந்துநின்று
நெடிதான வாயிரத்தெண் பிறைபூசித்து
வீரப்பா திரேகம்விட்டுப் போச்சுதானால்
வீறான கிரிகைசெய்யப் பிறையாற்காணும்
ஆரப்பா கிரிகையிலே வதுபோற்செய்தா
லதுகலந்த தேகத்திற் பூசிப்பானே. 526

பூசிப்பா னொட்டிரெட்டி மூலரெட்டிப்
புகழான மூலத்திற் பூசைசெய்து
ஆசிப்பா னச்செனன ஞானங்காணா
னாகமத்தான் மறுசெனன மாவன்காணும்
நேசிப்பா னறிவோடே நாலிரட்டு
நெறியாகப் பூசித்து ஞானங்காண்பான்
வீசிப்பான் வெளியோடே வொளியுமாவான்
விண்ணவர்கோ னிடத்திலுஞ் சேருவானே. 527

சேருவான் சிலவுயிர்கள் முளைத்துக்கொண்டு
சிவந்தேடி வைந்திரட்டிப் பூசித்தாக்கால்
யேருவான் வரையாறுந் தாண்டிநின்று
யெல்லையற்ற வெளியோடே வொளியுமாவான்
ஆருவா னதிலிருந்த வாசையுற்றா
லண்டம்விட்டுப் பாதாளம் விழுகலாகும்

போகர் ஜெனசாகரம்

சாருவான் சிவத்தோடே சிலநாட்சார்ந்து
சரீரத்தைக் கொன்றுதின்ற வுயிர்போலாமே. 528

ஆமென்ற வெளியேர்ந்த வெளிதானப்பா
வருபமோ சொருபமோ யாருங்காணார்
நாமென்ற நகஷத்திர லோகந்தன்னில்
நல்லமுநி தபோதனர்கள் வாழ்ந்துதானும்
போமென்ற வெளியோடே வெளியோச்சென்பார்
போனவிடஞ் சுற்றியண்ட மட்டுஞ்செல்லும்
வேமென்ற பிரமசத்திக் கிருட்டோமெத்த
வெளியான சிவன்சேர வெளிச்சமாச்சே. 529

ஆச்சுதென்ற சிவனுக்கு முகமேவைந்து
வந்தமுகங் கண்முன்று சுழியுமுன்று
வாச்சுதென்ற சந்திரனு மிரவியோடும்
வலுவான வக்கினியும் விழியுமுன்றாகும்
காச்சுதென்ற பச்சையொடு சிகப்புவுள்ளை
கருவான மஞ்சளொடு கருப்புமாகும்
மூச்சுதென்ற திரிமூர்த்தி மஹேசுரந்தான்
முடிவான சதாசிவத்தின் மூலம்பாரே. 530

பாரப்பா விவர்களுமே யெங்குமாவார்
பரப்பான வண்டமெங்கும் நிறைந்தேநிற்பார்
ஆரப்பா முகமைந்துங் கண்முன்றெட்டு
மஷ்டாங்க நிறைந்ததொரு தேகமாகும்
வீரப்பா வெல்லோரு மொன்றேயாவார்
விரோதத்திற் கெட்டுப்பேர் பிரிவுமாவார்
சாரப்பா பிரம்மாவே பூமியாகுஞ்
சமஸ்தான விஷ்ணுவந்தான் மேகமாமே. 531

ஆமென்ற ருத்திரனுங் கதிரோனாகு
மாச்சரியச் சந்திரனுஞ் சதாசிவனுமாகும்

போகர் ஜெனனசாகரம்

வாமென்ற வதன்மேலே மஹேஸ்வரனுமாகும்
வல்லமை மஹேஸ்வரனுக்கு நீலமாகும்
போமென்ற வெளியோடே வெளியோச்சென்பார்
புகழான மஹேஸ்வரனே தேவராகும்
நாமென்ற வெளியது வெவ்வேறாய்நின்று
நலவிந்து பலவிதமாய்த் தோற்றுங்கானே.

532

காணப்பா வெழுமேக மேழுவானங்
கருவான மின்னொளியோ டெட்டுமாகும்
தோணப்பா திக்கெட்டுப் பாலகருமாகுந்
துடியான மஹேஸ்வர னார்க்கினையேசெல்லும்
பூணப்பா மஹேஸ்வரனே வாய்வுமாகும்
பூமியண்ட பிண்டமுமே நிரைந்துநிற்பார்
வீணப்பா மஹேஸ்வரனு மவர்வாக்குள்ளே
விலகாம னிறைந்திருக்கத் தேடுறானே.

533

தேடுறான் மஹேஸ்வரன்றான் விலகிப்போனாற்
றிறஞ்செலுத்த யாராலே முடிவதுண்டு
ஆடுறா னம்பலத்தி னின்றுவாட்ட
மடவான வண்டபிண்ட மெல்லாமாடும்
கூடுறா னவர்பாதம் பிடித்துக்கொண்டாற்
குழந்தைவய தாச்சுதடா சாவுமில்லை
சாடுறான் சதாசிவனுந் தேவரெல்லாஞ்
சாருநிலை பெற்றவழி சாற்றினேனே.

534

சாற்றினேன் பிரம்மமென்ற வஸ்தேமூலம்
சண்டமென்னு மஹேஸ்வரனே யதற்குள்ளாகும்
போற்றினேன் குருவுடைய மூலமெல்லாம்
புந்தியுற்றோ ரிதனாலே நிலைத்துநின்றார்
வாழ்த்தினேன் சாகாக்கால் தலையுமப்பா
வால்போல வாகுமடா வழியேசென்றால்

தேற்றினே னிம்மார்க்க மியாருங்கண்டு
திடசித்த னென்றுசொல்லப் பெயருமாச்சே.

535

பேரான பதினெட்டுப் பேர்களுந்தான்
பெரிதான மயக்கமிதை மறைத்துவைத்தார்
ஊரான லுர்தனிலே சொல்லப்போகா
வறுதிபெற்ற பிள்ளைகட்குச் சித்தியாகும்
பாரான பூமியிலே படைத்ததெல்லாம்
பரிந்துபா ரிதனாலே யாச்சுவாச்சு
வேரான வேர்முதலா மவைகளோடும்
வேதாந்த சாரமெல்லாம் விளங்கினேனே.

536

விளங்கினேன் ரேசக பூரகும்பம்
விதமான வீடுதா னிலைத்தகம்பம்
துலங்கினே னிதையறிந்து கற்பங்கொண்டால்
துலையாத வயசதுதா னிருக்கலாகும்
விளங்கினே னதைவைத்து யானும்நின்றேன்
விதமான ரேசகத்தை யண்டத்திற்பாரு
அளுங்கினே னிம்மூல மாத்மாவிலுண்டு
வதையறிய வகண்டத்தி லொன்றுகேளே.

537

கேளப்பா ஷயிர்கள் ரேசகமேயாகுங்
கெடியான சிலஷயிர் கும்பகமேயாகும்
வாளப்பா சிலஷயிர் பூரகமேயாகும்
வலுமூன்று விதமுமிப் படியேயாகும்
மீளப்பா காற்றடிக்கத் தீயுமுளும்
மிதமான தோயமதை யேற்றுக்கொள்ளு
ஆளப்பா விம்மூன்றா விறைச்சல்காணு
மதிரிடியு மாமழையு மின்னலாச்சே.

538

ஆச்சுதடா காலாலே சாகாக்காலு
மாதிசதா சிவன்பிடித்த காலுமாகும்

போகர் ஜெனனசாகரம்

வாச்சுதடா காலறிந்த கர்த்தாவாச்சு
 வாசியென்ற ஜீவனுந்தா னவனாலாச்சு
 ஏச்சுதடா சிவனெழுத்தே யதுதானப்பா
 வெல்லைபெற்று விருக்கவுந்தா னதுவேயாகும்
 மூச்சுதடா விதுமூன்று மூலமாகும்
 மூவுலக மென்றதொருங் கருமாமே.

539

ஆமென்ற கெருடன்முட்டை யினிலப்பா
 வந்திசந்தி யுச்சியின்மூன்று பொட்டுபோடு
 போமென்ற நிறமுந்தான் பேதமாகும்
 பொழுதடங்க லதனைப்போய் கொண்டுவந்து
 காமென்ற காரெள்ளுங் கருவூத்துங்
 கிராம்புடனே கரிசாலை தண்ணிரெண்டும்
 வேமென்ற விவையாவு முலர்த்திக்கொண்டு
 வேகமதாய்க் கற்பமதாய் நீற்றிக்கொள்ளே.

540

கொள்ளுவாய் சிமிழதனிற் பதனஞ்செய்து
 குமரியென்ற வாலைதனைப் பூசைபண்ணி
 அள்ளுவாய் சிரசினிலே போட்டாயானா
 லவளோடி யுன்னிடமே வருவாள்காணும்
 முள்ளுவாய் சுழல்வண்டு கட்டுக்கொடியும்போடு
 வுயர்ந்ததொரு வள்ளியிலை பிடுங்கிவந்து
 நள்ளுவாய் யிரண்டுஞ் சூரணமேசெய்து
 நலமான சூதத்தி லனுபானங்கொள்ளே.

541

வெட்டிவேர் தயிலம்

கொள்ளுவாய் தம்பனமே யிதுதானாகுங்
 குணங்காம லுன்னிடத்தி லிருக்கலாகும்
 நள்ளுவாய் வெட்டிவேர் விலாமிச்சோடு
 நலமான வகில்தேவ தாரங்கூட்டே

போகர் ஜெனனசாகரம்

விள்ளுவாய் சந்தணமுங் கொழுந்துங்கூட்டி
விதமெல்லாம் வகைபத்து பலமேதூக்கி
தெள்ளுவாய் பானையிலே நருக்கிப்போட்டு
செயமான தூணிநீர் சேர்த்துக்கொள்ளே.

542

சேர்த்திடுவா யோர்விறகா லெரித்துவாங்கிச்
செப்புநிறம் படியொன்றாய் சுண்டச்செய்து
வார்த்திடுவாய் ஜாதிக்கா கிறாம்புபத்ரி
வல்லதொரு கஸ்தூரி மஞ்சட்போல
கோர்த்திடுவாய் கோஷ்டமும் பூலாங்கிழங்கு
கொடிதான வால்மிளகு கேளங்கிளங்கு
நீத்திடுவாய் செஞ்சந்தணத்தோடு மயிர்மாணிக்கம்
நிரையான விதுவெல்லாஞ் சேர்த்துத்தூக்கே.

543

தூக்கிடுவாய் வகைக்கைந்து பலமேதூக்கித்
துடியான மாணிக்க களஞ்சுவைத்து
சேத்திடுவாய்ச் செங்கொம்பை நீராலாட்டிச்
ஜெயமான மெழுகுபத மாக்கிக்கொண்டு
தூக்கிடுவாய் கறுப்பெள்ளின் தயிலம்நாழி
தளமான வாயகண்ட சட்டியினிலிட்டு
ஏத்திடுவாய் தயிலத்தைப் பாண்டத்திட்டு
யிதமான தயிலத்தில் மருந்துபோடே.

544

போட்டிடுவாய் அதிமதுரஞ் சீரகமுங்கூட்டிப்
புகழான மிளகுகரு சீரகமுஞ்சேர்த்து
மாட்டிடுவாய் சரக்குகளோர் பலமாய்தூக்கி
வல்லதொரு செங்கொம்பை நீராலாட்டி
ஊட்டிடுவா யாவின்பாற் படியிலப்பா
வுற்றதொரு தயிலத்திற் சேர்த்துக்கொள்ள
கூட்டிடுவா யெண்ணெயைப் பாண்டத்திலிட்டு
கோதகலா வாரையினா லெரித்துவாங்கே.

545

போகர் ஜென்னசாகரம்

வாங்கிடுவாய் மெமுகுபத மெரித்துவாங்கி
வல்லதொரு சீசாவி லடைத்துக்கொண்டு
ஒங்கிடுவாய் அந்திசந்தி துவாலைபோட்டு
வொருமூன்று நாள்வரையிற் ஸ்நானஞ்செய்து
நீங்கிடுவாய் புழு வெட்டு வண்டு கடியோடு
நில்லாத மயிர்கமுச்ச லெல்லாம்போகும்
காங்கையிடு கண்புகைச்ச லெல்லாம்போகும்
கருவாக வெளுத்தமயிர் கறுத்துப்போமே.

546

போமடா சவரியிலைச் சிறகதோடு
புகழான தேங்காய்ப்பால் விட்டுவாட்டி
வாமடா மண்டலமே முழுகிவந்தா
லழகான மயிர்வளருஞ் சூடும்போகும்
வாமடா வாவாரை மூலங்கொண்டு
வண்மையுடன் பொடிபொடியாய் சுருக்கிப்போட்டு
நாமடா பாண்டத்தி லேயடைத்து
நலமான தூணிநீர் விட்டுக்கொள்ளே.

547

கொள்ளுவா யவ்விரகா லெரித்துக்கொண்டு
குழம்பவே படியொன்றாய் சுண்டவாங்கி
நள்ளுவாய் மாவெட்டை முத்துவாங்கி
நலமான குழித்தயிலம் நாழியாக்கி
கள்ளுவா யிவையிரண்டுங் கலக்கிக்கொண்டு
கருவான ஜாதிக்காய் சாபத்ரியேலம்
உள்ளுவாய் கிறாம்புநற் சீரகமுங்கூட்டி
புளவாக வகைக்கிரண்டு பலந்தான் தூக்கே.

548

தூக்கிடுவா யிதையிடித்து வடித்துக்கொண்டு
துடியாக விருசுறா யினங்கள்சேர்த்து
நாக்கிடுவாய் தயிலத்திற் கலக்கிக்கொண்டு
லைதோறுந் தளமாக துட்டிடைதான்தாக்கு

போகர் ஜெனனசாகரம்

நீக்கிடுவாய் மேகமொடு குலைபோகும்
நிலையான குட்டமொடுங் கரப்பான்போகும்
வாக்கிடுவாய் பத்தியமாய்க் கொண்டாற்போகும்
வழிதப்பி நடந்தாக்கால் ரோகமாமே.

549

ஆமென்ற வாயிமா டொன்றுவாங்கி
யதனுடைய பின்னமிலா வரியகொம்பில்
தேமென்ற விரண்டுழக்கு சீவிக்கொண்டு
திறமான குளம்பினில் நாலுழக்குச்சீவி
வாமென்ற சாம்பிராணி பலம்பொடித்து
வல்லதொரு குழித்தயில மிரக்கிக்கொண்டு
ஓமென்ற புழுகுடனே சவ்வாதுபத்ரி
வுயர்ந்ததொரு குங்குமப்பூ கிறாம்புசேரே.

550

சேரப்பா சாதிக்காய் கோரோசனையுங்கூட
ஜெயமான கஸ்தூரி கற்பூரத்தோடே
வாரப்பா ருத்திராட்சம் வகைக்குக்காலாய்
வராகனிடை தூக்கியதை கல்வத்திட்டு
நேரப்பா தயிலம்விட்டு மைபோலாட்டி
நிலையான கொம்பினுட சிமிளில்வைத்து
கூரப்பா வாலையைத்தான் பூசைபண்ணி
குறியான புருவமைய மைதான்போடே.

551

போடுவாய் ஐயுங்கிலியுங் காளிமாதேவி
புகழான வாலைபர மேஸ்வரிவ சிவாவென்று
நாடுவா யாயிரத்தெட் டுருசெபிக்க
நல்லதொரு ஜெகவசிய மிருகவசியமாகும்
தேடுவா யரசர்களும் வசியமாவார்
திடமான வஞ்சனத்தைச் செப்பக்கேளு
கூடுவாய் கருங்காரி வலக்கண்வாங்கி
குருவான காரட்டைப் பிடித்துக்கொள்ளே.

552

கொள்ளுவாய் காரெள்ளுங் கூடச்சேர்த்து
 குருவான முன்கருவை யுலர்த்திக்கொண்டு
 விள்ளுவாய் பொடித்துநீ திரிகருட்டி
 மென்காரம் பசுநெய்யில் விளக்கையேற்றி
 அள்ளுவாய் மூதண்ட வோட்டால்முடி
 அரியதொரு மைசேரும் வழித்துக்கொண்டு
 நள்ளுவா யேறழிஞ்சித் தயிலம்வாங்கி
 நலமாக மத்தித்துச் சிமிளில்வையே.

553

வையப்பா மைதனைநீ போட்டுப்பார்த்தால்
 வளமான நதிதோணுந் தெய்வந்தோணும்
 மெய்யப்பா குகைதோணுஞ் சித்திரந்தோணும்
 மேன்மையுள்ள மூலியெல்லாங் கண்ணிற்றோன்றும்
 செய்யப்பா விம்மார்க்கஞ் செய்வாயானாற்
 ஜெயமான பொருடனைப் பூசிக்கவேண்டும்
 மொய்யப்பா போகாது பிழைக்கச் சொன்னேன்
 பூதலத்தி லெனைப்போலி யாருஞ்சொல்லாரே.

554

சொல்லாத பொருளையெல்லாஞ் சொல்லி வைத்தேன்
 சுருக்கமடா மெத்தவுமே யடக்கிச்சொன்னேன்
 வெல்லாத பொருளையெல்லாம் வெல்லச்சொன்னேன்
 விழிமறைப்பு ஞானமெல்லாம் வெளியாய்ச்சொன்னேன்
 வெல்லாத மந்திரத்தை வெல்லச்சொன்னேன்
 வேதாந்த சாரமெல்லா மறியச்சொன்னேன்
 வல்லான சித்தர்களு மின்நூல்கண்டால்
 வணங்கியே சிரத்தின்மேற் கொள்வார்தானே.

555

தானென்ற மூலவர்க்கப் பிள்ளைகண்டால்
 தாள்வணங்கிக் கொள்வார்களென்று சொன்னேன்
 வேனென்ற கைலாசப் பிள்ளைகண்டால்
 வெகுசுருக்காய்க் கொண்டோடிப் போவாரப்பா.

போகர் ஜெனனசாகரம்

வானென்ற ஞானநூல் கிடையாதப்பா
வல்லமையாய்ப் பூசைகளில் வழியேசெய்வார்
நானென்ற தெரிசனமே வேண்டுமென்றால்
நல்லரிஓம் நாராயணா ஷண்முக வாவென்னே.

556

என்றுமே தண்டபாணி வசிவாவொன்று
வெழின்மனத்தின் நினைத்து நித்தஞ்செபித்தால்
அன்றுமே தெரிசனந்தா னுனக்குமாகும்
அவருடைய பாதமதை வெளிவிடாதே
நின்றுமே யறிவாகப் பன்னிரண்டு
நிலையறிந்து விந்நூலைப் பதனஞ்செய்வாய்
நன்றுமே யாகுமடா உனக்கின்நூல்தான்
நல்லநூற் றைம்பத்தி யேழுமுற்றே.

557

வாழி - விருத்தம்

அண்டமெல்லாம் படைத்தளித்தே யழிக்கவல்ல
வாதிசத்தி சிவம்வாழி யமரர்வாழி
தெண்டிறல்சேர் போகாது வருளாலுற்ற
ஜெனன சாகரமிதனை யுலகிலுள்ளோர்
கண்டுறைப் பூமாது விளக்கமென்னுங்
கருதரிய வெந்திரத்தி லச்சிட் டோங்க
கொண்டுவந்த மகுத்துவெனும் புனிதன்வாழி
குவலயத்திற் கண்ணுற்றோர் வாழிமதோ.

558

போகர் ஜெனனசாகரம்
முற்றுப்பெற்றது.

**

